

LƯƠNG SĨ HẰNG

BÉ TÂM
BÀN BẠC CÙNG
CÁC BẠN KHẮP NĂM CHÂU
TẬP III

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

BẾ TÁM BÀN BẠC
LƯƠNG SĨ HẰNG
HỘI ÁI HỮU VÔ VI ấn hành — California
1992

Copyright © 1992 by Vô Vi Friendship Association
Any part of this book may be freely quoted without permission.
We only ask that Vô Vi Friendship Association be credited,
and a copy of the publication be sent to us. Thank you.

Bản quyền © 1992 của Hội Ái Hữu Vô Vi
và ông Lương Sĩ Hằng

Việc trích dẫn, sử dụng một phần hay toàn phần trong quyển sách này hoàn toàn tự do không điều kiện, không cần phải xin phép. Yêu cầu khi sử dụng nên đề rõ xuất xứ, nhà xuất bản. Khi xuất bản, xin gửi một ấn bản về cho chúng tôi. Cảm ơn.

Ngày 26 tháng 12 năm 1991

Hỏi: *Loài người đặc biệt có những gì?*

Đáp: Thưa, loài người có bản chất tự nhiên và hồn nhiên, biết được sự tấn thối rõ rệt. Bản tánh của con người là luật Trời, thưởng phạt công minh. Có người hướng hẳn về con đường tu giải thoát. Có người nửa tu, nửa phá hoại tâm thân, trí óc bản thân, không thể trụ được, cứ triển miên trong khổ, mà không lối thoát. Ngược lại, tinh tấn hành pháp thì sẽ có kết quả ở tương lai.

Kệ:

*Tu, hành thực hiện cứ tu hoài
Giải bỏ tâm tư tránh làm sai
Dẫn dọc tâm mình không ích lợi
Hành trình tu học tự mình khai.*

Ngày 27 tháng 12 năm 1991

Hỏi: *Đêm nào nhà Bé cũng đều có hát chung vui với các bạn đạo đến thăm, khác hơn các gia đình khác là sao?*

Đáp: Thưa, nhà của Bé lúc này các bạn đạo quý yêu của Bé đều hướng về Bé, cùng chung hướng về Trời thanh nhẹ, cộng với những bài hát hướng thượng giải thông tâm lý nội khoa của mọi người. Tình trạng mặt đất bên ngoài Bé ở cũng được yên vui, biển êm lặng tình Trời cao đẹp. Mọi người chung vui, kể đến người đi tấp nập, thấp cao dung hoà. Cho nên Bé thường nhắc nhiều người đồng thiên tu học sẽ đem lại sự kết quả tốt cho mặt đất là vậy.

Kệ:

*Tu thiên thanh nhẹ giải mưa mây
Tâm tiến thân vui thúc mỗi ngày
Đời đạo song toàn trong ý thức
Giải mê phá chấp vững bền lâu.*

Ngày 28 tháng 12 năm 1991

Hỏi: *Hôm nay sẽ có cuộc điện đàm, số người càng ngày càng đông, Bé có dự định hay không?*

Đáp: Thưa, tùy duyên hướng thượng của mọi người, mà bàn bạc về đạo pháp, trực tiếp phân giải từ câu hỏi của địa phương vọng về.

Hỏi: *Những người nhận được những câu phúc đáp của Bé có nhẹ không?*

Đáp: Thưa, hỏi từ người đã dự thính sẽ hiểu rõ hơn, nếu không hữu ích tại sao sự yêu cầu càng ngày càng

đông. Cho nên có cho hay, qua cuộc điện đàm thì sẽ thấy rõ sự động tịnh của mỗi tâm linh.

Kệ:

*Duyên tròn phát triển khắp năm châu
Cảm thức chơn tâm rất nhiệm màu
Không phép không bùa tâm tự thức
Cảm thông nguyên lý thực hành mau.*

Ngày 29 tháng 12 năm 1991

Hỏi: *Lúc này thấy Bé ít ăn và vui hơn trước, tại sao?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy hằng đêm Bé được vui với mọi người, Bé được ăn cơm tinh thần thương yêu và cởi mở, trẻ già cũng chung tâm thức, hướng về giải thoát. Lúc nào Bé cũng được sống trong cõi thanh nhẹ, duyên lành tái hội đêm ngày, tu thiền nhiều và khoẻ mạnh từ tâm lẫn thân. Cần thiết là ăn được nguyên ý thanh tịnh, thì sự đòi hỏi của tình đời, tự nó sẽ tan biến mất.

Kệ:

*Chuyện tu là chuyện rất ưu cần
Trí mở tâm khai chuyển thức lần
Hòa hợp chơn hồn qui một mối
Vô nam, vô nữ cảm giao tăng.*

Ngày 30 tháng 12 năm 1991

Hỏi: *Buổi lễ cuối năm, mọi người tổ chức rất nhộn nhịp, Bé có tham gia không?*

Đáp: Thưa, tổ chức ăn nhậu Bé không có phần, vì người tu thiền đêm nào cũng là dịp Tết tiến hóa của tâm linh, không phải ăn nhậu vui đùa lộn xộn là hưởng

đâu. Ngược lại, người tu thiền nhiều vui hòa với chơn lý thì mới thật sự giải hưởng triền miên, tâm thức sẽ được dồi dào và sống động hơn, tình Trời rõ rệt. Mùa đông phẳng lặng lui về thanh tịnh, thức giác thăng hoa. Người đời thì phải nhân tạo giả ảo, không thật với chính mình cũng gọi là vui, chứ không thật vui. Sự lo âu vẫn còn tồn tại sau thời gian ăn nhậu, ca xướng động loạn. Bé cảm thấy dành nhiều thì giờ tham thiền là vui nhất, trong chu trình tiến hoá của tâm linh.

Kệ:

*Mỗi năm mỗi tiến rõ hành trình
Đạo pháp vui khai chuyển thức minh
Chung học đạo đời duyên trí độ
Trì tâm khai triển lại càng minh.*

Ngày 31 tháng 12 năm 1991

Hỏi: Ngày cuối năm dương lịch, Bé có tổ chức vui chơi với bạn đạo hay không?

Đáp: Thưa có, Bé tổ chức ngay trong tâm thức, chuẩn bị cho mọi người tự tu tiến từ bao nhiêu năm qua, để sớm kết thành một mảnh lưới tình thương và đạo đức của nhơn sinh, tình yêu thương sống động, thực hiện tha thứ và thương yêu suốt một kiếp người, sống trong khí giới tình thương và đạo đức rõ rệt. Đêm Giao Thừa tức là đêm chuyển giao tâm thức, thừa tiếp thanh quang hướng thượng, Bé và mọi người đồng hành chúc phúc cho nhau bằng nguyên lý vô sanh.

Kệ:

Nguyên lý vô sanh tự thực hành

*Cảm thông thiên địa ý thanh thanh
Trì tâm tu luyện cùng chung tiến
Thực hiện qui nguyên sống kết mệnh.*

Ngày 01 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay ngày đầu năm dương lịch của năm 92, Bé nghĩ sao về sự sanh tồn của nhơn loại trên mặt đất này?*

Đáp: Thưa, sự tiến hóa của tâm linh vẫn không ngừng nghỉ, trời sụ tỳ theo duyên nghiệp của mỗi cá nhân. Luật nhân quả kèm chế con người trong phạm vi tâm thức, đua nhau tìm ra những gì lợi ích cho chính mình, loài người càng ngày càng đông, thì sự cạnh tranh càng mãnh liệt, từ lãnh vực này cho đến lãnh vực nọ, kể cả người tu mang xác làm người thì cũng phải ăn mà sống.

Hỏi: *Ăn để làm gì?*

Đáp: Thưa, ăn là định luật hóa hoá sanh sanh trên mặt đất, sự giao cảm điện năng biến thành mùi vị thích khẩu, mà tạo thành sự hóa giải của nội tâm. Người đời chỉ biết nhai nuốt mà không biết được luật tiến hóa của vạn linh, còn người tu thiên tính tấn thì tự cảm thấy rõ định luật sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, thông cảm tình Trời sống động, tâm tư tự phát triển theo điện năng, hoà hợp với nguyên lý của thanh quang mà sống. Ở đời này luôn luôn có hai chiều lên và xuống rõ rệt. Tâm thức buông bỏ duyên nghiệp tức là lên, ôm lấy và quan trọng hóa duyên nghiệp là xuống. Sự tiến hóa lên xuống vô thường của tâm linh, tạo thành lý luận thanh hay là

trước đó thôi. Người chơn tu thì đóng cửa đời, mở tâm đạo, không nói nhiều, chỉ có hành nhiều thì tâm thức sẽ đạt thông, thì năm nào cũng đã và đang nằm trong định luật tiến hóa như nhau. Trước kia chưa có đèn điện thì lấy đá chọi với nhau thành lửa. Bây giờ vẫn minh hơn thì cũng nằm trong nguyên lý cọ sát mà ra. Nguyên lý là nguyên lý vẫn không thay đổi “*nhứt bốn tán vạn thù, vạn thù qui nhứt bốn*” là vậy. Chơn tu thiên thì sẽ được biết rõ chính mình hơn, tránh sự va chạm không cần thiết mà tự hướng về tâm linh nhiều hơn. Con người trên mặt đất đang hướng về tâm linh sau cuộc va chạm không lối thoát.

Kệ:

*lểu lểu minh minh tự xét bàn
Càn khôn qui một cảm thân an
Khai thông trí tuệ tùy duyên thức
Nhập định tham thiên trí phát quang.*

Ngày 02 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Một số bạn đạo sống vui với Bé nhiều ngày, Bé cảm thấy sao?*

Đáp: Thừa, nhiều ngày chung sống với nhau lại càng thấy rõ duyên phước hơn. Mọi người đều gạt hái không nhiều thì ít việc đời lẫn việc đạo. Qua sự cảm thức tùy theo trình độ, đọc mục Bé Tám lại càng hiểu nhiều hơn, phước duyên tâm đạo tràn đầy, rồi đây mỗi người phải ra về với một chơn lý trong thực chất, tự tin trong luật tiến hóa nhiều hơn. Bạn đạo cảm thấy không có kỳ nghỉ nào đây đủ bằng kỳ này. Duyên phước tự nhiên

trần ngập, vui thật là vui.

Kệ:

*Duyên phước tràn đầy lại có may
Tâm tư phát triển cảm vui vầy
Ai đi ai ở tùy luật định
Sắc không không sắc rất là hay.*

Ngày 03 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Cơ duyên nào thúc đẩy nhiều người đến với Bé trong thâm tình quý yêu Bé như vậy?*

Đáp: Thừa, nguyên ý của Bé chỉ biết tu và tận dụng khả năng sẵn có của Bé giúp đỡ mọi người nếu cần. Trên 30 năm tận tụy lo tu ngày cũng như đêm, chẳng dám xao lãng sự tiến hóa không ngừng nghỉ của phần hồn. Dù trở ngại hay không trở ngại cũng là điều kiện tiến thân, việc tốt hay là việc xấu quân bình, xem trọng như nhau không nuôi dưỡng tâm hồn chê khen, loạn động nữa, quyết tâm lui về thanh tịnh giải thoát. Cho nên mọi người đến với Bé sẽ không có sự phiền hà trách móc nữa. Bé cảm thấy mọi người đều có cơ hội tiến hóa như Bé đã và đang thực hành, tình thương yêu và kính mến giữa bạn đạo và Bé càng ngày càng thông cảm và đậm đà hơn.

Kệ:

*Giải thông nguyên lý tức giận hờn
Cảm thức chơn tu lại biết ơn
Đời đạo song hành tâm tự luyện
Thức hồn tiến hóa báo đền ơn.*

Ngày 04 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Bé lại sửa soạn đi đâu nữa?*

Đáp: Thưa, Bé được tin đi nghỉ một nơi ấm áp hơn nơi này, Bé lại phải ra đi trong một tuần mới trở về.

Hỏi: *Bé nghĩ sao về việc ra đi này?*

Đáp: Thưa, tùy duyên của cuộc sống, Bé đã nói Bé đang sống trong sự yêu thương và giúp đỡ của các bạn, Bé chỉ biết đi mà thôi, nơi nào cũng học hỏi và tiến hóa, cũng làm việc bằng tâm thức, việc làm của Bé không bị xao lãng, tinh thần phục vụ lúc nào cũng sẵn sàng.

Kệ:

*Cơ duyên biến chuyển vẫn tâm an
Đi đứng nói năng vẫn xét bàn
Trong có lại không tùy ý thức
Hướng thanh giải trước tự phân bàn.*

Ngày 06 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Bé đang ở trong căn phòng giữa biển cả, Bé cảm thấy có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy ý lực cộng tác giữa con người và con người rất chặt chẽ, đã tạo thành một thành phố nhỏ đầy đủ tiện nghi trên mặt biển, cũng là một bài học chung sống hòa bình của những người có cơ duyên tham dự, sống trong một cuộc sống vui chơi lành mạnh, tự xóa bỏ hận thù trong tâm. Chung qui cũng do tâm con người mà ra, có cơ hội sống chung hoà bình thì mới thấy khả năng của con người trên mặt đất. Nếu như loại biết tu học để tiến hóa chung hướng về

phần hồn giải thoát thì quý biết là bao, tình Trời và tình người sống động và trật tự.

Kệ:

*Chung vui lành mạnh tiến hoà bình
Cảm thức như sinh chuyển chuyển khuynh
Tâm thực lòng thành tâm đạt thức
Mênh mông biến cả sản hành trình.*

Ngày 07 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Tình người là gì?*

Đáp: Thưa, tình người là giữ trật tự nhiên hậu mới thấy được bản chất trung hiếu, thật thà thương yêu và xây dựng, ưa thích chung sống hoà bình, tùy duyên cứu giúp mọi người tận tình và không lợi dụng. Tâm làm thân chịu, nhịn nhục tối đa, tình người sẽ được bộc lộ vui hòa thương yêu. Biết được nguyên lý sống khổ có nhau, không mê chấp phê phán người khác mà không chịu sửa mình. Biết được mình đang sống chung nguyên khí của Trời Đất, tâm linh là một, đang thực hành trong sự tiến hóa tùy duyên mà thức, tùy duyên mà độ, luật như quả công minh, chăm lo tu học tiến hóa thì mới kịp kỳ khai thông khối óc.

Kệ:

*Vui say đời đạo tiến thân hòa
Khổ cảnh trần gian chẳng thiết tha
Chung sống thẳng hoa khai triển tiến
Tình người rõ rệt vượt xuyên qua.*

Ngày 08 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Mỗi ngày đến một đảo khác nhau, Bé có thấy cái gì khác lạ không?*

Đáp: Thưa, Bé thấy đảo nào cũng nước lửa gió đất và mưu sinh như nhau, khắp nhơn gian ai ai cũng muốn độc lập và hoà bình. Sự ước muốn lẫn quần trong tình tiền duyên nghiệp mà thôi, Trời sinh tâm linh đồng đều tiến hóa theo trình độ. Dưới mắt phàm thì thấy kẻ giàu người nghèo, còn người tu thì thức bình đẳng khai mở hướng thượng, thì tự cảm thấy mọi người đang tiến hóa theo tham vọng sẵn có, phục vụ lẫn nhau cho đến lúc nhắm mắt ra đi về cõi thật của phần hồn, tu thiên thì sẽ sớm được ổn định hơn trước khi lìa xác.

Kệ:

*Mưu sinh tiến hóa không ngừng nghỉ
Học hỏi triền miên thức hợp thì
Đi đứng nơi nào duyên tịnh độ
Tham thiên nhập định rõ đề thi.*

Ngày 09 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Cuộc vui hiện tại có gì hữu ích cho tâm linh không?*

Đáp: Thưa, cuộc vui hiện tại là tạm, nhưng nó cũng có sự hữu ích của tâm linh, tức là mọi người biết kính nể với nhau, sống trong luật nhân quyền hiện tại, tránh được sự đụng chạm tham dâm giữa con người và con người. Còn người tu thì tự nâng cao đức nhịn nhục, thì lại thấy được chiều sâu của con người, ai nấy cũng đều có. Sau khi mỹ mãn của đường đời thì mới chịu xét

chiều sâu của đường đạo, tự cảm thấy cái có hiện tại sẽ lần lượt trở về không, bằng lòng hướng về không, thì mới có cơ hội cảm nhận sự không của tâm thức, sanh tử vô cang, tâm cạnh tranh và đòi hỏi sẽ tan biến mất, thức hòa đồng vô sanh lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ tâm linh.

Kê:

*Sống trong nguyên lý tạm trong đời
Chẳng khổ chẳng mê tiến hợp thời
Vị trí phân hồn chơn thức giác
Cảnh vui tạm bợ tạm phân lời.*

Ngày 10 tháng 01 năm 1992

Hỏi: Nhìn trước mắt mọi người thích nhảy vui, mong muốn hòa bình, tại sao trong tâm vẫn còn giữ bản chất cạnh tranh là sao?

Đáp: Thưa, mọi người đang hiểu lầm sự riêng tư là chánh, hướng về vật chất. Cho nên vui mà không thật với chính mình, thiếu tu mà tưởng lầm mình đã đạt thành, tâm trí không bao giờ thỏa mãn cả. Nếu hiểu chiều sâu của tâm linh, thì lại càng dễ hòa hợp hơn, không nuôi hận thù và chẳng còn thắc mắc, thiên cơ chuyển động chừng nào thì sẽ giúp cho loài người càng thức tâm chừng nấy. Đó cũng là hình thức tạo cho phần hồn tự thức và hướng về con đường tu giảm bớt hận thù.

Kê:

*Triền miên chuyển động thức tâm tu
Ý đạo tâm lành thức tự du*

*Hồn tiến thân yên khai lộ đạo
Cảm thông ba cõi tự mình tu.*

Ngày 11 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Tại sao người đời ai ai cũng muốn đẹp và khỏe mạnh cả?*

Đáp: Thưa, người đời ai ai cũng muốn được khoẻ mạnh, nhưng ngược lại đã tự hại mình hồi nào không hay. Ăn uống quá nhiều, thể thao cũng quá nhiều, mất quân bình mà không hay, ý muốn mạnh mà xác bị lao lực quá nhiều, nội khoa tâm lý bị rối loạn, đầu óc thiếu minh mẫn. Ngược lại bị động loạn bệnh hoạn và bơ vơ, không hiểu được phần hồn là chủ nhơn ông của cơ thể, có sự trách nhiệm tiến hóa trong ba cõi thiên địa nhơn, quên đi khả năng sẵn có của chính mình, mất niềm tin và thanh tịnh. Cho nên xác và hồn lâm vào cảnh mê lầm, tưởng ta thông minh và sáng suốt hơn người. Người tu thiền cảm thấy càng ngày càng ngu, tức là không muốn làm phiền hay là phá khuấy bất cứ ai, chỉ lo hưởng thượng giải thoát phần hồn, để tránh lạc đường tu.

Kê:

*Bằng lòng học hỏi chịu khờ ngu
Hành triển chơn tâm tự giải mù
Hồn vía tương hành trong ý thức
Quân bình thanh đạt tự mình tu.*

Ngày 12 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Cuộc vui kết thúc Bé lại phải khăn gói về chỗ*

cũ, Bé có cảm tưởng gì về những ngày chung vui?

Đáp: Thưa, Bé thấy mọi người đều bận rộn về giờ giấc vui chơi, cũng là để cho mọi người học chữ tín, trật tự trong hành trình, bắt buộc phải tự nhớ chữ tín là quan trọng. Người tu còn phải giữ đúng giờ giấc của đời thì đạo mới có cơ hội tương ngộ dễ dãi. Chư Tiên chư Phật, người đời cảm thấy họ rất thông dong tự tại, cũng nhờ thanh tịnh giữ đúng từ giờ phút khắc, nhanh nhẹ không sai chạy, lúc nào cũng tỉnh táo và rõ rệt.

Kệ:

*Thương tâm tu luyện thức duyên Trời
Tâm tưởng sự thành khắp các nơi
Chấn động tình Trời khai rộng mở
Hành xuyên các giới sống tuyệt vời.*

Ngày 13 tháng 01 năm 1992

Hỏi: Mọi sự bình an về đến nơi, Bé cảm thấy khỏe không?

Đáp: Thưa, mọi phương tiện văn minh đều đáp ứng cho sự mong muốn của con người, nhưng cuối cùng cũng phải tu để tự đạt thanh tịnh còn quý hơn gấp triệu lần. Sau cuộc du hành bằng xác thịt, lại càng thấy tâm linh là cần thiết nhất. Vốn vẹn chỉ có cái tâm là chánh, thanh tịnh thăng hoa mới làm sáng tỏ mọi việc. Tham thiền nhập định là giây phút an hòa cả Trời đất, phước đức tràn ngập trong tâm hồn, của Trời sẵn có, chỉ có thiên hưởng mà thôi.

Kệ:

Đi đâu cũng chẳng khai tâm tiến

*Thức tỉnh hồn nhiên giải nỗi phiền
Một mối chung hoà cảm thức yên
Giao duyên Trời Phật tự tâm hiền.*

Ngày 14 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Người Việt Nam hải ngoại lúc này ai nấy cũng muốn về thăm quê hương tại sao?*

Đáp: Thưa, nơi chôn nhau cắt rún là dung điểm tiến thân của mọi người, xứ sở giàu hay nghèo bắt buộc cũng phải hướng tâm về quê mẹ. Người tu thiên hướng tâm về Trời Phật, cũng là hướng tâm về quê hương tốt đẹp ở tương lai. Cho nên sự hoà bình trên mặt đất phải có. Tương lai giống dân nào cũng phải trở về xứ đó mới đúng luật Trời đã qui định mà tiến hóa. Người dân ở xứ ngoài không nhiều thì ít cũng học hỏi để đóng góp cho xứ sở ở tương lai. Người tu thiên lại biết được cách sống trật tự cho phần hồn lẫn phần xác, khai thác khoa học huyền bí trong nội tâm.

Kệ:

*Cuộc sống nay mai chuyển khai vòng
Khai thông trí tuệ sống thong dong
Vía hồn thành tựu duyên tương ngộ
Ba cõi cảm thông chẳng nhớ trông.*

Ngày 15 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Tu sao mới gọi là đắc đạo?*

Đáp: Thưa, tu cho thật sự thức tâm và quán thông mọi sự việc, không còn tội phước nữa mới gọi là đắc đạo, tâm yên tĩnh lặng, tâm thức viên mãn. Ngược lại

những điều kể trên vẫn còn ở tầng số chấp mê, kiếp kiếp luân hồi, khó chuyển vòng văn minh. Văn minh tức là nghe được hiểu kịp, chứ không phải thấy gì mới lạ gọi là văn minh. Người đời bị mê lầm về sự sáng chế của vật thể gọi là văn minh. Điều này lạc vào một trăm phần trăm sai, không giúp ích cho tâm linh. Ngược lại tạo thành mê chấp, đua đòi giành quyền thụ lợi, lạc đường tiến thân, quên hồn quên vía, chỉ ôm ấp quyền lợi là trên hết, tự tạo khổ mà không hay. Người chơn tu tự cảm thông, ở môi trường nào cũng quán thông, không tội phước, thì mới được viên mãn thanh nhẹ.

Kệ:

*Thoát ly thế sự chẳng tranh giành
Giải chấp phá mê hướng cõi thanh
Khai triển chơn hồn từ quang thức
Có không không có cũng chơn hành.*

Ngày 16 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Làm sao hiểu được tâm ma ý quỷ của con người?*

Đáp: Thưa, muốn biết được tâm ma ý quỷ của con người, trước hết thì phải thiên định, quân bình nội khoa tâm lý của chính mình, nhiên hậu mới đo lường chấn động tâm linh của đối phương, thì mới biết được tầng số điện năng thanh tịnh của đối phương đang ở vị trí nào?

Vị trí của con người tâm ma: Lúc nào cũng xảo trá, không thật với chính họ và đối với người khác, ý lực không bao giờ tự hướng thượng giải mở, nhưng chỉ

hướng hạ, tránh nặng tìm nhẹ, liệng đá dẫu tay, thị phi hại người khác mà tưởng lầm mình là người tốt, thích phê bình không chịu dấn thân phục vụ rõ rệt, tiếng nói không mạnh mẽ và rõ rệt.

Vị trí của con người mang ý quý: Thì chỉ biết phá hoại. Bất cứ đề tài nào đến cũng biện bác và không xây dựng, tìm cách đi vào con đường đục và khuyến rũ người khác hướng vào con đường đục phá hoại tâm thân. Ngược lại với người chơn tu, ý lực hoàn toàn hướng hạ, chạy theo thị hiếu vật chất, không rõ chiều sâu và hậu quả của bản thân, tâm làm thân chịu, không bao giờ giải mở được tâm thức hoà đồng, thiếu nhẹn nhục, chỉ biết chiến đấu, cuối cùng hậu quả đau khổ và tự cô lập, trong uất hận, luân hồi liên tục trong giới súc sanh để đền tội và thức tâm trong đau thương. Ngược lại, người tu thiên tính tấn thì sẽ thấy rõ sự sai lầm của chính mình, tự ăn năn sám hối, nhiên hậu mới cảm thức kỳ công hợp thành của Trời Phật, hướng thượng tự giải mở nghiệp tâm, vinh quang thanh nhẹ.

Kệ:

*Đường đi trong xác tạo mê lầm
Thức tỉnh bình tâm rõ ý thâm
Phát triển tự tu khai trí đạo
Cảm minh thiên địa tự xuyên tâm.*

Ngày 17 tháng 01 năm 1992

Hỏi: Kỳ Đại Hội tới Bé có tham dự không?

Đáp: Thưa, Đại Hội tới, Bé đã tuyên bố trước bạn đạo là Bé không đứng ra tổ chức nữa, sự đóng góp hình

thành do bạn đạo mỗi địa phương chung sức tổ chức và trách nhiệm, thì việc làm sẽ được tốt đẹp mãi mãi ở tương lai. Quyền tương hội do tâm thành của bạn đạo mà ra. Nếu tu tinh tấn thì việc Đại Hội chẳng có gì khó khăn cả, mọi người giúp một việc, thì việc lớn nhỏ cũng sẽ thành công. Đại Hội tức là một dịp tương hội tình huynh đệ hướng thượng giải mê phá chấp, thử thách đức nhịn nhục của mọi cá nhân Vô Vi. Nếu hội đủ ý lực, bạn đạo đoái tưởng đến Bé, Bé lúc nào cũng sẵn sàng cùng tham dự cho vui. Ở mặt đất này phá hoại rất dễ, chung hợp rất khó, Bé luôn luôn ước mong mọi người chung giữ lập trường, chung hội tâm linh, giải bỏ trần tâm là điều cần thiết cho phần hồn.

Kệ:

*Quý yêu bạn đạo vững sanh tồn
Giải bỏ trần tâm giữ lấy hồn
Phá chấp giải mê tâm tự tại
Biển yêu lớn rộng vẫn qui tồn.*

Ngày 18 tháng 01 năm 1992

Hỏi: Bé thường nói người xưng danh tu mà thiếu tu là sao?

Đáp: Thừa, người xưng danh tu mà thiếu tu, tức là không thực hành chơn chánh, còn chấp trước, không chịu dấn thân học hỏi để tự quán thông từ việc nhỏ cho đến việc lớn, trong vòng trật tự của vũ trụ quang, bước vào khuôn khổ của người khác, không chịu khai thác khả năng tịnh động của chính mình, trí ý bất thông, tâm khó yên mà thiên động, dục vọng tràn đầy. Bên ngoài

xem rất siêu thoát, nhưng tâm chưa thoát, lý luận theo chiều hướng của Phật Tiên, Thánh, Thần, ma quỷ, nhưng chưa thật sự quán thông giới nào hết, chỉ ôm lấy một cục chấp mê mà thôi, lúc nào cũng khổ trong tình dục mà không dám than, lẫn quẩn trong vòng tội phước, chơn tâm không bao giờ siêu thoát được, ôm giới giữ giới, lúc nào cũng bận tâm trong những giới, chưa thật sự quán thông. Ngược lại người tu chịu dần thân học hỏi trật tự của vũ trụ quang, thì mới có cơ hội thức tâm và quán thông, tự giải thông được thì mới minh, hành trình suốt kiếp người, chỉ điều luyện cho phần hồn tiến hoá mà thôi, tu để tự hiểu và tự khai thác khả năng sẵn có, chứ không phải tu để tạo sự thị phi chuyện của người khác. Vạn sự khởi đầu nan, nhưng chịu dần thân tu học, thì rất dễ bạc bàn và tiến thân.

Kệ:

*Tu cho tâm thức tự khai minh
Khai thác biển yêu rõ chính mình
Chơn pháp duy trì tâm chẳng động
Quán thông tự tại rõ hành trình.*

Ngày 19 tháng 01 năm 1992

Hỏi: Ngày đêm lo tu thiền và không va chạm với đời nữa thì sẽ ra sao?

Đáp: Thưa, tùy hoàn cảnh và ơn phước của mỗi cá nhân tại mặt đất này, mỗi khả năng đều khác nhau, tùy duyên thức mà tiến hoá. Có người phải dụng chạm mới thức tâm, có người ổn định mới thức tâm. Cho nên vạn

linh biểu hiện trên mặt đất, đều được tiến hóa theo trình độ của chính họ, chung hưởng nguyên khí của vũ trụ quang, nhưng phải vượt qua sự thanh lọc của vũ trụ quang, nhiên hậu mới có cơ hội tự thức tâm. Cho nên sanh ra xác người, đều phải chịu sự đau thương như nhau, sự cảm thức minh chánh, phát tâm khác nhau. Cho nên ở đời này những âm thanh phát ra từ miệng môi đều có nguyên do của chính nó. Mỗi mỗi đều từ trong gốc gác thanh tịnh mà ra, sự thay đổi đổi thay tùy duyên hạnh của hành giả, cuối cùng phải tự thanh tịnh, sau cuộc nhồi quả và thử thách, mới chấp nhận liả khỏi xác phàm. Tùy duyên nghiệp khai minh tâm thức. Người có cơ hội ngày đêm lo tu, thì sẽ được rút ngắn thời gian tiến hóa hơn. Trước mắt mọi người, xã hội dây dây tranh chấp, nhưng cuối cùng cũng phải ra đi với hai bàn tay không. Biết trước điều này, thì sớm tu sớm tạo được đức nhĩn nhục, thì phần hồn sẽ được ra vô thể xác để dãi hơn, quý đạo và hành đạo nhiều hơn, tâm tưởng sự thành, tự biết ăn năn hối cải.

Kệ:

*Tự thức duyên lành thiên tận độ
Triền miên học hỏi niệm Nam Mô
Ai sanh ai diệt tùy duyên thức
Hiếu được trần gian một nắm mờ.*

Ngày 20 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Tình Trời với tình người có gì khác biệt không?*

Đáp: Thưa, tình Trời với tình người, chỉ có khác biệt rộng với hẹp mà thôi. Tình người thì bị thu hẹp lại, trú

ngụ trong xác người, so đo đủ điều. Còn tình Trời thì lớn rộng chan hoà thương yêu, hướng độ luật hoá hoá sanh sanh, trong nguyên ý Đại Thanh Tịnh, hướng giải mọi sự việc. Trong lúc vạn linh qua cơn thử thách rồi, mới cảm thức một câu: Chỉ có Trời mới hiểu tâm tôi mà thôi! Người tu bước vào đường đạo chỉ biết ăn năn sám hối sửa mình, hướng tâm về Trời Phật, cộng hưởng sự hoà bình, và hiểu rõ nguyên lý vô sanh bất diệt, tâm từ bi tự rộng mở và rất dễ tha thứ và thương yêu, quên đi sự chấp mê, chỉ xử dụng từ quang sẵn có của tâm thức mà tiến hóa, hướng về Đại La thanh nhẹ mà hành sự.

Kệ:

*Tâm tư khai mở chuyển tiến hòa
 Có có không không ý thức ra
 Đời đạo song hành duyên tiến bước
 Hành sang thanh tịnh sống chung nhà.*

Ngày 21 tháng 01 tháng năm 1992

Hỏi: Hạnh là gì?

Đáp: Thừa hạnh là quên sự mưu lợi cá nhân, hướng thượng giải toả phiền muộn sai quấy, nhiên hậu mới đạt thức hoà đồng, dứt khoát tội phước, tâm thức vô nam vô nữ, cũng do sự siêng năng hành đạo thì mới đạt được. Ngược lại ôm ấp tiền tài danh vọng thì không bao giờ đạt được hạnh hòa đồng, còn phân biệt giàu nghèo, tạo khổ cho chơn tâm, hèn khó giao cảm với thiên giới. Suốt cả một kiếp người ôm lấy sự giả ảo mà thôi, chịu nhện nhục, ăn uống đạm bạc, tu hành tinh tấn, thì rất có

lợi ích cho hồn và xác về sau. Những cuộc vui nhộn tranh đấu ở đời, đều là giả ảo tạm thời, cuối cùng sẽ được tiến hóa theo trình độ thanh tịnh gặt hái được, hướng về tinh ba của vũ trụ quang mà sống. Đó là lẽ sống trường tồn của mỗi một phần hồn.

Kệ:

*Thức tâm hoá giải sanh tồn tiến
Lập hạnh cao siêu thức đạt duyên
Cứu giúp phần hồn thông tiến bước
Triền miên thanh tịnh khai tâm huyền.*

Ngày 22 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Người chơn tu và người xưng danh tu mà thiếu tu khác biệt ở chỗ nào?*

Đáp: Thưa, người chơn tu thì lúc nào cũng vô quái ngại, tha thiết độ đời. Còn người xưng danh tu mà thiếu tu, thì tánh nào tật nấy, ôm chấp độc tài, tạo khuôn khổ giam hãm phần hồn, không lối thoát, khổ mà không hay, tưởng lầm là mình đã đắc đạo, bực tức và sân si vẫn còn dấy dấy trong tâm thức, giận vợ ghét con, chấp bạn, rớt cuộc lúc nhắm mắt ra đi cũng như người chưa tu, hắc bạch không phân minh nổi, trời sứt bất thường. Cho nên địa ngục dành sẵn cho những hành động đó có cơ hội học lại, trong tình cảnh thiếu thốn đủ mọi mặt, chỉ có than khóc và tiếc uống mà thôi.

Kệ:

*Lúc sống làm người thiếu dũng tu
Mập mờ ảo ảnh khó giải mù
Sống không rõ đạo làm sao thức*

Tạo khổ buồn lo kết quả ngu.

Ngày 23 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Người chơn tu được những gì may mắn hơn người thiếu tu?*

Đáp: Thưa, người chơn tu không có hình thức bề ngoài, không gian dối chính mình, tức là không tự lường gạt nữa, càng ngày càng hiểu mình nhiều hơn, nhiên hậu mới có cơ hội ăn năn sám hối và tự sửa đổi tâm thân, hướng thượng hóa giải mọi sự trần trược bám víu trong tâm tư. Tâm tư dứt khoát thoát ly phàm tánh sân si, thanh tịnh vui hòa với các giới, hạnh đức càng ngày càng sáng tỏ hơn, sống hoà với thanh quang sẵn có, vượt khỏi chấp mê, tâm thân ổn định.

Kệ:

*Duyên Trời duyên Phật trong tâm tưởng
Nhớ cảnh Trời ban rõ như gương
Thâm tiến chơn hồn gieo ý thức
Mê lầm chẳng có giữ tình thương.*

Ngày 24 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Sự nhớ nhung do đâu mà ra?*

Đáp: Thưa, sự nhớ nhung do nội khoa tâm lý, lần lần ổn định, càng trở về với mình thì càng nhớ, cửu huyền thất tổ và bạn đồng hành, hướng thượng giải bỏ nghiệp tâm. Cho nên Bé thường nói người tu thiên rất có lợi cho tâm thức, tâm thức càng ngày càng sống động hơn, phân minh rõ rệt những điều phải trái, làm điều cần thiết là trở lại trật tự chính mình, đức nhịn nhục càng

ngày càng được gia tăng, bộ óc được thanh nhẹ, sống trong không nhiều hơn là chấp mê, để tha thứ và thương yêu hơn lúc chưa tu.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp chẳng còn ngu
Giải mở tâm tư khỏi dự trừ
Chuyển biến chơn hồn không chuyển động
Bình tâm học hỏi tự mình tu.*

Ngày 25 tháng 01 năm 1992

Hỏi: Ở đời này có người xưng danh làm sư phụ thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, xưng danh làm sư phụ thì phải trách nhiệm sự việc chính mình đã đề ra, tâm từ bi phải rộng mở, thật thà thương yêu, để ảnh hưởng đệ tử hướng thượng hóa giải nghiệp tâm, cảm thức sự vô cùng của chính họ, nhiên hậu mới có cơ hội giải thoát, tinh tấn tu hành thì mới tạo được trật tự của tâm linh, huyền sắc huyền quang, cũng do tâm tự thức, thành tâm hành pháp, thì nguyên năng tâm thức sẽ được khai triển.

Hỏi: Ở đời này cái gì quý nhất?

Đáp: Thưa, nói về con đường tiến hóa của tâm linh thì chơn tâm là quý nhất. Nói về đời thì tiền bạc là quý nhất. Hướng về chơn tâm thì đời đời bất diệt, tự động phá mê và phá chấp. Còn hướng về tiền bạc thì cũng thích thú và thêm lo, tức là tạo nghiệp, giờ phút lâm chung sẽ bị bơ vơ, không có cơ hội giải thoát. Cho nên Bé thường nói “trọng tiền thì mất tâm, trọng tâm thì mất tiền,” mới có cơ hội giải thoát.

Hỏi: *Sư Phụ ôm tiền độc tài thích điều khiển đệ tử, mất bình đẳng tính thì sao?*

Đáp: Thưa, tâm làm thì thân chịu, cho nên nhiều người tu Phật, nhưng không bao giờ gặp Phật được, chỉ ôn kinh và đếm tiền mà thôi.

Kệ:

*Tu sao thành thật mới là tu
Tu thuyết lu bù vẫn giữ ngu
Không hiểu tâm linh hòa các cõi
Giữ tiền ôm bạc khó mà tu.*

Ngày 26 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Tại sao mang xác làm người ai cũng than khổ?*

Đáp: Thưa, người đời tưởng lầm xác là thật, quên hướng về chơn tâm thanh nhẹ. Cho nên chỉ cảm thấy những chuyện trước mắt, được là vui, mất là khổ, quên hẳn căn bản vô sanh của phần hồn. Từ thanh tịnh biến thành động loạn là vậy, hướng ngoại trách móc lẫn nhau tạo thành chiến tranh, từ trong óc tưởng cho đến bên ngoài. Nhưng luật Trời lúc nào cũng nghiêm chỉnh, thanh tịnh và tận độ. Cho nên người chịu tu thiền vẫn có cơ hội tiến hóa, chỉ còn có một con đường giải thoát là giải quyết hết, mọi sự kích động và phản động của tình đời đen bạc.

Kệ:

*Trần gian ô nhiễm khổ tâm thân
Kích động lân la chuyển thức lần
Đen bạc đầy đầy trong ý tưởng
Tự hành giải quyết mọi phân vân.*

Ngày 27 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Càng ngày càng tu lại càng thấy cuộc sống đều là lường gạt và xảo trá là sao?*

Đáp: Thưa, sự lường gạt và xảo trá giáo dục con người tự thức tâm, vì cuối cùng những hành động đó đều bất lợi cho tâm lẫn thân, tự lường gạt mình mà không hay, lại đổ thừa do Trời Phật chuyển, quên đi tâm làm thì thân phải chịu. Ngược lại người tu thiện, lại được hiểu hành động của chính mình nhanh hơn, bằng lòng nhịn nhục, sám hối thì mới có cơ hội tiếp tục trên đường đạo. Dụng tâm tiến hóa, thay vì dùng lý luận, tương lai chẳng được về đâu cả.

Kệ:

*Thức tâm giải mở là chơn chánh
Luận lý giải sai chẳng có thành
Sanh diệt luận hồi nào ai biết
Đấu tranh vô lý chẳng đạt thanh.*

Ngày 28 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Tại sao có những người thề trước đại chúng, nguyện tu cho đến cùng, nhưng nửa chừng lại chán và trách móc Bé là sao?*

Đáp: Thưa, lúc cảm thức được chơn lý, ý lực rất mạnh, phát nguyện đủ điều, nhưng bị đời lôi cuốn như báo chí thị phi của người khác dẫn sai và quên lãng ý lực lúc ban đầu, thì pháp lực càng ngày càng tan biến mất, trở nên phạm tâm chê trách Bé. Nếu giữ chơn tâm tu học như lúc ban đầu, thì bất chấp câu chuyện bịa đặt

ngoài tai, mà tiếp tục giữ pháp lực thăng hoa thì chỉ có vinh quang tốt đẹp ở tương lai. Ngược lại ôm ấp thị phi, thì nghiệp lực sẽ choán hết tâm thức tu học, hướng về cuộc đời xảo trá, trách móc không có thật, đến lúc nhắm mắt yếu yếu mình mình như những hồn thơ khác mà thôi.

Kệ:

*Hướng thanh tu học giải muôn bề
Đả phá thị phi chẳng chán chê
Qui một tình đời không đáng kể
Giữ tâm thanh tịnh hướng về quê.*

Ngày 29 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Trợ duyên là gì?*

Đáp: Thừa, tâm lý thanh tịnh hơn người khác thì mới trợ duyên được, có người nói sơ qua là người khác chịu dứt khoát tu học. Đó cũng nhờ từ quang thanh tịnh của đối phương thanh tịnh. Người đời cũng vậy âm thầm từ gốc gác thanh tịnh mà ra, giữa tình bạn với nhau, có người chịu nghe lời bạn hơn là cha mẹ. Nguyên ý người này nhẹ hơn người kia, thì mới cảm động được người kia, gieo thành bằng hữu tương giao. Ngược lại người tu cần ít nói nhiều hơn thì tâm mới bộc phát thanh quang, âm thanh sẽ được vượt lên tầng số thanh nhẹ, lại càng dễ hoà cảm hơn. Người tu thanh tịnh nghe qua âm thanh, thì biết được vị trí và trình độ đứng vào đâu, khỏi cần phong chức. Cho nên Bé đề nghị các bạn thiền nhiều thì sẽ đạt được kết quả trong nội tâm, dịp may nhiều hơn những người hướng ngoại, tự rằng buộc lấy

tâm thân, sống trong giới nghi ngờ và mê chấp, tánh tình bất ổn, khả năng không phát triển, thiếu trí, chỉ biết thị phi chuyện người nhưng quên hướng về thanh tịnh để sửa tâm.

Kệ:

*Luyện thành tâm đạo rõ siêu âm
Thanh tịnh giải mê chẳng hiểu lầm
Thế sự tình đời gieo ác cảm
Qui y Phật Pháp chẳng phân vân.*

Ngày 30 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Mỗi cuối năm đều có tổ chức chung hội chợ Tết, chỗ nào có người Tàu, Việt đều có hội, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, tục lệ cao quý của người Hoa, Việt, đều là một thiên ý tụ hợp tương ngộ kết bạn thâm tình tha thứ và thương yêu, trưng bày khả năng đóng góp của cộng đồng, tưởng nhớ ông bà cha mẹ đã tiếp tục xây dựng mới có ngày nay vui hợp, cũng nằm trong ý thiện lành của nhơn sinh. Ý thiện lành bộc phát, vui trong sự phát tâm của mọi người, thật sự bình an trong giây phút chung hội, cuộc vui sống động.

Kệ:

*Mưu sinh tại thế hưởng thiên tình
Cuộc sống thanh bình lại phát minh
Ý đẹp tình đời giao chuyển thức
Khả năng sống động lại càng minh.*

Ngày 31 tháng 01 năm 1992

Hỏi: *Đã xưng danh tu theo Vô Vi, rồi chán Vô Vi là sao?*

Đáp: Thưa, hành giả chưa hiểu rõ ý nghĩa của hai chữ Vô- Vi, tưởng lầm là một tổ chức phù hộ. Chú kỳ thật Vô-Vi là đi tới không không thanh nhẹ, không còn chấp mê từ việc nhỏ cho đến việc lớn, thì mới có cơ hội vượt khỏi thể xác phàm trần học đạo. Nếu tu Vô Vi còn chấp mê thì suốt kiếp làm người không có cơ hội giải thoát.

Hỏi: *Tại sao có môn phái, đệ tử cam kết tu suốt đời rồi tự phản đạo, thì phải bị tan hồn tan xác?*

Đáp: Thưa rất đúng, lúc phát nguyện là tâm dứt khoát cảnh tranh chấp hồng trần. Nếu làm ngược lại thì tâm ma ý quỷ, tranh chấp tự hành hạ lấy tâm thân, xóa bỏ vị trí tâm linh, điện năng tâm thức càng ngày càng suy sụp, tự hại mình, tưởng lầm là lo cho tương lai, bằng cách ý lại nơi Trời Phật, không chịu giải mê phá chấp để tiến thân, hướng ngoại bức bội không lối thoát, gieo ý niệm tự tử. Những hậu quả của sự tự tử là nguy hại vô cùng, chứng minh hành giả đã tự hủy diệt khả năng thanh cao của chính mình, tự bước vào bóng tối mờ mịt, âm u. Có dịp tái hồi cũng là trùng đế là cùng, chỉ được quyền núp dưới bóng cỏ, chứ không có khả năng sống dưới gốc cây. Mang xác làm người là một cơ hội cuối cùng, nhờ nơi sự kích động và phản động mới thức tâm. Người tu bị nhồi quả thì mới có cơ hội lui về thanh tịnh, cảm thức khả năng nhịn nhục của chính mình. Tu bất cứ đạo nào ý lực cuối cùng của chơn giáo

đều là giải thoát cả. Trăm con sông cũng chạy về biển, hành chơn đạo cũng được về Trời, chẳng có đạo nào hay hơn đạo nào cả. Chỉ có ý lực thanh cao giải thoát của hành giả là cần thiết mà thôi.

Kệ:

*Tu tâm dưỡng tánh giải thức hồn
Vạn lý thanh cao vẫn sanh tồn
Lập hạnh từ bi hồi chơn thức
Khai thông đời đạo lý sanh tồn.*

Ngày 01 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay nhà Bé rất đông đảo Bé có phiền không?*

Đáp: Thưa, Bé vui nhận tình thương của mọi người vì Bé, mọi người đều hướng tâm về nguyên lý thương yêu và cởi mở, vui trong hạnh tự thức, chung vui trong tinh thần xây dựng.

Hỏi: *Những tiếng động sửa nhà có làm phiền Bé không?*

Đáp: Thưa, Bé nhận thấy sự kết quả tốt đẹp của mọi người cố gắng, cho nên Bé thường nói khối óc là quan trọng, đồng đều hướng thượng giải mở, thì sẽ tạo được hòa khí tốt đẹp cho cuộc sống. Người tu nhận thức động là tịnh thì mới thật sự tịnh, tìm tịnh trong động thì thần thức sẽ rõ rệt mọi việc hơn. Còn vào cảnh tịnh, nhưng tâm thiếu ý lực giải thoát, thì tu hoài cũng chẳng đến đâu, nguyên ý chưa thông khai, thì lúc nào cũng còn chấp mê, thức hoà đồng không bao giờ mở được.

Kê:

*Tự nhiên thanh tịnh chẳng còn mê
Giải mở tâm tư hướng trở về
Xứ Phật quê xưa đầy dũng chí
Bình tâm thanh tịnh chẳng còn quê.*

Ngày 03 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé đến nơi có đúng giờ không?*

Đáp: Thưa, Bé đến nơi trước giờ qui định tái ngộ các bạn đạo kính mến của Bé, mọi người đều vui hòa và thương yêu, thâm tâm đồng trong một nguyên lý sống động, tình quý thương thật sự lộ trên cặp mắt của mọi người, Bé được đeo một vòng hoa tình thương, lại càng nhớ đến tình yêu thương của Trời Phật, lúc nào cũng chiếu cố cho mọi người bình an. Nơi này cảnh vật êm đềm hiền hòa, có người Mỹ hỏi Bé tại sao Bé đến đây ai ai cũng vui cả, Bé chỉ biết vui chung mới thật là vui.

Kê:

*Phát tâm gieo rắc đạo mùi tiến
Sống động trong tình tái tục duyên
Quý mến thương yêu tình chuyển thức
Phật Trời ban phước học triền miên.*

Ngày 04 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Ngày mừng một Tết có gì lạ?*

Đáp: Thưa, sau giờ thiền bạn đạo tặng quà, mỗi người nhận lãnh một phong lì xì hên trong dịp Tết, chung thiền thanh nhẹ bất ngờ thành tựu, cũng là duyên lành của Trời Phật cộng với tâm thành của bạn

đạo. Câu chuyện thành hình của đạo pháp là hoàn toàn bất ngờ mà có. Cho nên người tu thiền phải tự dày công hành đạo, thì mới có duyên lành tái ngộ.

Kệ:

*Công phu phát triển duyên Trời độ
Nguyên lý giải thông giải nắm mờ
Trí tuệ khai thông thiền thức giác
Cảm thông Trời Phật niệm Nam Mô.*

Ngày 05 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Hôm nay Bé không ra thiền chung với bạn đạo?

Đáp: Thưa, Bé thiền trước khi đi ngủ và sau khi ba giờ khuya, Bé thiền nhiều hơn mới đủ sức khỏe và minh mẫn viết Mục Bé Tám. Mọi bạn đạo cũng đều nhận được sự thanh nhẹ tùy khả năng của mỗi hành giả, đồng hướng thượng chung nhau, hòa khí vẫn dồi dào, tiếp tục tham thiền như vậy thì sự thành đạo không có khó khăn.

Kệ:

*Tâm tư hướng thượng cùng chung tiến
Khai huệ bền lâu tự tiến xuyên
Đời đạo song hành duyên tận độ
Chơn tâm thức giác giải triền miên.*

Ngày 06 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Bé đã gặp được nhiên bạn quý yêu và phục vụ tận tình Bé có mệt không?

Đáp: Thưa, để đền đáp lại những ngày xa cách, Bé

rất cảm động, làm vui lòng mọi người. Bé cảm thấy Bé rất ngoan trong cuộc chung sống gần gũi, nhưng tình yêu thương rất sống động, dẫn thân thực hành tu học, thích hợp với tình Trời, Bé rất vui.

Kệ:

*Thương yêu tâm thức tận duyên tình
Mùi đạo sáng chói ý lại minh
Xây dựng tình thương đồng trí thức
Nam Mô nguyện niệm rõ hành trình.*

Ngày 07 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Qua cuộc sống chung ba ngày, Bé có cảm tưởng ra sao?

Đáp: Thưa, Bé rất vui và cảm tưởng tâm thức gần liền với mọi người, câu hát giọng hò đem lại sự hoà bình trong nội tâm của mọi người, ý thiện lành thống nhất tỏ tình thật sự thương yêu, tình người rõ rệt hơn, trên dưới đồng nhất, vui hợp tràn đầy tình thương, hình như sống ở một cõi khác hơn tình đời, thật sự yêu thương và xây dựng lẫn nhau, mọi người đều tự hiểu con đường giải thoát, chính mình phải tự đi.

Kệ:

*Giáng lâm thế cảnh thiên miên động
Giải tỏa phiền ưu gỡ tơ lòng
Tâm đạo tình đời đồng chuyển thức
Khai thông trí tuệ chẳng lòng vòng.*

Ngày 08 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Hôm nay Bé đang ở nhà khác, có gì thay đổi hơn

không?

Đáp: Thưa, tâm quý thương của Bé không gì thay đổi cả, vẫn ôm ấp tình thương yêu với mọi người, Bé cảm thấy chỉ đem lại sự bình an cho họ mà thôi. Bé nghèo không tặng quà như người đời, nhưng đem lại sự thật tình thương yêu và quý mến, Trời Phật chứng tâm cho Bé. Lắm lúc Bé phải rơi lụy vì quá nhớ thương. Ngoài sự thương yêu, Bé không được nuôi dưỡng trong tâm hồn của Bé.

Kệ:

*Kính mến thương yêu luật của Trời
Tâm hồn thanh nhẹ thức ơn Trời
Dù cho tâm thức tùy duyên tiến
Khai mở bình tâm độ nơi nơi.*

Ngày 09 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay Bé phải rời bạn yêu quý của Bé, Bé nghĩ sao?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm động trước giờ chia ly, nhưng Bé cũng lưu lại không ít tài liệu tu học trực chỉ tiến hoá, các bạn cũng quý mến và cảm động, nguyện tu thật và sớm thức tâm đắc đạo, sự an lành của Bè Trên ban đồng đều cho mọi tâm thức thực hành. Bé đi đến đâu cũng chỉ biết thương yêu và xây dựng, mọi người đều vui trong tình thâm thương nhớ.

Kệ:

*Vui chung đường đạo giải tâm mê
Tự tiến tự tu tự trở về
Khai triển chơn hồn qui một mối*

Thương yêu không bỏ tự về quê.

Ngày 10 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé tái ngộ được bạn bè quý yêu của Bé tại phi trường Los Angeles, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui mừng cơ duyên tái ngộ, trong lòng quý mến vô cùng.

Hỏi: *Bé thăm hội chợ và thiền đường Thiền Thức, Bé cảm thức thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé thấy tình Trời ban chiếu rõ rệt, mọi người đều vui, thương và quý mến, sự bất ngờ tái ngộ là duyên Trời đã định.

Kệ:

*Tình đời chuyển động ý vô minh
Trí tuệ âm u loạn tánh tình
Thức giác bình tâm đều chuyển thức
Tình Trời sâu rộng thấu huyền linh*

Ngày 11 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé đi đóng phim có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé đi làm sự hữu ích cho mọi người ở tương lai, lúc nào Bé cũng sẵn sàng, vui và không bao giờ cảm thấy mệt, vì tình thương của mọi người, đồng một lòng như vậy, thành hình một việc cho mọi người cộng hưởng, cũng là thiên ý mà thôi. Làm lành lánh dữ là việc cần thiết cho mặt đất. Ngược lại thị phi phá hoại thì điện năng khối óc càng ngày càng yếu, lúc chết nhắm mắt cũng thành ma quỷ hay là trùng đế là cùng. Lúc sống tưởng lầm mình là siêu anh hùng, đầu dè cuối

cùng là siêu vi trùng, chỉ biết phá hoại, nhưng không bao giờ biết xây dựng, gia đình lúc nào cũng không yên ổn cả.

Kệ:

*Càn khôn vũ trụ mới là nhà
Động loạn âm u khó xuất ra
Đại đột tự hành mà không biết
Tâm mù điên loạn khó thông qua.*

Ngày 12 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Qua cuộc gặp gỡ bạn đạo tại thiền đường Thiền Thức, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy vui mừng được tái ngộ những hình ảnh quý yêu đã từng nung nấu, đàm đạo thân mật và phúc đáp được những điều thắc mắc của các bạn đạo quý yêu, cùng đồng trong tâm tình tu học của Bé. Bé lại càng thấy mọi người đều được khêu dậy đức tánh nhịn nhục và học hỏi trong chu trình tiến hóa. Càng thực hành nhiều thì càng sẽ được mở mang tâm lẫn thân, trí đạo sẽ được tròn đầy và tự giải bỏ sự tranh chấp vô lý, quên đi khối óc có khả năng khai thác sự thanh tịnh của chính mình. Nhiên hậu mới có cơ hội cống hiến cho hơn loại hơn trong lúc tranh giành vô ý thức.

Kệ:

*Thương yêu sắp sẵn trong tìm thức
Khai mở thanh cao hướng các nơi
Phát triển tình yêu chuyển thức hồn
Qui về một mối quý thương Trời.*

Ngày 13 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Buổi tiệc chung vui đầu năm sao Bé lại phải rơi lụy?*

Đáp: Thưa, tình thương yêu của Trời Phật đưa con người đến tự giác, nhưng nhìn thấy sự chia cách mà rơi lụy, để cho mọi người tự thức, ăn của Trời phải nhớ Trời thay vì thị phi, nói thánh không biết thánh, nói thần cũng không biết thần, nói đến ma lại càng sợ. Cho nên bày biểu lập bè đảng, độc tài si mê trong thế lực, ôm nghiệp tâm không giải kịp, tâm thần lúc nào cũng không ổn định cả. Bé có phân tách cho mọi người yêu quý trên mặt đất này tự hiểu, cùng một nguyên lý khi sinh ra, đó là nguyên lý vô sanh, làm một việc gì cũng phải nhớ đến sự liên hệ của Trời đất mà hành, chớ không nên tự cho mình là sáng suốt hơn người khác thì rất dễ rơi vào chỗ eo hẹp độc tài, tạo động cho chính mình mà không hay. Bé rất cảm phục tuổi trẻ biết tự mình dẫn thân để học hỏi, đồng hành tiến hóa trên con đường đạo pháp gay go.

Kệ:

*Tình thương Trời đã sẵn ban cho
Khai triển tâm tu tự tiến dò
Trời Phật không xa duyên tự thức
Thương tâm lập hạnh tránh quanh co.*

Ngày 14 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Những chuyện Bé đã hi sinh vì người, sao Bé không kể nguyên lý huyền vi cho mọi người biết?*

Đáp: Thưa, việc làm phù hợp với thiên ý, cảm động cả tình người lẫn Trời, thì mới thành công, chứ không phải câu chuyện thiếu trí và thiếu từ bi mà kể lể. Cho nên Bé đã thường dẫn thân làm những điều không ai muốn làm cả. Cho nên người đời thấu triệt hạnh của Bé thì muốn lập hạnh như Bé. Nhưng muốn làm như Bé thì sẽ gặp rất nhiều thử thách, một lòng không thay đổi thì mới đạt được.

Kệ:

*Đau thương là cảnh Trời khuyên giải
Thuận ý hiểu trung chuyển tiến bài
Ngộ nạn thức hồn duyên đạt thức
Trời ban tình đẹp chẳng phân hai.*

Ngày 15 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Sự gặp gỡ các bạn thân niên của Bé, Bé có thấy gì khác biệt không?

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy rất quý trọng và thương yêu, Bé cảm động rất nhiều, nhớ lại những giây phút đùm bọc lẫn nhau, từ vật chất cho đến tinh thần, dù xa cách nhưng sự liên lạc tâm linh rất mật thiết, mỗi người đều có một hoàn cảnh xây dựng tiến hóa, không tạo thành sự xa lạ và mất mát. Tình yêu thương của người hành đạo vô giá, Bé luôn luôn phát tâm và mong sao các bạn thân yêu của Bé sớm thức nguyên lý vô sanh, tạo thành một cuộc chung sống tâm linh cởi mở và thoải mái, từ trong tâm, từ gia đình và xã hội, Bé đã khóc rất nhiều trong những ngày xa cách và tái ngộ, lúc nào cũng ước mong anh chị em tự hiểu rõ nguồn sống tâm linh thay vì

vật chất, tâm linh mới đạt được sự thương yêu sống động, liên hệ với Trời Phật.

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý tự thực hành
Mê chấp tiêu tan giải trước thành
Khuyết điểm không còn gieo ý đạo
Thức hồn thanh tịnh tiến càng nhanh.*

Ngày 16 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé ngồi xe cả đêm tới sáng Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy bình thường, không có mệt mỏi như xưa, chứng minh sự xúc ruột và niệm Phật rất có hiệu quả. Bé cũng không nghĩ đến sự ăn uống, Bé vẫn vui với mọi người, ý lực tràn đầy sự thương yêu và ước mong mọi người khỏe như Bé, tâm thanh nhẹ vui hòa, nhìn ai cũng quý cả, khả năng sản có của mọi người đều có giá trị.

Kệ:

*Tình thương sống động mạnh lại vui
Ý lực phân minh rõ đạo mùi
Chuyển thức minh tâm càng thấm thía
Quý yêu muôn loại tự rèn trui.*

Ngày 17 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé lì xì cho mọi người có hữu ích gì?*

Đáp: Thưa, Bé đại diện tình thương chia sẻ điều lành, hướng tâm về Trời Phật của mọi người, tự phát sanh một cuộc vui trong tâm, cảm thức sự bình đẳng thương yêu của Trời Phật, hòa khí xuất hiện trong đây

lòng của mọi người, tự nguyện phát tâm sửa mình để đóng góp cho nơnon loại. Mọi người hướng về con đường thiên lành, phân giải thì tâm thân sẽ được an lạc, tâm hồn lúc nào cũng có cơ hội chung sống với Trời Phật. Dân Việt Nam đau khổ mà biết được Trời Phật, sau cái khổ của tình đời đen bạc, thì mới cảm thức được giá trị của tâm linh. Sống với Trời thì mới thật sự thấy sự sanh tồn và thương yêu, sức mạnh từ bi sẽ xuất hiện cho toàn cầu chung hưởng.

Hỏi: *Dân ta thiếu thốn đủ mọi mặt, làm sao thực hiện được tình thương và đạo đức?*

Đáp: Thưa, chúng ta thiếu vật chất, nhưng chúng ta đầy đủ tâm linh, hướng về Trời Phật như mọi người, nhờ khổ chúng ta mới chịu dưng mãnh về Trời, thay vì tranh giành về vật chất, đường tiến hóa rất rõ rệt, chỉ thiếu phương pháp thực hành mà thôi.

Kệ:

*Trời ban tình cảm tâm linh tiến
Nhớ Phật tưởng Trời tự tiến xuyên
Phát triển không ngừng tùy tiến hóa
Thương yêu tha thứ chẳng còn phiền.*

Ngày 18 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Sau cuộc vui viếng thăm thành phố xa hoa nơnon tạo, Bé có cảm tưởng gì khác lạ hơn?*

Đáp: Thưa, Bé học được sự vui hưởng của tình đời, cũng là tạm bợ. Một thời gian tạm yên ổn của tình đời, hiểu được điều này lại được rõ tình yêu thương tận độ của cuộc hóa hóa sanh sanh, không ngừng nghỉ của

Trời Đất sắp đặt đã từ bao nhiêu kiếp, cứ vậy mà tiến hoá, đến cuối cùng thì mới thấy rõ sự thanh tịnh là giá trị nhứt trần gian này.

Kệ:

*Nguyên lý chuyển động chuyển thức say
Thanh tâm thức giác ở hằng ngày
Trong vòng xây dựng tùy duyên thức
Học hỏi triền miên mới thấy hay.*

Ngày 19 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé lại đến nơi khác, ngủ có được không?*

Đáp: Thưa, lúc này Bé rất khỏe, ở nơi nào Bé ngủ cũng vậy thôi, tâm vô quái ngại, nơi nào cũng của Trời đất hình thành, không có gì khác biệt cả, Bé cảm thấy đang sống vui, đầm ấm với mọi người. Bé tự cảm thấy Bé là một đứa Bé rất dễ chịu, không có ý định đòi hỏi một việc gì cả, quý thương nhứt là những người chịu tu, để giải toả những sự phiền muộn trong tâm.

Kệ:

*Lý Trời siêu diệu cảm khai thông
Khai triển tâm linh thức một vòng
Tâm đạo tràn đầy tình mến quý
Ai ai cũng sống chung thai lòng.*

Ngày 20 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé tái ngộ bạn đạo San Diego có vui không?*

Đáp: Thưa, lúc nào Bé cũng vui trong thức bình đẳng cả. Bé nhận được nhiều câu hỏi độ Bé, Bé rất quý mến và cảm ơn. Nhờ sự thắc mắc Bé mới có cơ hội đào sâu

lãnh vực thanh tịnh của Bé. Bé rất quý mến những người đã cho Bé những câu hỏi cầu tiến.

Kê:

*Bàn bạc giao thông lý đạo đời
Dày công học hỏi khắp nơi nơi
Giúp hồn tại thế đồng thăng tiến
Phân rõ tình đời chẳng thảnh thơi.*

Ngày 21 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Bé thường nói ý lực, vậy làm thế nào mới tạo được ý lực của người tu?

Đáp: Thưa, do sự trung tín mới tạo thành ý lực tu học. Có ý lực tu học thì không bao giờ lừa thầy phản bạn, chỉ biết nhịn nhục âm thầm tự sửa mình mà tiến thân thì mới có cơ hội đắc đạo.

Hỏi: Đắc đạo là sao?

Đáp: Thưa, tự lui về thanh tịnh, biết được đường đi về Trời, tu học rõ rệt, không nịnh bợ hay ỷ lại một ai cả. Cho nên ở đời này, người tu đắc đạo thường bị phê bình và chê bai hàm oan đủ thứ ngoài ý muốn xảy ra, nhưng vẫn một lòng tiến thân trong phần hồn thanh tịnh. Lúc nào cũng hòa ái tương thân với mọi người, thức hoà đồng khai triển rộng rãi.

Kê:

*Khai thông trí tuệ giải muôn bề
Bình đẳng thương yêu giải chấp mê
Tịnh độ thanh bình tâm đạt đạo
Ý lực vô sanh thức chẳng mê.*

Ngày 22 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé về đây thanh tịnh và mọi người đến chung vui với Bé, Bé cảm thấy ra sao?*

Đáp: Thưa, tình thương đã đưa Bé về đây, là nơi Bé đã thuyết giảng làm việc không ít về tâm linh, Bé cảm thấy rất vui tái hội với tất cả bạn đạo yêu quý của Bé đã chung hành giải thoát bao nhiêu năm qua.

Hỏi: *Tại sao Bé không ở lại đây, làm nơi trú ngụ của Bé?*

Đáp: Thưa, Bé là người tu học, chứ Bé không có ý định làm Thầy xâm chiếm cơ sở tâm linh để làm của. Mọi bạn đạo thương yêu hướng thượng đều có quyền tham gia chung sống hòa bình theo nội qui lợi ích đã đề ra. Thế gian đô thị giả, chúng ta đến đây tu học, rồi cũng phải ra đi theo chiều hướng mà chúng ta tham thiên hướng tâm hằng đêm. Bé nghèo Bé chỉ đóng góp lời giảng giải, và tiền cơm ăn ở như mọi người, Bé cảm thấy thức bình đẳng của anh chị em chung vui và đóng góp rất có giá trị. Người tu phải giữ tâm thanh sạch là trên hết, không nên bày biểu những điều gian dối và tự lường gạt chính mình, tức là nói ngữ hành thiên cơ, nhưng chẳng biết thiên cơ diễn biến từ đâu.

Kệ:

*Tu hành thanh tịnh lý cao sâu
Thâm niệm Nam Mô giải ước sầu
Tâm hạnh chơn tu càng tiến bước
Về không thanh nhẹ giải mê sầu.*

Ngày 23 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Cuộc họp mặt đông đảo đêm hôm qua, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy lại được hiểu rõ hơn những lời phân giải của Bé, cảm động lòng người, tùy trình độ, tự ý thức để đóng góp cho nhau, khi họp mặt khai triển tâm đạo ở tương lai. Ai ai cũng đón nhận hòa khí của Trời đất mà xây dựng, thành một hội phát triển tâm linh lớn rộng ở tương lai. Nếu cứ tiếp tục như vậy mà hành triển thì tình Trời càng ngày càng mở rộng hơn, lại càng thấy rõ sự thương yêu của Trời Phật hơn, chơn tâm sống hẳn với Trời Phật, thì tai nạn sẽ bớt được nhiều. Thuận tình Trời hòa với nhơn loại, tái lập hòa bình không khó khăn, mỗi mỗi đều phát triển từ chơn tâm thành thật mà ra.

Kệ:

*Khí thanh sắc có của tình Trời
 Nhập định tham thiền khắp các nơi
 Khai triển tâm linh về thực chất
 Vô sanh thanh tịnh rõ tình Trời.*

Ngày 24 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Giờ phút chia tay và tái ngộ Bé có cảm động không?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm động, tận tâm chia sẻ từ quang cho mọi người, còn phần tái ngộ thì cũng rất đầy đủ, tình thương đã ôm ấp từ lâu, mọi người đều lớn lên và khỏe mạnh thành tài, và ứng dụng khả năng của chính mình cho xã hội, thật là chuyện bất ngờ luôn luôn

xây đến với Bé, tình Trời mở rộng, chư Phật luôn luôn dành cho Bé cơ hội tương hòa tương sinh. Đối với người thường thì mệt lã người, nhưng đối với Bé thì là cơ hội trụ tâm phân giải, Bé tự cảm thấy Trời Phật luôn luôn đối với người chơn tu thật lòng ban bố tình thương. Tâm của Bé lúc nào cũng sẵn sàng đóng góp. Nhiều bạn đạo cũng đi, cũng cảm động và khóc rất nhiều, nhưng sau giây phút thiêng liêng đó, mọi tâm thức của mọi người đều được nhẹ nhàn, như xe hơi mới rửa sạch.

Kệ:

*Thiên liêng cảm động cứu nhơn sanh
 Nguyên ý thâm sâu tự thực hành
 Đồi đạo song toàn đồng tiến bước
 Giải mê phá chấp lại đạt thanh.*

Ngày 25 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Bé làm việc liên tục như vậy, Bé có cảm thấy nhức tim không?*

Đáp: Thưa, ý lực hướng về từ quang thanh nhẹ, Bé cảm thấy không có gì bận tâm cả. Bé chỉ biết ngày đêm tiếp tục học hỏi và tiến hóa mà thôi. Bé đã may mắn hơn con thú, được mang xác làm người và có cơ hội hướng về Trời Phật mà thực hành, sống trong tình thương sống động, biết quý yêu bản thân và Trời Phật cùng nhơn loại. Bé đã được một cuộc sống vui vì mọi người, bằng lòng dẫn thân học hỏi khắp nơi nơi, hồn xác minh bạch. Bé chỉ chờ giây phút thật sự rời bỏ cảnh hồng trần là hoàn tất mà thôi. Cuộc sống của Bé không

có tiền bạc giàu có như mọi người, nhưng Bé chỉ có tình thương và quý trọng mọi người.

Kệ:

*Ai ai cũng sống tiến hóa như mình
Kể kể như sinh tự hưởng khuyh
Tiến hóa tâm tâm theo chuyển thức
Hằng say đời đạo rõ hành trình.*

Ngày 26 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Thư từ càng ngày càng nhiều, Bé làm sao giải quyết được?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy có thể giải quyết được, thì Bé phải làm như thường nhật, mọi việc rồi cũng xong, chẳng có gì bận rộn cả, vạn sự cũng do tâm thành mà ra, mỗi sự hi vọng đều như nhau, ai ai cũng ham sống mà đành quên nguyên lý tiến hóa của chính họ, phải nhịn nhục, tâm thân mới được an hòa, thanh nhẹ, sống chết cũng là cơ hội tiến hóa mà thôi.

Hỏi: *Những người viết báo, mạ nhục thậm tệ gởi đến Bé, Bé cảm thấy có buồn họ không?*

Đáp: Thưa, Bé đã nhận được nhiều lời dạy bảo thương yêu và xây dựng thay vì ác độc, vì họ chưa có cơ hội dẫn thân hành đạo và chưa đạt được nguyên lý vô sanh tự thức tâm, cho nên họ hưởng ngoại lo cho Bé nhiều hơn. Bé lúc nào cũng thành thật đối ơn những lời chỉ trích, dụng nó làm căn bản tiến thân, càng tu tịnh và mạnh dạn tiến thân hơn. Bé rất vui, đã và đang được nhiều người lưu ý và giúp đỡ Bé, Bé chỉ biết thương quý trình độ tiến hóa của họ mà thôi. Bé không có quyền

chống trả, mà chỉ có quyền thương yêu và quý trọng mà thôi.

Kệ:

*Trên đời trước mắt dịp hành thi
 Chẳng có đau thương chẳng có tại vì
 Chuyển khắp càn khôn đều chỉ trích
 Minh tâm kiến tánh chẳng cần truy.*

Ngày 27 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Việc gì quan trọng nhất trên đời này?*

Đáp: Thưa, việc sống và chết quan trọng nhất trên đời này.

Hỏi: *Sống phải làm sao mới quan trọng nhất trên đời này?*

Đáp: Thưa, sống thì phải cố gắng thanh tịnh, hiểu hết khả năng sẵn có của chính mình, thì nội khoa tâm lý sẽ không bị xáo trộn. Hiểu được nguyên lý vô sanh của phần hồn thì mới chịu học hỏi và tiến hóa, tâm hồn không bao giờ mệt mỏi. Còn chết thì phải tự ý thức cuộc bỏ xác ra đi tiếp tục học hỏi và thanh nhẹ ở cõi giải thoát rõ rệt, sợ bám xác phàm chứ không sợ giây phút ly khai của phần hồn. Thế gian vô nan sự chẳng có gì là khổ cả, chấp nhận học hỏi và tiến thân bất cứ hoàn cảnh nào, chỉ có người chịu tu thì mới làm được điều này, Bi, Trí, Dũng sẽ được tái hồi viên mãn.

Kệ:

*Chân lý tròn vo chẳng mập mờ
 Khai thông trí tuệ rõ thiên cơ
 Ai thương, ai ghét tùy duyên thức*

Cộng khổ trùng tu đạt giác giờ.

Ngày 28 tháng 02 năm 1992

Hỏi: *Khí Trời chuyển động khắp nơi nơi có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, đó là luật tự nhiên, sự liên hệ giữa Trời và người, luôn luôn có sự chuyển động không ngừng trước được, cũng là cơ hội thử tâm con người, hiểu rõ nguyên lý sanh tồn của vạn linh hay không? Nay còn mai mất là lẽ thường tình, không có gì đáng lo ngại cả. Dù cho biến động đến đâu đi nữa, tâm linh cũng vẫn tiến hóa theo trình độ sẵn có, ai cũng muốn vui khỏe và hạnh phúc, nhưng nó biến dạng từ cái khổ mà sanh tồn. Đã có cơ hội làm người nên sống vui cùng mọi giới thì mới cảm thấy thoải mái và thanh tịnh.

Kệ:

*Động loạn yên vui cũng chính mình
Nhìn Trời êm lặng tự làm thinh
Đâu đâu cũng có phần thay đổi
Lập hạnh tu hành tự chuyển khuynh.*

Hỏi: *Những người thợ sửa máy xe hơi có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí không?*

Đáp: Thưa, rất thích hợp, vì những người thợ máy đã sẵn có bộ óc thông minh, chịu học nguyên lý hoạt động của chiếc xe hơi, liên hệ với nguyên khí và điện năng bởi cấu trúc tự nhiên, tất cả là trật tự của sắt thép hình thành, từ đất cát mà ra, khí đốt cũng hoà hợp nguyên khí tự nhiên mà hình thành, ý lực hoạt động mạnh mẽ,

thúc đẩy chiếc xe tới lui, di chuyển qua sự điều khiển của con người. Càng thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, càng dễ vui hòa với nguyên lý sanh tồn và thích thú hơn, hư đâu sửa đó. Không khác gì tâm người tự thức nguyên lý tiến hoá vô sanh, biết được thì rất vui mà làm việc, phục vụ cho mọi người được vui. Sau khi chiếc xe hoạt động điều hòa, rất dễ hòa cảm và quý yêu bộ óc hơn sinh hơn. Cơ quan của chiếc xe hơi, tổ chức khéo léo và trật tự không khác gì xác của con người, chỉ có thiếu tâm linh, cho nên nhờ sự điều khiển của khối óc tinh vi mà thôi.

Kê:

*Trời sanh nguyên lý lý chuyển hình
 Dẫn dắt như sinh tiến tiến thành
 Trọng vật hiểu người nguyên lý đạo
 Hướng thượng càng minh óc càng thanh.*

Ngày 29 tháng 02 năm 1992

Hỏi: Bé có cảm thấy phiền não và lo âu không?

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy thiên hạ không chịu dẫn thân thật tinh tu học, thì vẫn còn tranh chấp và phiền não, dù cho có địa vị hay không có địa vị ở trên đời này đều là phiền não và hành hạ lẫn nhau mà không hay, làm mất lập trường vững tiến về phần hồn, điện năng dồn dập và trở lại sân si mà không hay, tự cho mình là đúng. Cho nên Bé khuyên mọi người nên đọc Địa Ngục Du Ký cho kỹ, giữ tâm thanh tịnh mà tiến hóa, chẳng có phần hồn nào chết cả, tự ý thức nguyên lý vô sanh, vui hòa còn hơn là tự hành hạ. Đến lúc tự giam cầm chỉ

biết khóc mà thôi, phí một đoạn đường vô ích, không lợi cho chính mình và quần sanh. Ngược lại chịu nhịn nhục thì mọi việc sẽ được tốt đẹp và thăng hoa nhẹ nhàn, hòa khí sẽ tràn ngập trong gia đình, vui thật là vui và thương thật là thương. Vợ chồng đều cảm thông việc làm hướng thiện đều hữu ích về sau. Biết được sự thanh nhẹ là quý mà không hành thì uống cho một kiếp làm người trên mặt đất.

Kệ:

*Phật Tiên thành tựu cũng từ người
Học khổ tiến thân ý vẫn tươi
Tâm đạo vui cười không mẩn tiếc
Hành thông khai triển óc tâm tươi.*

Ngày 01 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Làm người hứa với đại chúng hay Trời Phật mà không tôn trọng lời hứa thì sao?*

Đáp: Thưa, hứa mà không tôn trọng lời hứa, tức là người tự làm mất sự trung tín của chính mình, cuối cùng chỉ ôm lấy sự đau khổ trước khi lìa đời mà thọ tội.

Hỏi: *Thọ tội gì?*

Đáp: Thưa, tội lường gạt chính mình và gây họa cho người khác, cũng vì tham mà ra, tưởng lầm đồng tiền là chủ, bỏ quên tâm thức là chánh gốc và trách nhiệm. Cho nên người đời hay hứa cho xuôi mà đành phải quên cái tâm sống động của chính mình. Kể cả vợ chồng chung giường, chung gối cũng thất tín. Cho nên ngày hôm nay, địa ngục cũng hết chỗ chứa phạm nhân, lúc còn sống tưởng lầm mình là đạo đức, khi nhắm mắt

chết rồi, mới biết mình ác ôn mà không hay.

Kệ:

*Tình đời biến dạng cảnh đổi thay
Đau khổ rên la chịu mỗi ngày
Khóc lóc thở than đành phải chịu
Trì tâm học hỏi có thân này.*

Ngày 02 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Ai ai cũng nhìn nhận có Trời, có Đất, có sự sanh tồn và có sự tiêu diệt, tức là có luật tự nhiên, tại sao lại tổ chức casino để làm gì?

Đáp: Thưa, đó cũng là luật tiêu diệt và sanh tồn.

Hỏi: Tiêu diệt ở chỗ nào?

Đáp: Thưa, tiêu diệt bản chất tham lam sau khi đụng độ với tánh tham của chính mình, thức tâm lo tu hơn là cờ bạc.

Hỏi: Sanh tồn ở chỗ nào?

Đáp: Thưa, sau khi bị lôi cuốn, đau khổ vì tiền bạc, thức tâm dứt khoát lo tu là luật sanh tồn của phần hồn.

Kệ:

*Khổ khổ đớn đau mới biết hồn
Tham dâm động loạn chẳng sanh tồn
Tâm làm thân chịu đường qui ổn
Hưởng thượng tự tu tránh ác ôn.*

Ngày 03 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Chuyện buồn vui ở trên đời này do đâu sanh ra?

Đáp: Thưa, từ nguồn gốc thanh tịnh sanh ra.

Hỏi: Láy gì làm bằng chứng?

Đáp: Thưa, loài người bởi nhút khí sanh ra, cứ tiếp tục theo đà hóa hóa sanh sanh mà hình thành trên mặt đất. Khi biết được mọi việc trên đời là không, thì mới chịu lui về thanh tịnh mà tiến hóa, toàn thân của con người chỉ có bộ óc mới cảm thức được sự thanh tịnh mà tu. Cho nên diệu pháp Vô Vi chỉ có dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật thì mới có cơ hội đạt tới sự quân bình của khối óc.

Kê:

*Diệu pháp trong tâm chẳng ở ngoài
Chơn tâm thanh tịnh tự khai hoài
Chẳng còn tranh chấp vì động loạn
Thực hiện chơn tâm rõ diệu đài.*

Ngày 04 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Đường đi về Trời phải đi bằng cách nào?

Đáp: Thưa, về Trời không có xe cộ máy bay, nhưng trước hết bằng trí ý tràn đầy cộng với chơn tâm thanh tịnh, tức là phần hồn mới về đến chỗ đất trời thanh bình và thanh nhẹ, thoải mái thật sự. Một cuộc sống huy hoàng vượt qua mọi cảnh khổ của trần gian. Người thế gian thường muốn hỏi về thiên đàng, nghe cho khoái tai, nhưng bao giờ dám dũng hành vượt qua tai nạn. Ngược lại, cứ lo sợ tai nạn mà chỉ cầu nguyện được bình an mà thôi. Cho nên loài người càng ngày càng đông, hướng về con đường tranh giành đoạt lợi, tạo cảnh giả tạm, lường gạt lẫn nhau, quảng cáo đủ thứ, nhưng khổ cũng hườn khổ, cuối cùng chẳng giải quyết được việc gì cả, chỉ biết chôn xác hay là đốt xác là xong

nợ trần, không thể giải quyết được tâm bệnh, sống trong mờ mờ ảo ảo vô minh. Chỉ có người tu thiên quyết tâm giải thoát thì mới được toại nguyện.

Kệ:

*Chơn tu giải nghiệp lại không phiền
Chuyển thức bình tâm cảm thấy yên
Muôn cảnh trên đời đều cảm khổ
Ai khôn tu luyến được bình yên.*

Ngày 05 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Bé được tin bạn đạo chết, Bé có buồn không?

Đáp: Thưa Bé không bao giờ buồn, vì hồn không bao giờ chết, chỉ có biến dạng tiến hóa tùy theo duyên nghiệp của hành giả mà thôi. Mọi việc đều sắp đặt sẵn sàng, hồn bị hành hạ nhiều thì sẽ được thức tâm sớm hơn. Luật của Thượng Đế rất công bằng, dù cho nhai và nuốt hết cuốn sách tử vi, rớt cuộc cũng phải tiến hoá theo định luật. Luật sống chết trên mặt đất căn cứ theo luật vay trả mà thôi. còn tội phước thì tâm làm thì thân phải chịu. Đó là luật nhân quả, chỉ có tu giải nghiệp tâm thì mới dứt khoát trả hết nợ đời trước khi bỏ xác, thì mới tránh khỏi luật nhân quả. Biết được xác là tạm, còn tiền bạc cũng chẳng ôm đi được, dứt khoát giải quyết tâm không để tiến hóa, thì kết quả sự nhẹ nhàng sẽ đạt được ở về sau. Làm người cần nhứt là sự nhịn nhục. Càng nhịn nhục sẽ càng không sợ sự trách móc mà lo tu giải, thì lúc nhắm mắt mới được bình an, hồn tự thức chỉ biết tiếp tục tiến hóa mà thôi.

Kệ:

*Sống đời chẳng được sống bao lâu
Học hỏi chiều sâu tự giải sầu
Ai ghét ai thương không động loạn
Học xong bài học vượt qua cầu.*

Ngày 06 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Đêm nay Bé lại thốt thức rơi lụy thâu đêm?*

Đáp: Thưa, Bé được cơ hội tái nhìn lại cảnh Bé đã thật sự nhìn thấy, những vị ấy người đời gọi là Bát Tiên, trên không trung, vượt qua trước mắt Bé, trong một cơn bão thảm thiết, nhà cửa sập nát, nhưng Bé không bị một vết thương, năm 1933, kinh tế sụp đổ nhà cửa tiêu tan, thiếu ăn thiếu mặc. Sau khi nhìn thấy Bát Tiên, tâm của Bé cảm thấy vui và thương nhớ. Cho đến ngày hôm nay Bé lại được tái nhìn những vị ấy, qua bàn tay khéo léo của người Việt Nam đã làm thành những hình ảnh sống động, quý giá vô cùng. Bé rất cảm động khóc cho người Việt Nam đã có một khối óc, khả năng sống động tinh vi, nhưng không chịu hướng tâm về thực chất của chính mình lo tu học để cấy lại phúc điền sẵn có của chơn tâm, theo kịp đà tiến của chư Tiên, chư Phật, sống thực với chính mình, lập hạnh tu học, gieo đức cho mọi người cùng tiến. Bé khóc là Bé cảm thấy người dân Việt Nam đã và đang bị lường gạt rất nhiều, từ trong xứ cho đến hải ngoại, chỉ có chạy theo đà tiến vật chất mà đành lòng dứt bỏ chơn tâm, tức là nơi trú ẩn cuối cùng của phần hồn, đua đòi tự do vật chất, khi có vật chất rồi lại bị sa đọa, xem kỹ lại khổ cũng hườn khổ. Kẻ làm chánh trị yêu nước lúc nào cũng muốn

lành mạnh hóa người dân, nhưng không biết làm cách nào cho người dân thấy rõ khả năng của chính họ và khí giới tình thương Trời đất đã an bài sẵn trong chơn tâm của họ. Dân ta đã đặt niềm tin qua nhiều chế độ, đã tạo thành một lịch sử lừng gạt lẫn nhau, giành quyền lợi, xây nhà cửa tốt đẹp để hưởng thụ, nhưng không biết được hậu quả là đau khổ! Bé khóc là Bé nhớ lại cảnh ly tán đau thương đau khổ tại bến xe đò đi Vũng Tàu năm 1977, đoạn tuyệt tình âu yếm giữa mẹ và con. Một người mẹ dẫn bốn đứa con, đến giữa đám đông đánh các đứa con thương yêu chạy tán loạn, rồi thừa cơ hội trốn mất, còn lại bốn đứa bé chỉ biết khóc và kêu lên những câu cọng với nước mắt “Mẹ ơi! Mẹ ơi!” Nhưng chẳng biết mẹ ở đâu mà tìm. Lúc ấy mọi người chia nhau khuyến các em theo họ, để về tạm sống với họ trong lúc vắng mẹ hiền yêu dấu. Tình cảnh rất cảm động, mọi người đều rơi lụy, chia nhau đùm bọc trong tình cảnh bi đát. Vì nhiệm vụ cứu người, Bé phải đi Kim Hải gần Bà Rịa để châm cứu, cứu những chứng bệnh đau lưng, sau khi cày xong ruộng là đến nhờ Bé châm cứu bệnh đau lưng. Bé nhìn thấy khả năng chất phác của con người liên hệ với Trời đất, đã bỏ công phục vụ giữa con người và con người, của người Việt Nam chất phác sẵn có, tại sao họ không chịu tu thiên để cho tâm thức được an khương, thật sự hướng về sức mạnh yêu thương của Chúa, lúc nào cũng sẵn sàng ban cho họ. Bé chỉ biết nhìn họ và tận tâm phục vụ họ trong tình thương yêu miễn phí. Bé chỉ biết cảm động khóc và thiên nhiều hơn. Bé cũng nhờ thiên và tận tâm phục vụ, cho nên một buổi làm việc của Bé

lúc nào cũng trên 200 người, nhưng vẫn khỏe mạnh. Bé cảm thấy tình yêu thương của Chúa tràn ngập trong tâm của Bé trong lúc phục vụ tận tình. Nói đến đây Bé lại khóc! Bé không quên một hình ảnh đau khổ nào mà Bé đã chứng kiến. Cho nên Bé rất vui gặp những tuổi trẻ chịu tu để dần thân giúp đời. Bé khóc vì mọi người đã bỏ quên sự từ bi quý giá của chính họ.

Hỏi: *Bé đang sống trong một nơi sang trọng và trật tự, Bé có cảm nghĩ gì không?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn cảm thấy Bé đang sống trong một khối tình thương của mọi người đã cảm thấy giá trị của tình thương, hình thành một nơi trú ẩn cho Bé. Nói đến đây Bé lại khóc! Bé muốn mọi người kịp thời thức giác xử dụng tình thương của chính mình đùm bọc lẫn nhau, còn hơn rước chủ nghĩa ngoại lai, phá tan cuộc sống của dân lành hiếu đạo. Bé cũng đã dần thân tu học trên 35 năm, chứng kiến rất nhiều cảnh đau thương đã và đang trông trên đầu của người dân đau khổ Việt Nam.

Kệ:

*Thiên cơ chuyển biến rất nhiều màn
Khó khổ thương yêu lại khóc than
Tâm đạo giúp đời không tính toán
Khổ vui vui khổ sống cơ hàn.*

Ngày 07 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Qua cuộc điện đàm vừa rồi, Bé cảm thấy có giúp ích gì cho mọi người dự thỉnh hay không?*

Đáp: Thưa, không nhiều thì ít tùy theo khả năng

thực hành tu học đúng theo Pháp Lý Vô Vi Phật Pháp, còn những người dùng lý thuyết ngoại cũng có cơ hội tự thức, hiểu được cần thực hành để đạt pháp hơn là ôm lấy một số văn chương mà đến chết cũng không hành và thông suốt được. Bé không trả lời những gì Bé không thực hành và tự đạt. Chơn lý của chính mình chưa thông, nhưng thích ca tụng sự dày công thành đạo của người khác, rốt cuộc chẳng gặt hái được việc sáng suốt thật sự, chính mình tự hành tự đạt, nhiên hậu mới có cơ hội bố thí chơn ngôn. Có người chạy theo đồng tiền tiếc của, mê chấp tràn đây, được phước duyên sống ở nước ngoài mà không có cơ hội cảm thông sự phát triển của nhơn sinh. Như một kỳ Đại Hội là một cuộc học hỏi, mắt thấy tai nghe, còn hơn bỏ tiền đọc bao nhiêu sách nhưng thiếu sự chứng thực của chơn tâm. Người thiếu trí luôn luôn phê phán nhưng không bao giờ làm được việc cho nhơn sinh cộng hưởng, chỉ có lý luận chê khen, nhưng thực chất không bao giờ chịu dẫn thân để học hỏi trong chu trình tiến hóa, đưa con người đến chỗ thông cảm lẫn nhau. Cho nên cuối cùng cũng bị mất hết của cải, của thiên trả địa, kết quả tâm linh không tiến hóa, vì sự mê chấp đã tạo ra sự thiếu hụt mà không hay, tưởng lầm cần kiếm tương lai sẽ giàu sang phú quý, tham tiền và sợ mất địa vị, cuối cùng cũng phải bị thiệt thòi, vì tự đánh mất tâm từ bi. Chúng ta nên phân tách cho kỹ thì thấy sau khi điện đàm, mọi người cũng đồng có cơ hội chung học và chung tiến về tâm linh.

Kệ:

Chung vui sum họp rõ hành trình

*Nguyên lý vô sanh tự cảm minh
Đời đạo nguyên hình tâm tự thức
Vô sanh tự giác tự phê bình.*

Ngày 08 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Ở trên đời này những người chuyên môn lường gạt có giàu không?*

Đáp: Thưa, những người chuyên môn lường gạt thì được giàu có trong một thời gian ngắn khi gạt được, nhưng hậu quả là chính mình đã lường gạt mình mà không hay, phần hồn bị ô nhiễm vì sự thất tín của chính mình, làm cho người khác bị đau khổ, hướng trước khí châm chích khối óc của chính mình, biến thể của nó là sa đọa mà không hay. Vạn sự bất thành, tiếp tục mưu mô lường gạt càng ngày càng bị lún sâu, nợ nần chồng chất, đê bẹp tâm thức không bao giờ phát triển được, miệng nói đạo đức, tâm mưu mô lường gạt. Đó là sự hình phạt, chứ không phải giàu có, bần tiện và đê hèn, cuối cùng nhắm mắt chết rồi cũng thành con ma vất vưởng, mất tất cả vốn căn bản từ bi, hắc bạch không phân minh, sẽ bị ma dẫn đường, quỷ hành hạ cũng vì tham. Trong lúc sống có cơ hội tu, nhưng tâm không thức, vẫn bị đắm chìm trong giấc ngủ mê loạn của phần hồn, cho nên Bé thường nhắc những người xưng danh tu và thiếu tu là vậy.

Kê:

*Làm sao có được bản thân này
Phá hoại tâm can tạo đắm say
Than thở cùng ai khi được tỉnh*

Tâm làm thân chịu khó cầu may.

Ngày 09 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Đại Hội Vô Vi hằng năm có bắt buộc mọi người phải tham dự hay không?*

Đáp: Thưa, Đại Hội là sự phát tâm thiêng liêng chung hợp hàng năm của mọi người, không có sự bắt buộc bởi một người nào cả, có tính chất thiêng liêng tự túc. Nơi nào tổ chức mời Bé, Bé cũng sẽ tham dự nếu Bé có phương tiện và sức khoẻ đến đó. Bé rất thích được tương ngộ những bạn quý yêu đồng hành với Bé, dẫn thân hành đạo và phổ đạo.

Hỏi: *Tại sao Bé không khuyến khích mọi người để dành tiền, giúp người nghèo khổ, còn hơn tổ chức ăn no ngủ kỹ?*

Đáp: Thưa, không phải quyền tổ chức của Bé, Bé được mời đến đó tham dự và chung vui, khai triển tâm thức nhện nhục, trong hành trình học hỏi. Bên ngoài xem vào tưởng lầm là Bé tổ chức, Bé không bao giờ có ý nghĩ tổ chức một việc gì hết, Bé chỉ chạy theo nguyên lý hình thành của mọi người mà học thêm, nguyên lý thành tựu của mỗi Đại Hội, còn sự giúp đỡ người nghèo cũng tùy theo sự phát tâm của mọi người đã và đang làm, tùy khả năng của chính họ, Bé không chủ trương gom góp tiền bạc của một ai cả, lợi dụng số tiền đóng góp của họ mà ăn nhậu vui chơi. Còn Đại Hội tâm linh xóa bỏ hận thù, hằng năm do sự phát tâm của bạn đạo hình thành, Bé lúc nào cũng cảm động và học hỏi, mọi người tham dự đều không tiếc tiền của, phát

tâm rõ ràng và được dịp mở mang trí óc. Người dân Việt Nam không còn xa lạ với thế giới tâm linh lẫn vật chất, sẽ không còn sợ sệt và quê mùa như xưa. Nhiều người tiết kiệm phê phán đủ điều nhưng cuối cùng cũng bị lương gạt bởi chính mình. Số tiền không tham dự chẳng còn dư, tánh chất nghèo nàn và eo hẹp vẫn còn trợ trợ, không dẫn thân thì không bao giờ học hỏi được, việc gì đang phát triển và sự hữu ích cho tâm linh, chỉ biết phê phán mà không bao giờ phát tâm đứng ra tổ chức được một cơ hội thiêng liêng xây dựng tình thương cho mọi người cộng hưởng cả.

Kệ:

*Phê bình chỉ trích chẳng ra sao
Bản chất thiêng liêng tự khoá rào
Đau khổ loạn tâm sanh ý độc
Siêu nhiên chẳng thức chẳng khai mầu.*

Ngày 10 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Do đâu con người trở nên khùng điên?*

Đáp: Thừa, có kiếp trước mới có kiếp này. Kiếp trước có tu học, kiếp này được yên ổn một phần, nhưng cũng phải chịu sự nhồi quả của tình đời thì tâm linh mới được tiến triển cho kiếp sau, định luật tiến hóa có nhồi thì mới có tiến, không thể nói ai khùng điên cả, tùy theo sự tiến hóa và hạnh đức của mọi hành giả tại mặt đất, mà phối kiểm hành động của chính mình, thì sẽ tự biết được sau khi nhắm mắt sẽ đi về đâu? Mỗi trình độ đều khác nhau, không bao giờ đồng nhưt, nếu hành giả không chịu chơn chính tu học và tự thức tâm,

nói bậy làm càng là tâm loạn mà thôi, cuối cùng chính bản thân của hành giả phải tiến hóa theo định luật của tâm linh, nằm trong nguyên lý ồn ào hay là thanh tịnh mà thôi.

Kệ:

*Sanh ra đi đứng nằm ngồi động
Khai triển tâm linh chuyển một vòng
Tu tiến hành trình tâm chuyển thức
Đạt thông tự hiểu chẳng vay công.*

Ngày 11 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Bé nói con người bị công là công chỗ nào?

Đáp: Thừa, cuộc sống ở thế gian đều là bị trói buộc lẫn nhau, có tâm mà quên sự phát triển của chính tâm, ý lại mê tín dị đoan, thị phi đều là trói buộc, công lấy tâm thức không sao phát triển được. Chỉ có người chịu buông bỏ, không ôm giành từ việc nhỏ cho đến việc lớn trên đời này, thì mới tự cảm thấy tâm yên trí ổn, chẳng còn phiền não và làm điều sai quấy nữa, giải được cái công thiếu trí tranh chấp, thì tâm linh mới được phát triển. Không nên ôm việc lớn mà bỏ việc nhỏ, mà tự làm xáo trộn nội khoa tâm lý của chính mình. Người tu tự xem việc lớn nhỏ cũng như nhau, thì thức bình đẳng mới được mở rộng, thực hành là chánh, như những người nội trợ trong gia đình đã và đang làm việc lớn hay nhỏ, tất cả việc mà thiên hạ cho là lớn cũng từ sự khởi đầu lật vật mà hình thành. Cho nên Bé nói sự công bằng của hai chiều đang phát triển như nhau. Sự thật tức là chơn lý đều tròn trịa trong định luật trả vay,

vay trả mà thôi. Còn về phần tự tu tự tiến thì mới cảm thức được sự thật của chính mình mà tiến thân.

Kê:

*Trong cõi trần ai một bể sầu
Tâm làm thân chịu chẳng thương đau
Đi đâu cũng có phần duyên phước
Học khổ trần gian tự giải sầu.*

Ngày 12 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Sự nhìn nhận là do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, sự nhìn nhận là do tâm phát khởi mà có. Khi chúng ta nhìn nhận một sự việc trong tâm, thì chúng ta phải giữ lấy điều ấy mãi mãi, thì bộ óc mới được phát triển, tâm không thay đổi thì ý không chạy bậy, lúc nào cũng trung thành và tiến bộ và thức giác, trung tín với chính mình thì mới truy tầm ra chơn lý sống động, từ từ cảm thức được chơn lý vô sanh, mỗi mỗi sự tiến hóa do tâm mà ra. Nhìn cha phải biết thương cha đến vô cùng, nhìn mẹ phải biết thương mẹ đến vô cùng, thì tâm từ bi mới có cơ hội phát khởi, trong nguyên lý tự nhiên. Còn về đường đạo, thì nhìn nhận tình huynh đệ tử muội đậm đà và thanh nhā. Cho nên giữa bạn đồng hành hướng về sự tu học, lúc nào cũng nhớ nhung và không phản bội, thì mới nuôi dưỡng được chánh tâm tu học, vui được chung hội và bàn bạc, giải mở sự phiền não sai quấy cho nhau, đối trao không ngừng nghỉ, đó là cơ hội tự lọc tâm thân.

Kê:

Chu trình tiến hóa giúp thương nhau

*Học hỏi không ngừng ý đối trao
 Tưởng nhớ hằng ngày không ghét bỏ
 Từ bi mở rộng trí thanh cao.*

Ngày 13 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Bé gặp người tu môn phái khác, Bé có cảm thấy mệt mỏi không?*

Đáp: Thưa, Bé gặp người tu môn phái khác, Bé rất mừng được học hỏi thêm từ hành động một của người tu môn phái khác, nhưng tâm thức của đôi bên không có gì xa lạ cả, chỉ có chịu tu thiền là quan trọng, hai bên đồng hành tự thức, thì Bé thấy rất dễ hòa hợp, cùng hiểu một lúc, chỉ có tu tâm và tự tâm trang một khối óc văn minh hướng về đạo pháp, tiến hóa thanh nhẹ mà thôi.

Hỏi: *Còn bạn đạo đồng hành với Bé đã từng hướng về hạnh tu học của Bé thì sao?*

Đáp: Thưa, bạn đạo đồng hành với Bé được tái ngộ sống chung với Bé, thì lại càng học hỏi được nhiều khía cạnh thanh nhẹ trong thực hành hơn. Sự nhớ nhung thanh nhẹ lại được gia tăng trong lãnh vực thanh nhẹ và nhịn nhục, tự cảm thấy chính mình phải tự tu nhiều hơn, hầu như không còn sự xa cách nữa, chỉ biết ôm ấp lấy sự thực hành thật thà chất phác với chính mình là điều cần thiết. Về đến nhà lại thấy như đang mất hay thiếu một cái gì mà không thể diễn tả được, sống hiền chung vui chỉ có một tuần, nhưng kỷ niệm thanh cao và cõi mở ấy rất khó quên.

Kệ:

Trời ban tình đẹp duyên tái ngộ
Giây phút nhớ nhung cõi hư vô
Chơn pháp cảm minh tình chất phác
Cảm thông nguyên lý tự mình vô.

Ngày 14 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Bé càng ngày càng khỏe, có phải nhờ thiền nhiều không?

Đáp: Thưa, lúc nào Bé cũng giữ đúng mực độ tham thiền như lúc còn ở Việt Nam. Quen làm việc từ 3 giờ khuya đến 6 giờ sáng mới được ngủ lại, phần thanh tịnh và sáng suốt được dồi dào hơn. Sau giờ thiền Bé không cảm thấy mệt mỗi bao giờ, khối óc minh mẫn sáng nhẹ, sự tiếp xúc về điện năng rất nhanh nhẹ chẳng có gì trở ngại cả, trong lúc viết bài, lại nhận được nhiều từ quang của Bề Trên chiếu độ, viết ra những ý niệm thanh nhẹ và hòa cảm với mọi trình độ tâm linh, trong chu trình tiến hóa. Người tu thiền thật tâm với chính mình, đọc qua mục Bé Tám, tự cảm thấy vui vui và rất dễ hiểu, nó rất đơn giản và thật tình, từ quang dẫn dắt từ điểm một, không lệ thuộc mà càng sáng suốt thêm, căn bản nhện nhục càng khêu dậy tâm từ bi, sống trong nguyên lý thực hành nhiều hơn là lý thuyết, hành rồi nói chứ Bé không chịu nói và không hành. Hành thì mới đem lại trật tự cho khối óc, còn thuyết mà không hành thì khối óc sẽ bị loạn dâm, theo chiều hướng hạ, đấu tranh và tự hại mà thôi. Thiền đàng hay địa ngục cũng do khối óc đề ra mà thôi, phải thiền định thì mới chứng tâm được điều này.

Kệ:

*Pháp luân thường chuyển giải từ hồi
Khứ trước lưu thanh đạt thức thôi
Chuyển tiến thực hành tâm chẳng động
Khai thông thức giác một mình thôi.*

Ngày 15 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Sự nhớ nhung có làm cho con người khổ tâm không?*

Đáp: Thưa, nhớ nhung trong tình yêu thương thâm thúy của Trời Phật, thì nội khoa tâm lý sẽ được quân bình an nhiên tự tại, ngược lại hướng về tiền tài danh vọng, cuối cùng sẽ ôm lấy sự đau thương, ngu si sau giờ phút ăn năn sám hối, thì mới biết được lãnh vực từ bi sẵn có của chính mình đã tự bỏ phước từ lúc chào đời cho đến ngày nay, chạy theo ngoại cảnh và tự ràng buộc lấy chính mình mà không đòi hỏi sự thanh tịnh, không chịu dẫn thân trở về lãnh vực thanh tịnh của chính mình, ấy là gốc vô sanh của tâm thức, không có một ngành nào có thể sản xuất nguyên lý vô sanh, nó là bất diệt và chẳng còn mê chấp nữa. Cảm thức được điều này, thì mới thấy rõ ánh sáng từ bi là sức mạnh của mặt đất này. Người tu thiên thanh tịnh, cảm nhận nguyên ý vô sanh, thì chẳng còn tội phước và được tiến hoá nhanh, thức hoà đồng sẽ được khai triển rõ rệt trong giây phút thanh tịnh. “Biển cho lặng minh châu mới phát, lòng cho riêng mới gọi là thần”. lãnh vực từ bi được mở rộng, đi từ bước một, tha thứ và thương yêu, nó sẽ tự giải được nghiệp tâm, sẽ không còn bờ ngõ trên đường

đời lẫn đạo, tự nó về không và tiến hóa hoà tan trong chơn không tự thức.

Kê:

*Qui hội tình yêu khắp mọi bề
Giải thông tự thức chẳng si mê
Thành tâm tự luyện duyên Trời độ
Giải thoát không ngừng lãnh vực mê.*

Ngày 16 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Thế gian thường nói mê, không biết mê là mê cái gì?

Đáp: Thưa, mê là mê tiền tài danh vọng, tức là làm những việc mà mình không thể làm được, cứ ôm lấy sự hi vọng này đến sự hi vọng khác, liên tục suốt kiếp làm người. Mê tướng số của chính mình, đành bỏ quên chơn lý tu học của phần hồn, quên cả chu trình tiến hóa ở kiếp chót này, không tu, không sửa, tức là lao đầu vào cõi mê trần trược. Đến giờ phút cuối cùng cũng phải tự nó dẫn vào cảnh học hỏi tiếp. Chịu tu sửa ngay kiếp làm người, nhịn nhục tối đa thì mới có cơ hội giải bỏ được nghiệp chướng trong nội tâm, không lấy một sự hận thù và mê chấp, thì phần hồn sẽ được nhẹ nhàn, sau khi lìa thân xác hư hoại của hồng trần. Cát bụi phải trở về với cát bụi, ngược lại được tiến hóa học hỏi sự thanh cao và từ bi trong lãnh vực tâm linh tiến hóa không ngừng nghỉ, giải thoát được rồi, thì tự mình thấy rõ cảnh hồng trần hư ảo sẽ không còn luyến tiếc trong tâm nữa. Làm người ai cũng muốn cứu người, nhưng không sao làm được, chỉ có cương quyết tự tu, hướng về

con đường giải thoát, thì bộ óc mới được rãnh rỗi và tiến hoá kịp thời.

Kệ:

*Hư danh ảo mộng ở trên đời
Không có có không khó thành thơ
Tạm cảnh trường đời ta tự dứt
Dấn thân hành đạo rõ cơ Trời.*

Ngày 17 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay Bé bắt đầu thanh lọc nhện ăn trong một tuần, Bé vẫn tiếp tục viết bài à?*

Đáp: Thưa, viết ra là cố gắng thanh nhẹ, từ trong khối óc chiếu sáng, sau giờ thiền gặt hái được, bắt buộc Bé phải viết ra trong sự tự nhiên cảm thức.

Hỏi: *Hôm nay Bé cảm thức thế nào?*

Đáp: Thưa, hôm nay Bé cảm thức người đời quá ư động loạn, làm cho cơ cấu xã hội loài người không yên, chính do tâm mà ra. Nếu mọi người thật sự hướng thượng giải thoát, thì cơ cấu nào cũng đều tốt đẹp và an lành cả, nhưn loại sẽ không còn buồn rầu lo âu vì ngoại cảnh. Nuôi dưỡng tâm hồn hướng về Trời Phật, sống trong nguyên lý giải thoát vô sanh, đời sẽ vui đạo sẽ ổn, cũng do tâm của vạn linh cộng đồng nhưn sinh đóng góp.

Kệ:

*Một bước chân đi một niệm hành
Khai thông trí tuệ hướng chiều thanh
Sanh sanh hóa hoá cùng tương ngộ
Học hỏi không ngừng triết lý thanh.*

Ngày 18 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Người đàn bà thông minh đối với gia đình và xã hội thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, làm một người hiền thê, hiền mẫu, thì phải biết nhịn nhục, thật thà và rõ rệt, không dấu diếm, bất cứ việc nhỏ cho đến việc lớn, tâm thức công khai, tạo hoà khí cho gia cang bình an và khỏe mạnh. Ngược lại, mưu mô ích kỷ, nhỏ nhen, thị phi, ăn cơm Trời nói chuyện thiên hạ, tạo thành không khí xung quanh bị ô nhiễm, tâm thức bất an, gia cang bất ổn, là người đàn bà cố chấp, thiếu văn minh, tức là không chịu nghe và nhận lời chỉ trích của người xung quanh để làm phương châm tiến thân, thì cuối cùng chỉ chuốc lấy sự khổ tâm khó tiến vì sự hậu quả một việc đang gò bó tâm lẫn thân, sanh ra tự ái. Đời phải xong thì đạo mới xong, hòa khí của gia cang rất cần thiết, nếu không có hòa khí thì không có tài vận hỗ trợ cho gia đình tiến tới tốt đẹp. Người đàn bà khôn khéo thì phải tùy duyên trợ hành, hòa khí tràn ngập, lớn nhỏ đều vui với chính mình, thì sự bằng an sẽ hỗ trợ cho tâm thân ổn định, tu thiện sẽ được tiến hóa nhanh hơn, phần hồn ổn định.

Kệ:

*Thế gian sướng khổ phân minh giải
Tận độ như sanh tự tiến hoài
Nguyên lý từ bi không đập tắt
Khéo khôn khôn khéo chẳng tranh tài.*

Ngày 19 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Còn đàn ông thì sao?*

Đáp: Thưa, đàn ông thì phải nhận lấy trách nhiệm, nghiêm trang tạo hòa khí cho gia cang, đại trượng phu không nói chuyện xấu tốt của người khác, cần sự thực hành từ việc nhỏ cho đến việc lớn, đều phải có thứ tự và ngăn nắp, luôn luôn nuôi dưỡng sự thực hành trong lãnh vực tình thương và đạo đức, ảnh hưởng vợ con cùng tiến thì sự hoà khí sẽ tràn ngập trong gia cang. Người tu phải nhìn gương lành tận độ, thì chư vị thiêng liêng sẽ giúp đỡ. Ngược lại, sự gắt gao và mất trật tự sẽ đem lại trược khí cho gia cang bất ổn. Hành động không tốt thì Thổ Thần và Thổ Địa sẽ ghi chép, đồng thời sẽ tạo nghịch cảnh càng ngày càng nhiều, thân tâm bất ổn, bệnh hoạn bất thường, cảm thấy khổ nhưng không hiểu do đâu mà ra, cứ lẩn quẩn trong vòng lộn xộn, bỏ mất chơn tâm, hòa khí không thành tựu, sân si buồn tủi đầy đây, khó tiến tới con đường tu học, để tự giải thoát phần hồn, trách móc đủ thứ lại càng tạo thêm khẩu nghiệp, bị tiền tình lôi cuốn, càng ngày càng lún sâu mà không hay, than thở đủ chuyện nhưng chẳng biết được chơn tâm đang đứng vào vị trí nào?

Kệ:

*Quên tâm khổ trí chẳng ra sao
Ham dục bỏ tâm tự bước vào
Tranh chấp đạo đời không thông suốt
Khổ hành lại tiến giải càng mau.*

Ngày 20 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Những người nhớ dai thích phê phán việc này việc nọ để tìm phương châm để hiểu sự việc thì sao?*

Đáp: Thưa, sự phê phán câu chuyện xa xưa cho đến ngày nay, để tìm phương châm, chỉ có lý luận mà thôi, còn sự thực hành để tự sửa đổi thì khác, chính mình phải làm việc cho mình, tức là tu để tự hiểu, nhiên hậu mới chịu nhịn nhục, đem lại hòa khí cho mọi người ở tương lai là điều cần thiết nhất. Dù cho nhớ bao nhiêu chuyện đã qua cũng không bằng tự giải quyết câu chuyện hiện tại của chính mình. Vị trí và giá trị của sự hiện diện trên mặt đất này, đã và đang làm việc gì hữu ích cho tâm linh, đã tận dụng ánh sáng từ bi, tự cảm thông nguyên lý vô sanh của chính mình chưa? Cho nên Bé thường nói con người là một khả năng trong vũ trụ, phải tự biết tôn trọng lẫn nhau, nhiên hậu mới tạo được cuộc sống an vui cho chung. Còn người tu mà không khắc phục chính mình, thì sự đòi hỏi càng ngày sẽ càng gia tăng, tạo động thêm, thì cuộc sống chẳng có ích gì cho quần sanh ở tương lai. Bé thấy mỗi người đều được trang bị bằng khối óc tinh vi, nhưng không biết khai thông và xử dụng nó thì rất uổng cho một kiếp làm người, nếu tự khai thông khối óc thì mới thật sự tôn trọng lẫn nhau, và sẽ phát giác được lãnh vực thanh tịnh của chính mình là tha thứ và thương yêu đối với mọi người, tập trung ý lực hướng thượng giải thoát thì mới cảm thấy được thời nào cũng như nhau. Cần phải cảm mồm tự thức là điều quan trọng nhất cho hồn lẫn xác, bằng lòng thực thi điều trong lành nhất của Trời

Đất đã ân ban, thì mới tạo được niềm tin an vui cho chính mình và ảnh hưởng người khác.

Kệ:

*Tu tâm dưỡng tánh đạo chung hành
Cảm thức trần gian trí nghĩa ân
Giải mở tu hành đồng cảm thức
Khai thông trí tuệ hướng về thanh.*

Ngày 21 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Thế gian vô nan sự, tại sao sanh ra làm người, ai ai cũng lo cả?*

Đáp: Thừa, sự đua đòi có có không không tạo cho con người tự thức, mà lo tu học tiến hóa kịp kỳ, tùy duyên của hành giả tại mặt đất này, mỗi năm đều có sự hi vọng và muốn được tốt hơn, cứ vậy mà theo dõi cho đến cuối cùng mới được tự thức một phần nào thôi, còn con đường thức giác giải mê phá chấp mà tự đi, thì lúc nào cũng rút ngắn gọn, hướng về phần hồn để nhận định rõ rệt hơn, chẳng còn bơ vơ và ỷ lại nữa.

Kệ:

*Tự mình khai triển chuyển khai thông
Chuyển gọn mình tâm chẳng khó tông
Lớn rộng tình Trời sanh hóa độ
Ý thức vô sanh tâm tự tiến
Chẳng còn mê chấp chẳng hàm hồ.*

Ngày 22 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay là ngày thứ bảy của lần thanh lọc chót, Bé có thấy mệt không trong lúc nhịn ăn bảy ngày?*

Đáp: Thưa, trọn bảy ngày không có ngày nào mệt cả, Bé chỉ cảm thấy khỏe thêm, bộ đầu rất thanh nhẹ, tạm ngưng uống thuốc máu cao, máu còn 140/80. Bé cảm thấy sự thanh nhẹ rất hữu ích, cũng do ý chí và sự thanh lọc của chính Bé là quan trọng, ý thức rõ việc làm hữu ích cho bản thân, thì lúc nào cũng vui và chấp nhận, không còn sự sống chết hăm dọa nữa, xác thân là một tiểu thiên địa được lọc sạch, thì phần hồn cảm thấy thoải mái, có tự thanh lọc thì mới biết được giá trị xây dựng ý chí rõ rệt hơn, có dẫn thân thực hành, thì mới cảm thấy an vui, đêm đêm tham thiền và nhập định tốt, điện năng khối óc càng dồi dào hơn xưa.

Kê:

*Thành tâm sửa chữa khỏe hơn xưa
Ngủ tạng cơ năng phát triển vừa
Thể xác cộng đồng qui một mối
Về không thanh nhẹ chẳng còn thưa.*

Ngày 23 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Những người suy tư quá nhiều cuối cùng sẽ đi về đâu?*

Đáp: Thưa, người suy tư nhiều về tiền tình duyên nghiệp, chỉ tạo khổ cho chính họ mà thôi, tâm thân không được yên ổn, khó ăn khó ngủ, hậu quả của sự ràng buộc này chỉ đưa phần hồn đến cõi bơ vơ bất ổn, ngược lại, chịu tu chịu hòa thì mọi việc sẽ được êm xuôi, luật như quả đàn hình, đâu sẽ vào đó, trật tự của càn khôn vũ trụ lúc nào cũng an nhiên tự tại và an xử mọi điều dở hay, luật công bằng của Trời đất là tâm

làm thì thân phải chịu, chẳng có một ai có thể gánh vác giùm mình, chính mình phải tự lo liệu, nếu mình không chịu tự tu, thì chẳng có ai có quyền tu giùm. Những người đi trước đã lưu lại câu: “*Bản thân bất độ hà thân độ*”, chính mình không chịu lo cho mình làm sao lo cho người khác? Cho nên Vô Vi là không làm điều sai quấy, tự tu tự tiến là vậy, ngoài xác thân ra lại có phần hồn, phải tu thì mới thức tỉnh được.

Kệ:

*Tâm linh khai tự mình mình
Nguyên lý vô sanh rõ tiến trình
Quên khổ quên đời tâm thức đạo
Khai thông khối óc sống thanh bình.*

Ngày 24 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Tu thiền cần phải đến thiền đường hay thiền viện để thiền mới có kết quả hay không?*

Đáp: Thưa, tu thiền là tự khôi phục tâm thức tròn trịa, thành thật với chính mình, chứ không phải là một sự hiếu kỳ, thích là đến còn không thích thì thôi, mỗi mỗi đều do tâm người tu thiền tự ý thức việc của mình phải làm cho chính mình, thực hành quân bình để tự giải nghiệp tâm còn một giây phút, sống trong xác phàm thì phải nung nấu ý thiền tự giải, thì mới có kết quả ở tương lai, còn về việc đến thiền viện hay thiền đường cũng là cơ hội khuyến khích cho nhau, sau sự gạt hái kết quả thiền lành mà thôi, điều cần thiết là ở nhà chịu tự tu tự giải là quan trọng.

Hỏi: *Hôm nay Bé phải trở về Canada để làm răng,*

vậy Bé có vui không?

Đáp: Thưa, Bé rất vui sẽ được tái ngộ các bạn đạo quý yêu nơi đó, cũng có cơ hội hồi sinh tâm thức cho nhau. Sau khi làm xong bộ răng thì Bé mới có cơ hội nhai kỹ trong lúc ăn, cuộc sống tạm sẽ được cơ hội tái hồi và sẽ có cơ hội chung vui cùng bạn đạo ở Âu Châu.

Kệ:

*Hồi sinh cơ hội tạm chung vui
Thế khí âm thanh gieo đạo mùi
Hồn phách phục hồi tâm đạo đức
An vui thanh tịnh tự rèn trui.*

Ngày 25 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Bé đã được bình an về đến nơi, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui được bạn đạo phát tâm thương yêu đến rước Bé rất chu đáo, Bé tự tưởng nhớ đến công ơn của Trời Phật đã ban cho Bé một tình thương sống động, về đến nơi Trời tốt, Bé thật sự cảm ơn Trời Phật đã chiếu độ Bé. Tâm của Bé cảm thấy rất thanh nhẹ, lúc đi cũng như lúc đến, đều có nguyên lý thương yêu chiếu độ. Đêm nay Bé thiền rất tốt, tuy ngủ ít nhưng rất khỏe.

Kệ:

*Tình thương sống động Trời ban phước
Tái ngộ thương yêu lại mở đường
Khai mở tâm linh tùy chuyển tiếp
Không ngừng học hỏi rõ tình thương.*

Ngày 26 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Thiền nhiều, nói ít, ăn ít, có lợi gì không?*

Đáp: Thừa, ăn vừa đủ ấm bụng, biết ngưng, không nên ăn quá no, thì khó mà sanh ra bệnh, bộ tiêu hóa tốt, tâm thức tốt, điện năng đầy đủ, biết được sự sống là tạm rồi phải ra đi, thiền nhiều thì mới cảm thức sự ra đi của chính mình là cần thiết, ngày đêm hướng về tâm linh, thì chắc chắn sẽ được phát triển. Bé rất thương xót cho những người tu ít, nói nhiều, hậu quả sẽ chuốt lấy, khẩu nghiệp và thân nghiệp, trước khi lia trần. Bé chỉ nhìn và thương chứ không dám nói, chỉ biết đi đến đâu cũng lo tu học và ảnh hưởng người khác mà thôi.

Kệ:

*Làm điều hạnh đức tâm tu thiền
Không chấp không mê tự sống yên
Trong khổ thực hành trình chuyển tiếp
Cảm thông thiên địa tự tầm xuyên.*

Ngày 27 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Những người may mắn có thể tu thiền được không?*

Đáp: Thừa, những người may mắn đã và đang học bài kiên nhẫn để hình thành một việc trước mắt, tức là tốt đẹp xinh tươi sau thời gian dày công đã đạt thành, cũng là đang luyện tánh sửa tâm trong thực hành, ý lực phục vụ mọi người, bất phân giai cấp, càng làm cảm thấy càng vui, tự khép mình trong một góc, thực hành một mũi kim châm một niệm hành, nhìn mũi kim ta đang may, sánh bằng ý lực niệm hành nguyên lý Nam

Mô A Di Đà Phật, cũng là một cơ hội học nhận và tự thức tâm, niệm Phật lâu ngày cũng có thể hình thành được một chuỗi điển hình trong tâm, cũng là tạo được một áo giáp tinh thương. Sau bao nhiêu ngày tháng thực hành, cuối cùng tự cảm thấy được cái không đang làm chủ cái có rất rõ ràng, vị trí của phần hồn sẽ được khôi phục dễ dãi.

Kệ:

*Tự mình khai thức học mê say
Đời đạo song tu học mỗi ngày
Ai mượn ai vay minh lý đạo
Âm thanh thanh tịnh cảm vui vầy.*

Ngày 28 tháng 03 năm 1992

Hỏi: Ở mặt đất này cái gì đang chiếu cho cái gì?

Đáp: Thưa, cái không đang chiếu cho cái có, hồn đang làm chủ cái xác, ý lực tự nó khám phá ra lãnh vực từ bi, chỉ có tu thiền thanh tịnh nhiên hậu mới khám phá ra điều này, thiền trong tự thức thanh nhẹ, tự tạo cho chính mình một cơ hội học sự nhện nhục, từ trong ra ngoài, hướng thượng giải thoát tự về với chơn không, mọi tâm linh trên mặt đất này đều có khả năng tự lui về với chính họ.

Kệ:

*Hướng ngoài kích động biết bao phen
Chìm đắm say mê tự cảm hèn
Khó khổ trên đời tâm tự thức
Ăn năn sám hối gỡ gài then.*

Ngày 29 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Tâm loạn có giúp ích gì cho xã hội không?*

Đáp: Thưa, tâm loạn chẳng có giúp ích gì cho xã hội cả, chỉ có tiêu hao mà không kết quả.

Hỏi: *Phải làm sao trở nên người hữu ích của xã hội?*

Đáp: Thưa, phải tự lập lại sự quân bình tâm thức, nhiên hậu mới cống hiến khả năng của chính mình cho quần sanh xã hội.

Hỏi: *Phải làm cách nào mới lập lại sự quân bình cho chính mình?*

Đáp: Thưa, phải nhịn nhục, thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thường xuyên niệm Nam Mô A Di Đà Phật tự vượt qua mọi sự chán nản có thể xảy ra bất cứ lúc nào, trong nội tâm, nhiên hậu từ quang mới được thanh khai, bộ đầu thanh nhẹ, tức là tự chứng sự tiến hóa của tâm linh.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ tâm hành tiến
Pháp giới môn huân giải nổi phiền
Trí triển tâm lành tâm đạt đạo
Quân bình khai triển tự tầm xuyên.*

Ngày 30 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Tu thế nào mới gọi là tinh tấn?*

Đáp: Thưa, tu là phải tự thực hành từ giai đoạn một, từ đời lẩn đạo, từ bên trong cho đến bên ngoài, phải tự mình kiểm chứng, minh đạo, không mờ ảo, mỗi mỗi đều do tâm kiến thành mới sinh ánh sáng từ bi, lúc nào cũng bình thản trong thanh tịnh, càng ngày càng tự hiểu

nhiều hơn, không còn sự ảo hư chứng ngộ nữa, tự hướng về thực tế vô sanh, quân bình thanh nhẹ, giải mê phá chấp trong thực hành.

Kê:

*Tự mình thức giác hướng về thanh
Cảm thức bền lâu tự thực hành
Qui một muôn chiều không động tịnh
Âm thanh triều giác cảm phân hành.*

Ngày 31 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Tại sao ở trên đời này có cảnh sanh ly tử biệt và đau thương để làm gì?*

Đáp: Thưa, ở trên đời này có cảnh sanh ly tử biệt để mọi người có cơ hội thức tâm, tự hướng về con đường giải thoát trước khi chưa lìa đời, thì khi lìa đời sẽ được tiến hóa nhẹ nhàng, tức là tu cho phần hồn được thanh nhẹ thay vì ôm nghiệp vào tâm. Một cuộc chết đau thương là một cuộc thay đổi hoàn toàn, biến qua một dạng khác tùy theo duyên nghiệp mà thực hành, cứ mãi mãi như vậy, sống chết tiến hóa theo luật tự nhiên và siêu nhiên. Rốt cuộc mỗi một phần hồn đều gạt hái được sự tự thức mà thôi. Ai ai ở trên quả địa cầu đều cũng muốn bảo vệ sự sanh tồn, nhưng luật Trời có trước luật người, đến giờ ra đi cũng phải tự đi mà thôi, tranh chấp, ôm địa vị và vàng bạc, cuối cùng cũng sẽ về không mà thôi. Hiểu được điều này thì tâm sẽ được an, tánh sẽ được ổn, chẳng có gì phải lo sợ, chỉ biết sống vui hoà bình và tâm tự nó hòa tan với mọi nơi mọi giới, mà tự giải bày sự thật thì mới cảm nhận được sự thanh

nhẹ vô sanh, từ bi là nguồn gốc yêu thương muôn loài vạn vật.

Kệ:

*Trong không mà có tự khai tông
Thế sự đau thương lại khó thông
Buồn tủi tự mình gieo ý lực
Cuối cùng học hỏi thức hồn vong.*

Ngày 01 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Tại sao bạn đạo lại thích có cuộc sống vui hòa bình?*

Đáp: Thưa, đó là ý nguyện của những người tu thiền thực hành, ước muốn có một cuộc sống vui hòa bình, phát khởi từ mỗi chơn tâm của hành giả, hy vọng mỗi tình yêu thương giữa bạn đạo sẽ được hàn gắn đậm đà hơn, sau chuỗi ngày tu luyện. Sự kết hợp thanh quang sẽ được tề tựu trong những giây phút thiêng liêng sắp tới, cuộc thi thố tiến hoá tâm linh sẽ thành đạt sau những buổi chung thiền tự thức.

Kệ:

*Vui say khung cảnh đạo thẳng hoa
Chung hợp an vui sống một nhà
Huynh đệ chung cùng phan mối tiến
Vô sanh chơn đạo ý chan hòa.*

Ngày 02 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Những người đọc kinh có ích gì cho tâm thân không?*

Đáp: Thưa, tùy theo sở thích của hành giả, có người

thích đọc kinh lớn tiếng cho mọi người cùng nghe và ước mong các giới sớm thức tâm. Có người chăm chú đọc kinh bằng ý chí truy nghiệm thì tự họ sẽ gặt hái ích lợi cho chính tâm hơn. Niệm Phật bằng trí chí thì sớm thức tâm hơn, khi khai mở được nguyên lý của mỗi chữ một, thì mới cảm thấy thích thú mà trì niệm, hưởng thượng khối óc để khai mở hơn, bất chấp ý niệm thăng hoa, tự khai mở khối óc mà tiến thân thì sẽ không bị lạc đạo. Nó cũng là một kỳ công thực hành cho đến giờ phút lâm chung, tự lia thế tục.

Kệ:

*Vô tự chơn kinh trí ý hành
Cảm thông thiên địa trí càng thanh
Bền tâm hành đạo diu tâm tiến
Tuệ giác khai thông chỉ có hành.*

Ngày 03 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Dấn thân vào mọi hoàn cảnh bằng ý lực thì kết quả sẽ ra sao?*

Đáp: Thừa, dùng ý lực dấn thân vào mọi hoàn cảnh, tức là ý lực chung sống với mọi hoàn cảnh, thì mới có cơ hội truy tầm chơn lý. Chứ dùng lý luận mà không dùng ý lực để giải quyết trận đồ, thì làm sao cảm thông được giá trị của mỗi hoàn cảnh một, mà giải thông được. Mỗi hoàn cảnh đều có lý do của cuộc sống. Cuộc sống là một cơ quan điều luyện tâm linh, tiến hoá tùy theo khả năng sẵn có của tâm xác của vạn linh, trên mặt đất này, luật vay trả rõ rệt. Làm người có răng thích ăn thịt thú, làm thú có răng cũng thích ăn thịt

người. Sinh tử luân hồi liên tục, không sao tránh khỏi được, đất ăn người, người ăn đất. Con người đang sống, nhờ sự tiến hóa từ mặt đất, hoá hoá sinh sinh mà hưởng thụ, cuối cùng thân xác cũng phải chôn vùi dưới lòng đất, đó là định luật đã an bài, biết trước nó như vậy, nhưng không cách nào chống trả được. Luật Trời có trước luật đời, chỉ có êm lạng, chấp nhận mà tiến thân mà thôi. Ngược lại, người tu thiên là người chấp nhận bất cứ hoàn cảnh nào xảy đến, tự nhin nhục thăng hoa là thích ứng nhất.

Kệ:

*Phần Hồn khai triển thức tâm linh
Cải sửa tu thân sửa hết mình
Đen bạc tình đời gieo ý thức
Khổ hành tiến hoá tự làm thinh.*

Ngày 04 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Làm sao mới biết được luật Trời?*

Đáp: Thưa, muốn biết được luật Trời thì phải thực thi trung tín, mới biết được luật Trời, tận trung tận tín là đời đổi thay, dịp may sẽ đến, không có gì quý bằng trung tín con người, trung tín thì mới động lòng Trời, tâm từ bi sẽ được thể hiện rõ rệt hơn, ngược lại bất trung bất tín, thì chỉ tự mình phá hoại lấy mình, hoạn nạn càng ngày càng gia tăng.

Hỏi: *Nếu bất trung với đạo pháp thì sao?*

Đáp: Thưa, bất trung với đạo mà mình đã nhận tu từ lúc ban đầu thì nghiệp duyên sẽ tràn ngập ở tương lai, không sao cất đầu nổi! Sẽ bị dồn dập từ hoàn cảnh này

cho đến hoàn cảnh nọ, khó khổ triền miên, điện năng xáo trộn, tâm thần bất ổn, cố gắng bằng cách máy cũng không xong. Luật là luật rất rõ rệt, ngược lại, trung tín với đạo pháp, thì kẻ hung hóa hiền, tự nó giải nạn. Sống rất hẹp hòi đối với cặp mắt đời, nhưng tâm đạo càng ngày càng được phát triển lớn rộng hơn, ý lực không lợt phai.

Kệ:

*Thành tâm tu luyện chuyển tiến hoài
Thức giác bình tâm tự cảm sai
Duyên nợ tình đời gây ác mộng
Thực hành chơn pháp chẳng lầm sai.*

Ngày 05 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Bé thường nói người xưng danh tu mà thiếu tu là sao?*

Đáp: Thưa, người xưng danh tu mà thiếu tu, là người không chịu sửa bên trong để tự thăng hoa, chỉ biết hướng ngoại, phê bình người khác, thị phi vô ích, miệng nói chuyện công đức của Đức Phật, nhưng chưa chịu lập hạnh tu tâm sửa tánh, tràn đầy mê chấp mà không hay, tự cho mình là đặc đạo, ôm lý này hết rồi chuyển qua lý nọ, tự làm khó chính mình mà không hay, không khai thác chơn lý của chính mình, tạo cảnh đẹp nhưng tâm không đẹp, thanh quang từ bi không được khai triển, nhìn xác thân hiểu được hành trình đã đi đến đâu! Thiếu thành thật với chính mình, khó mà thăng hoa về phần Hồn. Bùa này qua chú kia cũng tạm giúp trong giây phút bình an mà thôi. Thực chất đã chuyển

vào giới si mê thay vì tự thức, mê tín dị đoan. Miệng nói tin Phật, nhưng chưa bao giờ diện kiến Đức Phật kính yêu, áp dụng toàn là lý thuyết lạc đàng tu mà thôi, triền miên giam thúc trong khổ mà không hay.

Kệ:

*Tâm thân bất ổn tự lưu đày
Khó khổ tràng giang chuyển chẳng hay
Động loạn si mê không ý thức
Triền miên đày đọa tám thân này.*

Ngày 06 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Tu mà không hành thì kết quả phải ra sao?*

Đáp: Thưa, tu thì phải hành pháp thì mới kết quả, nếu tu mà dụng lý thuyết mà không hành thì cũng như không, chơn thức không khai, trí không mở, thì lúc chết không kịp kỳ thăng hoa. Mang xác làm người đã sai rồi, lại còn tiếp tục sai thì càng thậm tệ. Cho nên người tu phải tự biết ăn năn sám hối, thực hành cho đúng pháp thì mới được cứu rỗi, phải tự đặt mình vào một kỳ công tu luyện, không phải tạo ra một cuộc đua giỡn của đôi môi, ngược lại, nó là một cơ hội thức tâm và thăng hoa. Ở trên đời chẳng ai biết mình bằng mình tự hiểu, Tiên Phật cũng phải tự giác tự tu thì mới thành, bản thân bất độ hà thân độ, chính mình không biết thương mình, vậy ai là kẻ biết thương mình.

Kệ:

*Thương ai hơn họ chuyển hành trình
Thức giác hành trình tự cảm mình
Duyên nghiệp tràn đầy tâm tự thức*

Cảm thông thiên địa tự xét mình.

Ngày 07 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Tu chạy và tu theo thì sao?*

Đáp: Thưa, tu chạy là thiếu kiên nhẫn, nghe đâu ý đồ chạy theo đó, tức là tu chạy, tu theo là dựa vào đám đông mà theo, chứ chưa ý thức được tu là gì? Trong một thời gian bị thử thách lại chán nản, không có lập trường. Còn tu chơn tự thức thì chỉ noi theo chơn lý mà tu, khai thác khả năng sẵn có của chính mình mà thăng hoa, tùy theo trình độ sẵn có mà tiến thân, tức là tu chơn, tự tu tự tiến là vậy, sẽ không bị bỏ ngõ trên đường hành pháp.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp tự khai tâm
Mở trí hành thông uyển chuyển tầm
Tự thức chơn tu là chánh pháp
Khai thông tự tiến chẳng mê lầm.*

Ngày 08 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Ở đời này có kẻ vui người buồn là sao?*

Đáp: Thưa, ở đời này có người, vui chạy theo chuyện vui của người khác, buồn là không được sự đối đãi nồng hậu của người khác. Còn người thực hành chơn pháp sửa tu, thì không vui cũng chẳng có buồn, lúc nào cũng tự xây dựng trong quân bình thanh nhẹ, hướng về Trời Phật thanh nhẹ, thức hoà đồng càng ngày càng lớn rộng hơn, tự thức tâm là quan trọng đối với người tu, dụng tâm hành pháp, trí ý khai thông, khai tâm tự thức,

không còn bơ vơ trong sự buồn vui của tình đời. Tu đến dung điểm này, thì mới có thể hiểu được hai câu: “*Biển cho lặng mình châu mới phát - Lòng cho riêng mới gọi là thần*”.

Kệ:

*Tu thân khai mở chuyên cần tiến
Trí thức giải không chẳng cảm phiền
Thanh tịnh trong lòng không thắc mắc
Sống hành chơn pháp tự hành xuyên.*

Ngày 09 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Có nhiều người xen vào Vô Vi để chờ cơ hội phá hoại Vô Vi thì sao?*

Đáp: Thưa, Vô Vi là nhóm người tự thức và phát tâm, tự tu tự tiến, không cần lợi dụng người khác và cũng không bị người khác lợi dụng, mục đích của chính nó là giải thoát, thực hiện tha thứ và thương yêu cứu độ quần sanh, không vụ lợi, giàu lòng bố thí chơn ngôn, giúp kẻ yếu về tâm linh, mình xét lấy chính mình, đồng tu đồng tiến, không bao giờ chịu lệ thuộc bởi một ai, tự nó dứt khoát tiền tài danh vọng, tự biết yêu thương lấy chính mình, thực hiện chơn pháp, hướng về cõi vô sanh bất diệt.

Kệ:

*Chẳng còn ý nghĩ thiệt hơn động
Giải chấp phá mê triển một vòng
Chủ yếu tự mình xây dựng tốt
Thực hành chơn pháp trở về không.*

Ngày 10 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Sự hiện hữu của nhơn sinh tại mặt đất này chừng nào sẽ bị xóa bỏ?*

Đáp: Thưa, tùy duyên nghiệp của mỗi hành giả mà hình thành, bất cứ nơi nào cũng có thể xuất hiện được.

Hỏi: *Làm người ai ai cũng muốn bảo vệ sự sống còn của chính mình, tại sao?*

Đáp: Thưa, tập quán môi sinh từ lúc chào đời, lần lần thanh tịnh, chỉ biết nuôi dưỡng thay vì phá hoại và hồi sinh. Lúc nào cũng sống trong hi vọng và hi vọng cả.

Hỏi: *Người tu thì có gì đặc biệt và hữu ích hơn người không tu thiền?*

Đáp: Thưa, người tu thiền sẽ được tự hiểu mình nhiều hơn, lui về thanh tịnh, tự vượt qua nhiều sự cám dỗ và thử thách, nhận định rõ sự tiến hóa hơn, từ cơ tạng cho đến khối óc, sẽ được thay đổi theo chiều hướng tiến hoá hợp thời. Tùy theo sự dày công của hành giả, sẽ tự chứng ngộ được chơn trời mới, thanh tịnh và vô biên.

Kệ:

*Hành trình khai triển thức triền miên
Khai triển tâm linh rõ các miền
Trí độ phân hành chơn đạo pháp
Hành thông khai triển ý giao duyên.*

Ngày 11 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Bé sẽ có cuộc sống vui hòa bình, Bé nghĩ sao?*

Đáp: Thưa, Bé luôn luôn hướng về thanh tịnh, thì sự

sống chung hay là sống riêng Bé cũng vậy thôi, Bé tham dự cũng do ý muốn của bạn đạo đề ra. Bé chỉ biết giúp cho mọi bạn đạo, tự ý thức lấy chính mình mà tu, cuộc vui sẽ có và tự thức, từ giọng hát câu hò sẽ làm những người tu yếu trở nên mạnh dạn trên đường tu, chung vui nơi thanh tịnh mới thật là vui. Hằng đêm đồng tu thiền, đem lại thanh khí cho nơi trú ngụ, ý thức rõ sự hữu ích chung. Đó cũng là mầm móng cho việc phổ đạo ở tương lai.

Kê:

*Chung vui kết hợp nhiều tầng tiến
Giải quyết thâm sâu giải nỗi phiền
Quyển luyện không rời chung ý thức
Cảm minh đời đạo hồn thanh xuyên.*

Ngày 12 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Người không biết thực hành Pháp Lý Vô Vi thì sao?*

Đáp: Thưa, chúng ta có thể so sánh tâm tư giữa người thực hành và người không thực hành. Người thực hành chơn chánh thì sẽ gia tăng phần nhịn nhục, hơn người chưa thực hành. Phần hưởng thượng giải thoát nhiều hơn là phần cố bám tình tiền danh vọng, đỡ khổ hơn là người không hành. Người không hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì nó sẽ được mở tùy theo sự va chạm của tình đời đen bạc, trau dồi khổ tâm, nhiên hậu mới thức. Ở trên mặt đất này, không một ai khỏi khổ cả. Người nào cũng muốn cho đẹp, muốn cho hay, nhưng chẳng một ai được toại

nguyên cả! Chỉ có cảm thức được phần hồn, đang bị giam hãm một nơi kích động và phản động của xác phàm, thì mới sớm thức tâm buông bỏ sự tranh chấp vô lý, mà tự lui về thanh tịnh để tự dẹp bỏ những sự tranh chấp không cần thiết, thì tâm thân sẽ được yên ổn hơn.

Kệ:

*Tâm tư tự thức tự sanh tồn
 Nguyên lý vô sanh dẹp ác ôn
 Bền chí vững tâm duyên trí đạo
 Thực hành chơn pháp rõ phần hồn.*

Ngày 13 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Đại Hội Hồng Kông đang tiến triển đến đâu?*

Đáp: Thưa, Đại Hội do Ủy Ban tổ chức cộng với tinh thần phát tâm của địa phương, đúc kết thành một Đại Hội ở kỳ tới, Bé không chịu trách nhiệm như mọi năm, nhưng Bé nhận lời mời bất cứ nơi nào có sự hợp tác chặt chẽ giữa bạn đạo và ban tổ chức, đồng tham dự như các bạn đạo, vui trong tinh thần xây dựng cho chung. Bé nhận được những tin tức gì về Hồng Kông, Bé cũng phải báo cáo cho ủy ban tổ chức Đại Hội tại Hoa Kỳ quyết định, Bé chỉ biết tham dự trên những lời hứa, giấy trắng mực đen, chứ không có quyền hạn điều khiển Đại Hội. Bé luôn luôn kính trọng sự phát tâm của bạn đạo khắp các nơi.

Kệ:

*Phát tâm xây dựng ý chơn lời
 Kính trọng thương yêu khắp các nơi
 Duyên dẹp tin lành tâm đúc kết*

Thành tâm dâng hiến chẳng xa rời.

Ngày 14 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Muốn sửa mình thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, muốn sửa mình thì phải tự gây cho chính mình một tập quán trật tự, hướng thượng, lúc nào cũng phải đặt mình vào cơ tiến hoá rõ rệt từ tâm lẫn thân, nằm trong nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, tự tìm ra nguyên lý hoá sanh của xác thân, thì sẽ tìm ra nguyên lý vô sanh, nhiên hậu mới có cơ hội đạt tới an nhiên tự tại không còn mê chấp, thì mới thấy đạo là tự nhiên và hồn nhiên mà có, từ thanh tịnh mà thành, từ bi là tinh thần phục vụ và ban chiếu, nó cũng là ánh sáng cứu độ trên mặt đất.

Kệ:

*Từ bi căn bản gốc mầm thanh
Ban độ nhưn sanh khắp các ngành
Thức giác thực hành tâm tự tiến
Thực hành thanh tịnh lại càng nhanh.*

Ngày 15 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Tâm tư thường hướng thượng, có được chư Phật quang chiếu hay không?*

Đáp: Thưa, tâm tư thường hướng về từ bi, thì sẽ được từ quang của chư Phật ban chiếu.

Hỏi: *Lấy gì làm bằng chứng?*

Đáp: Thưa, hành giả tự cảm nhận rõ rệt. Ở đời chúng ta thường hướng về tham dục, thì cũng sẽ bị lôi cuốn về sự tham dục, đòi hỏi cho đến tâm tư bất ổn vì

sự hao phí tinh ba của cơ tạng. Ngược lại, hướng thượng thì được hoá giải và tái hội với tinh ba của vũ trụ, thì sẽ không còn hoang mang nữa, luồng điện trung tim bộ đầu càng ngày càng dồi dào và sáng suốt, bằng lòng học sự nhịn nhục của nhơn sinh, lúc nào cũng quân bình, tự giải thông đời đạo, đến đi rõ ràng, cơ tạng cảm thức được nguyên lý vô sanh, từ bi là sức mạnh, suốt cả một kiếp người chỉ biết nhịn nhục, để tự thức và thăng hoa.

Kệ:

*Vui trong nguyên lý sanh tồn tiến
Tự thức chung vui chẳng có phiền
Duyên nợ tình đời nêu nhẫn nhục
Học thanh khứ trước trở thành thanh.*

Ngày 16 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Tu sao mới gọi là tinh tấn?*

Đáp: Thưa, giữ đúng kỷ luật tu học hằng đêm, luôn luôn khắc khe và hạch hỏi lục căn lục trần, thì chúng nó mới tiến hóa được, từ ăn uống cho đến hành động, trí tâm luôn luôn hướng thượng chăm lo cho sự tiến hóa của tâm linh, nghiêm trị những phần tử phản loạn của nội tâm, hứa sao làm vậy, trật tự theo chiều hướng phát triển, từ cơ tầng một, phù hợp với nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, trật tự tức là giải trước, qui hội tâm linh, hướng về vô sanh, không còn mê chấp, ý chí nhịn nhục tối đa, thanh tịnh, hòa cảm với muôn loài vạn vật, ứng hiện trong nội tâm, hằng giờ hằng phút hằng khắc, trật tự tiến hoá trong thanh tịnh sẽ đem lại ánh sáng từ bi

rõ rệt, lúc nào cũng vui hòa trong thanh tịnh.

Kệ:

*Cơ năng phát triển chung hành tiến
Giải tỏa mê lầm tự tiến xuyên
Trời độ duyên may nay giải bỏ
Thực hành chơn chánh cảm giao liền.*

Ngày 17 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Cuộc chung sống có ý nghĩa gì?*

Đáp: Thưa, cuộc chung sống hòa bình có ý nghĩa chung hợp tham thiền, tự đem lại sự thanh tịnh cho tâm thân của mỗi bạn đạo, đóng góp sự thanh tịnh chung cho khối tâm linh đang phát triển, sẽ có những cuộc chung vui, niệm hành, mỗi bạn đạo sẽ tìm lại sự thanh tịnh của chính mình, sự màu nhiệm chung vui, bất khả luận bàn trong nội tâm, sẽ có những buổi văn nghệ do bạn đạo hoạch định chung vui cộng với giọng ca câu hò minh triết, hướng về tâm linh minh giải, điện năng khuyến khích tu học sẽ dồi dào hơn, thanh lọc tâm linh bằng cách chung thiền mỗi ngày.

Kệ:

*Vui hành minh triết giải tâm linh
Nhập định tham thiền xét xét minh
Hướng thượng bình tâm gieo ý thức
Tu hành thanh tịnh lại càng minh.*

Ngày 18 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Cuộc họp mặt đêm qua có vui không?*

Đáp: Thưa, rất vui và xây dựng niềm tin, hướng về

thanh tịnh vô sanh, thật là giây phút thiêng liêng cảm động, giọng hát câu hò, qua lời văn minh triết, độ tha tại trần, rất linh động, diu tiến tâm linh hướng về thực chất, khai thông những uẩn khuất trong nội tâm của mọi người, càng nghe càng thấm thía, khêu dậy sự nhện nhục, thăng hoa của mọi người, không khác gì chúng sanh đang kết hoa dâng Phật. Cuối cùng mọi người đều cảm, không phải vì tiền, nhưng vì tâm là chánh, nguyện niệm thực hành cho đến đích. Cuộc sống trong nền tảng văn minh, chưa từng có, văn tức là nghe mà tự hiểu, để làm hành trang trên đường tu học. Bé cảm thấy rất ấm áp nơi chỗ tuyết tan lạnh lẽo, nhưng vẫn sưởi ấm được phần hồn tiến hóa. Vui thay và lành thay duyên may vẫn còn!

Kệ:

*Chứng minh rõ rệt lý sanh tồn
 Man mác thanh thanh điển dẫn hồn
 Bất diệt vui tu tâm trí đạo
 Cảm minh lý đạo sống ôn tồn.*

*Hồ ơi!
 Hồ ơi! Pháp lực không suy
 Tâm người cố chấp kỳ ni rút rời
 Chính mình chấp cảnh sang tời
 Không nuôi ý lực. Hồ ơi!
 Không nuôi ý lực không hồi được tâm
 Hồ ơi! Lý đạo diệu thâm
 Bình tâm học hỏi âm thầm tiến lên
 Đạo tâm đã sẵn có nền
 Khai thông trí đạo. Hồ ơi!*

Khai thông trí đạo bấp bênh chẳng còn
 Hò ơi! Nguyên lý sanh tồn
 Ba ngày một kiếp giữ hồn lo tu
 Chẳng còn nuôi dưỡng ý ngu
 Cảm minh đời đạo. Hò ơi!
 Cảm minh đời đạo trùng tu hoài hoài
 Hò ơi! Giải nghiệp hai vai
 Câm mồm tiến hóa đạt ngày vinh quang
 Khai minh trí độ nhiều màn
 Giao du thanh tịnh. Hò ơi!
 Giao du thanh tịnh cảm minh Phật Trời
 Hò ơi! Tiến hóa hợp thời
 Chiều sâu tâm đạo có lời nhủ khuyên
 Giải thông nguyên lý các miền
 Vô sanh tự thức. Hò ơi!
 Vô sanh tự thức đạt duyên Phật Trời

Ngày 19 tháng 04 năm 1992

Hỏi: Cuộc vui sắp chia tay, Bé có buồn không?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng vậy, đi đâu cũng phải làm việc cả, vui chơi cũng phát triển sự vui chơi, hòa ái tương thân, đời đạo minh chánh, thực hành bằng ý chí, mọi người cộng hưởng mà thức tâm, khai thông nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tâm tư sáng choang, giữ niềm tin yêu và cứu độ, số người tham dự được hưởng đồng đều tùy theo trình độ của mỗi phần hồn, việc làm có ý nghĩa cảm động lòng người. Tùy theo giây phút hưởng thượng của tâm linh, cuộc hội tu tâm linh rất quý giá, hưởng nhân trong giây phút thanh sạch.

Kệ:

Gieo ý niệm chung thực hành
 Khai thông trí tuệ hướng về thanh
 Qui y Phật Pháp tùy duyên thức
 Cảm thức chơn lòng sống vô sanh

Hò ơi! Bạn đạo ra về
 Cuộc vui kết thúc hướng quê thực hành
 Nằm trong nguyên lý vô sanh
 Tân trang khối óc. Hò ơi!
 Tân trang khối óc hướng thanh tự về
 Hò ơi! Chẳng còn mãi mê
 Cảnh đời là tạm về quê chánh đường
 Tự mình cảm thức tâm tương
 Tham thiền nhập định. Hò ơi!
 Tham thiền nhập định gieo gương thế trần
 Hò ơi! Tự mình ở thế xét cân
 Đường tu chánh thức nghĩa ân phụ đễ
 Thực hành giải lối tự về
 Thoát ly trần tục. Hò ơi!
 Thoát ly trần tục giải mê cõi trần
 Hò ơi! Thực hiện ân cần
 Vô Vi chánh pháp giải lần giấc mơ
 Dù cho kích động thiên cơ
 Tâm tu vững tiến. Hò ơi!
 Tâm tu vững tiến vượt xuyên thức hồn
 Hò ơi! Thanh tịnh ôn tồn
 Về quê tái hội sắc son một lòng
 Thực hành nhập định ngoài trong
 Vui say mùi đạo. Hò ơi!

Vui say mùi đạo thông dong trở về.

Ngày 20 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Mục Bé Tám viết hằng ngày để làm gì?*

Đáp: Thưa, viết để giúp đỡ bạn đạo, tự thức và tự tu tiến, giải tỏa sự mê chấp và phiền muộn của bạn đạo quý yêu của Bé.

Hỏi: *Loại người nào mới được quý yêu?*

Đáp: Thưa loại người biết quý yêu tâm thân của chính họ, tức là chịu tu và chịu nghiền ngẫm lời hay ý đẹp, hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa. Ngược lại, những người tự đắc tự cao, sẽ bị nghịch lại chiều tiến hóa của chính họ, tức là hạ từng công tác, tiếp tục gieo phiền cho nội tâm và gia cang.

Kệ:

*Khổ hành tự tạo lấy khó khăn
 Chẳng thức hòa tan chẳng thực hành
 Ý đẹp tâm lành năng tiến hóa
 Trần đầy mê chấp khổ vào thân.*

Ngày 21 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Hạnh đức của người tu là gì?*

Đáp: Thưa, sự quyết tâm tu sửa của hành giả sau khi kích động và phản động của tình đời, nhưng hành giả cương quyết một đường tu học, nhiên hậu mới tạo được hạnh đức tràn đầy trong tâm thức hướng về con đường cứu độ quần sanh.

Hỏi: *Những người đứng ra tổ chức Đại Hội cần có hạnh đức hay không?*

Đáp: Thưa, rất cần có hạnh đức tu học, thì Bề Trên mới ban chiếu cho một ý lực mạnh mẽ thăng hoa hướng thượng, thì tổ chức sẽ được tốt đẹp, Trời Phật luôn luôn giáng độ cho chúng sanh cộng hưởng vào giây phút cuối cùng của mỗi tổ chức, nhiên hậu mới có cơ hội xét được lập trường tu học của mỗi hành giả. Cho nên Vô Vi luôn luôn bị trở ngại trong lúc ban đầu, nhưng rốt cuộc lại được sự thành tựu ở về sau. Thấy dễ mà khó, thấy khó mà dễ, tùy duyên mà phát triển thôi.

Kệ:

*Do tâm minh giải tự phục hồi
Ý chí hành thông tự đắp bồi
Duyên đẹp tâm lành thay tận độ
Cảm thông Trời Phật tiến từ hồi.*

Ngày 22 tháng 04 năm 1992

Hỏi: Muốn tu cho có trật tự thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, muốn tu cho có trật tự thì phải vun bồi ý chí trước hết, thật sự hướng tâm về con đường giải thoát, tức là phần hồn phải luôn luôn nhớ ghi quê xưa chốn cũ, tức là cõi thiên đàng bất diệt, hướng về nền tảng tiến hóa vô sanh, ý lực sẽ được vun bồi càng ngày càng mạnh thêm. Mỗi giờ tham thiền là một cuộc thay đổi nhẹ nhàng của tâm linh, dần dần bớt ham thích chuyện đời, thì mới cấy được phúc điền trong nội tâm, quên đi sự mê chấp, tâm hồn phẳng lặng, thanh quang xuất phát, mắt sáng mặt tươi, càng ngày càng giải bỏ nghiệp tâm, diệu thâm thức pháp, tức là hiểu được đường đi của chính mình trong lúc nhập định chẳng còn

bơ vơ và khổ đau nữa.

Kệ:

*Thức hồn chẳng cảm bơ vơ khổ
Ổn định tâm hồn định thức vô
Lục tự quang khai tâm ý đẹp
Sửa mình tiến hóa niệm Nam Mô.*

Ngày 23 tháng 04 tháng 1992

Hỏi: *Người tu mà còn trách người khác thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu mà còn trách người khác, là thức hòa đồng chưa mở để mình xét việc làm của chính mình có đúng hay không? Đối với người mở thức hòa đồng thì luôn luôn hướng về lợi ích chung, ngược lại, thức hoà đồng chưa mở thì chỉ nung nấu sở thích của chính mình mà thôi, thì mỗi mỗi sẽ bị nghịch lại chính mình, kích động khó ăn khó ngủ. Người chơn tu thì phải luôn luôn giữ hoà khí để khai thông mọi việc, hướng thượng phân giải, chứ không ôm chấp một chiều, làm tổn hại khối óc.

Kệ:

*Việc đời ôm chấp khổ tâm đau
Trí tuệ khai thông giải trước sau
Phá chấp giải mê là tự tiến
Về không thanh nhẹ rõ nhiệm màu.*

Ngày 24 tháng 04 tháng 1992

Hỏi: *Bé đi xe một đêm dài đến hai giờ khuya mới đến nhà, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy một giấc thiên trên xe, càng

khỏe hơn, vui vẻ đến nơi rất bình an, cảm thấy Trời Đất cấu tạo xác Bê rất tinh vi, cộng với khối óc hướng thượng, lúc nào cũng cảm thấy đang sống vui với Trời Phật, ngồi xe ngồi thuyền cũng vậy đó thôi. Sự sáng tạo quân bình của nhơn sinh đã tạo thành một ý lực, hỗ trợ cho sự cảm thức tâm linh, là vô cùng và bất diệt, nhìn lại đâu đâu cũng đang phục vụ cho tâm linh tiến hóa. Làm người hiểu được điều này lại càng vui, cảm thức rõ rệt, loài người là ánh sáng trên mặt đất, tìm đủ mọi phương phục vụ thể xác và tâm linh.

Kê:

*Cơ duyên xét rõ hành trình tiến
Cảm thức vô sanh lại nối liền
Gay gắt tình đời duyên tận độ
Thiền tâm vẫn tiến vẫn Nam Mô.*

Ngày 25 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Mặt đất này số người càng ngày càng đông, mưu lợi giành ăn cho đến lúc nào mới yên?*

Đáp: Thừa, sự sống và sự hiện diện do nhu cầu của mặt đất, tận dụng nhơn loại để khai thác mặt đất, tùy theo lòng tham và ước vọng sự sanh tồn của nhơn sinh, đều có sự qui định sự đến và ngày đi, tự thanh lọc qua cuộc thanh lọc, theo trình độ nhơn duyên mà tiến hóa không ngừng nghỉ, trừ phi những người nào quyết tâm hướng về giải thoát thì mới bớt được nhiệm kỳ lưu trú tại mặt đất này. Học từ bi mà tự khai mở lượng từ bi, thì mới cảm nhận được sự hoà bình của nội tâm, thâm tu thâm tiến, thì mới không còn tranh chấp cuộc sống

hiện tại.

Kệ:

*Biết Trời biết Phật lại càng yên
Giải thoát qui y giải nỗi phiền
Căn cội rõ ràng duyên đạt thức
Bình tâm nhập định tự mình xuyên.*

Ngày 26 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Khả năng mãnh lực của đồng tiền lôi cuốn mọi người tại mặt đất là sao?*

Đáp: Thưa, nó là một khả năng nhìn nhận bởi loài người, lôi cuốn lòng tham của mọi người bất cứ lúc nào, biến thể của nó là xây dựng lòng tham của mọi người, càng ngày càng xa lia sự sống thiên nhiên và tự nhiên, tạo dục ích kỷ và ác ôn. Ngay trong gia đình cũng gặp phải sự kích động và phản động của đồng tiền, còn người tu thiền thì ý lực giải thoát càng ngày càng mạnh hơn, tự nó xa lia sự lôi cuốn của tiền tài danh vọng, mà sống thật với chính mình hơn.

Kệ:

*Trở về thực chất thiên nhiên hưởng
Chẳng có sân si lại mở đường
Ý lực vô sanh đồng chuyển thức
Trong không lại có vẫn yêu thương.*

Ngày 27 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Làm sao mới có từ bi?*

Đáp: Thưa, nhịn nhục tối đa thì mới tạo được nền tảng từ bi, tham thiền nhập định thì mới biết thương

minh, nhịn nhục trầm lặng trong thanh tịnh thì tâm từ bi từ từ sẽ được bộc phát, hy sinh tu học bố thí chơn ngôn, tức là chính mình thực hành gạt hái được chứng nghiệm rõ rệt, thì mới thật sự dẫn đường cho người khác, một lòng tin yêu và khai triển, quý thương tất cả mọi người, chơn hành minh giải.

Kệ:

*Từ bi tận độ nhưn sanh tiến
 Bình đẳng tương giao chẳng cảm phiền
 Ai nhớ ai thương tùy ý thức
 Bình tâm tận độ lại càng yên.*

Ngày 28 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Người tu muốn điều khiển người tu thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu muốn điều khiển người tu là sai. Đã nói tới chữ tu là tự dứt khoát những chuyện ngoài tai, chuyên lo sửa tâm, giải nghiệp, tận tình tu học, không nên ôm một lý luận nào từ bên ngoài đưa đến, nhưng chỉ gom gọn thanh nhẹ, khôi phục nền tảng từ bi bộc phát từ chơn tâm thực hành mà phát triển, ý lực tròn đầy, bất cứ ở hoàn cảnh nào cũng có thể ban bố ánh sáng từ bi sẵn có của chính mình, tâm hồn thanh nhẹ thoát phàm, dứt khoát không hướng ngoại, nhiên hậu mới có cơ hội tu thành. Tu thiên nhiều giờ tức là thương chính mình được nhiều giờ, sự thanh tịnh rất cần thiết cho thần kinh khối óc.

Kệ:

*Thiện lành hướng thượng thật là trong
 Ý lực cao siêu tự thức tòng*

*Hóa giải trần tâm tăng ý lực
Thực hành chơn pháp chẳng cầu mong.*

Ngày 29 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có nên đọc kinh hay là cầu nguyện không?*

Đáp: Thưa, tu theo Chơn Lý Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì nên hành thiền hơn là đọc kinh hay là cầu nguyện, thường xuyên niệm Phật để khai thông ngũ kinh ngũ tạng, nhiên hậu mới có cơ hội minh tâm kiến tánh. Sau khi minh tâm kiến tánh thì trực tiếp đọc kinh Vô tự chơn kinh, tức là không chữ không lời, tự thức tâm và minh đạo. Chính phần hồn phải học thì mới có tiến thân, cần tham thiền nhập định nhiều giờ trong ngày, tùy theo hoàn cảnh mà tiến thân. Có thực hành thì mới có cơ hội tiến hóa thanh nhẹ, cảm thức khối óc mở rộng, tâm từ bi sáng choang, không còn mê chấp và thức hoà đồng khai mở, giờ phút khắc nào cũng tỉnh táo và ổn định.

Kệ:

*Minh tâm kiến tánh rõ hành trình
Trí tuệ an vui pháp pháp minh
Khai huệ bình tâm trong ý thức
Giác minh tâm đạo tự khai trình.*

Ngày 30 tháng 04 năm 1992

Hỏi: *Giác minh là sao?*

Đáp: Thưa, tự hiểu được một cách rõ rệt gọi là giác minh. Khi biết rõ được mỗi mỗi trong cơ tạng của chính

minh, đương nhiên hiểu rõ được Khoa Học Huyền Bí là gì? Liên hệ với Trời Đất phát triển không ngừng nghỉ tùy theo khả năng sẵn có của chơn thức.

Hỏi: *Chơn thức là gì?*

Đáp: Thưa, chơn thức tức hiểu được sự thật của chính mình, dũng chí tràn đầy thực hành đứng đắn, chẳng bị trói buộc bởi ngoại cảnh.

Kệ:

*Tự mình khai triển trí ý thanh
 Chẳng có ai mua chẳng giựt giành
 Chơn pháp gieo duyên người tận độ
 Trí tâm thanh nhẹ ý chơn hành.*

Ngày 01 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Ý chơn hành là sao?*

Đáp: Thưa, ý chơn hành là lúc nào cũng ý tưởng đến giải thoát hướng về xứ Phật, quán thông nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tự quán thông chính mình, cảm thức mỗi mỗi cũng về không thì từ quang của chơn tâm mới bộc khởi, ý lực thanh nhẹ, cảm thức đạo mùi càng ngày càng lớn rộng, ổn định thì không còn dính dấp đến tiền tài danh vọng nữa, trược khí và sự mê lầm không có cơ hội phá vỡ chơn tâm. Một lòng một dạ khai thác chơn lý của chính mình, liên hệ với Trời Phật, vui trong thanh tịnh, sống trong tự nhiên và hồn nhiên, ý lực giải toả mọi sự nan giải của chơn tâm, không bị sự lôi cuốn của hồng trần, xác thân thanh nhẹ, lúc nào cũng vô tư, nền tảng từ bi sống dậy, nuôi dưỡng sự thương yêu và tận độ.

Kệ:

*Từ bi khai mở tự tiến vô
Giải tỏa phiền ưu giải nắm mờ
Đau khổ chẳng còn tâm sống động
Tự tu tự giải niệm Nam Mô.*

Ngày 02 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Người tu thiền là những người muốn sung sướng hay không?*

Đáp: Thưa, những người bằng lòng tu thiền là người đã ý thức được cuộc đời trầm luân trong khổ cảnh và muốn giải thoát trở về căn bản của môi sinh, tức là trước khi chịu luật hóa hóa sanh sanh, tức là trở về với nguyên lý vô sanh, thanh tịnh Phật Pháp, học nhĩn nhục, dẫn thân trong chu trình tiến hóa, chân lý sẽ được viên mãn và tròn đầy, đóng góp trong sự thật hòa tan với các giới, hay đỡ tương hành, khai thông đời đạo, tự dập tắt nguồn lửa sân si, thức hồn thanh tịnh.

Kệ:

*Hồn vui đạt thức sanh tồn giải
Cơ mật tối tâm uyển chuyển hoài
Thức giác trần tâm nay dẹp bỏ
Quên đời minh đạo chẳng lầm sai.*

Ngày 03 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Những sự biến loạn trên mặt đất do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, do tâm con người mà ra. Người nghèo lúc nào cũng muốn làm giàu, nhưng sự mong muốn không đạt thành, biến thể của nó là loạn, tùy tâm mà

loạn, tùy vùng mà phá khuấy. Còn người tu thì sao? Người tu tâm loạn lại bắt đầu lừa Thầy phản bạn, cũng do tâm mà ra. Cho nên Bé thường khuyên người tu nên giữ vững lập trường giải thoát làm phương châm giải nghiệp và tiến thân, khỏi lạc vào môi trường ô trược lôi cuốn khó thoát, vầy xéo bởi tình tiền duyên nghiệp, nó cũng là sức hút mãnh liệt của trường đời.

Kệ:

*Thoát ly tâm ý rất thanh thoi
Tưởng nhớ thương yêu Phật với Trời
Do khổ tiến thân đường trí đạo
Khai thông cõi mở khắp nơi nơi.*

Ngày 04 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Chiến tranh bùng nổ khắp nơi nơi, Bé có khổ tâm không?*

Đáp: Thưa, chiến tranh phát khởi từ lòng tham của con người, lâu ngày biến thành sự giết chóc vô lý, nhiên hậu mới biết ăn năn sám hối, thực thi sự công bằng bác ái, tương trợ lẫn nhau, nhắc lại chuyện xưa để tái lập hoà bình. Người tu tự thức thì mới tránh khỏi sự động chạm vô lý, tự giải nghiệp tâm thì phần hồn sẽ được thăng hoa tốt đẹp ở giờ phút lâm chung. Biết tưởng nhớ đến Trời Phật thì mới có cơ hội vượt khỏi nạn tai tranh chấp tại mặt đất, nhịn nhục là chìa khóa vượt qua trùng dương đau khổ.

Kệ:

*Thức tâm giải tỏa muôn phiền toái
Nhịn nhục tối đa tiến chẳng lùi*

*Khai trí mở tâm hành tiến hóa
Qui nguyên một mối chẳng sai lầm.*

Ngày 05 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bé ngồi xe cả đêm dài có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn khỏe! Trên đường đi lại được học rất nhiều về sự thành đạt của nhơn sinh trên mặt đất, đã tận dụng trí khôn của loài người, sản xuất đầy đủ phương tiện phục vụ loài người, đường sá trật tự và êm ả. Người tu nhìn thấy cảnh vật trật tự, phải tự xét tâm đã đạt được phần nào trật tự cho tâm linh chưa?

Hỏi: *Trật tự của tâm linh là sao?*

Đáp: Thưa, trật tự của tâm linh là luồng điện trung tâm bộ đầu đã rút và khai mở tùy theo khả năng tu học, tham thiên nhập định không dấy động và dễ hòa cảm với mọi nơi mọi giới. Đó là trật tự của tâm linh, từ trật tự sẽ học được sự thanh tịnh có một không hai, tức là vô sanh bến giác, hoà tan và phát triển.

Kệ:

*Tu hành khai triển thức triền miên
Thanh nhẹ hoà tan cảm nối liền
Tức khắc khai thông đường trí đạo
Nam Mô liên tục tạo thành duyên.*

Ngày 06 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Làm người ai ai cũng muốn cầu xin cứu giúp được những người lâm nạn thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, đã nói là luật Trời có, thì con người đang ôm xác làm người phải ý thức rõ luật Trời đang thực

hiện trong khối thân kinh của con người, chạy vòng quanh cả vũ trụ, tìm tòi thực chất thanh tịnh của mỗi người, có tâm hồn rõ rệt, nhưng vì hướng ngoại lo âu bất chánh, muốn những chuyện không thể muốn được, biến thể của nó là cầu xin vụ lợi. Làm sao lợi dụng Thần Thánh Tiên Phật, trong lúc chính bản thân không chịu sửa chữa tu học, thì từ bệnh nhỏ cho đến bệnh lớn có thể phát sanh tức là nạn vậy. Tâm làm thân chịu, làm sao cầu xin mà thành được. Chính mình lo tu thiền ngày như đêm, nhiên hậu mới có cơ hội ý thức rõ ràng hơn, thật sự hướng thượng, thì mới cảm thức được nguyên lý vô sanh, thì mới thật sự thoát nạn. Mê chấp tạo thành bệnh ở trần gian, lầm tưởng ôm khổ nhưng tưởng là sướng, không hành pháp khai thông trí tuệ, tức là tự lạc vào cảnh giới si mê tranh chấp, tự hành hạ lấy tâm thân mà tưởng lầm là đã đạt thành.

Kệ:

*Thực hành khai mở ý tâm thanh
Trụ tiến một đường ngộ pháp nhanh
Thanh diệu chơn hồn năng thức giác
Bình tâm học hỏi hướng về thanh.*

Ngày 07 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bệnh nan y do từ đâu sanh ra?*

Đáp: Thừa, bệnh nan y do tánh tình khắc khe của chính mình mà sanh ra. Có hồn có xác nhưng chỉ biết xác không biết hồn, cho nên đã tạo ra sự tâm tối, chỉ biết ăn cho no là quý, đục cho nhiều là hay. Càng ngày càng hướng ngoại đấu tranh, bỏ quên khả năng giải

thoát của chính mình, bị chìm tưởng lầm là thành công, càng ngày càng móc nối thêm nghiệp tâm mà không hay.

Hỏi: *Nghiệp tâm là gì?*

Đáp: Thừa, nghiệp tâm là đòi hỏi sự hi sinh của người khác, tạo thành tập quán ích kỷ mà không hay, dồn dập sự động loạn quá nhiều, biến thành bệnh nan y, tức là sự vận hành máu huyết không được điều hòa, điện năng dồn vào một góc, đấu tranh vô lý, biến thể của nó là bệnh nan y. Đó cũng là luật Trời để chữa trị phần hồn, hồn đau mà cứ tưởng lầm là xác đau, càng ngày càng dồn cục, đành phải bị mổ xẻ là vậy. Ngược lại, người tu thiên ý lực giải thoát dỗi dào, tức là tuân theo luật Trời để tiến hóa, thì sẽ không còn uất khí và thù hận trong tâm, bệnh tình sẽ được thuyên giảm và hồi sinh, bản chất mê chấp sẽ tự nó tiêu tan, thực chất hồn nhiên và tự nhiên sẽ được hồi sinh. Phần hồn thức giác và tự khôi phục vị trí tha thứ và thương yêu, ánh sáng từ bi sẽ được lóng lánh trong đầu óc, cơ hội giải thoát hướng về thanh tịnh, thì sống ở đâu cũng được cả, nội khoa tâm lý đương nhiên sẽ được bừng sáng, tự cảm thức sự liên hệ giữa Trời Đất Người là một, tâm tư sẽ không còn sự giàu nghèo nữa, tình Trời với tình người là một, sống hợp thời và hòa hợp với mọi giới, biểu lộ thật sự thương yêu với mọi người.

Kệ:

*Tình Trời mở rộng quý thương yêu
 Chẳng có buồn lo chẳng muốn nhiều
 Tranh đấu làm chi thêm mệt nhọc
 Thực hành chơn pháp tự mình siêu.*

Ngày 08 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Thế gian tâm phản trắc và lường gạt quá nhiều thì phải làm sao đây?*

Đáp: Thưa, tình đời là vậy, ai ai cũng tham sống sợ chết, thủ lợi cho cá nhân, tình thế bắt buộc phải phản trắc là vậy, chỉ có người tu chịu hi sinh quyền lợi tạm bợ này thì tâm mới yên, cũng là cơ hội hướng tâm về con đường giải thoát, lo thiên giải thoát thì mới khôi phục được vốn riêng giải thoát về Trời, vàng vòng chỉ tạm bợ thôi, chứ còn tâm thức là chánh, điển rút bộ đầu chứng minh là hành giả đã có đường đi, không nuôi dưỡng sự tham lam, hận thù mà khổ nữa, chỉ lo giải tiến mà đắc pháp.

Kệ:

*Tu hành chơn thức đạt tâm an
 Chẳng có đấu tranh khỏi phải bàn
 Phật pháp đành rành tâm tự đạt
 Tham thiền nhập định chẳng cầu an.*

Ngày 09 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Những người mở miệng nói chuyện yêu nước qui dân có ích cho chính họ không?*

Đáp: Thưa, rất có ích cho người nói ra, tức là điện năng khối óc của họ hướng về lãnh vực bác ái cứu độ quần sinh, nguyên ý tốt đẹp. Nhưng người nói ra có thật sự quyết tâm không? Nếu thật sự quyết tâm thì sẽ có cơ hội phác họa được những chương trình tốt đẹp phục vụ quần sanh ở tương lai. Mỗi mỗi xuất phát từ điện

năng khối óc mà hình thành, chúng sanh mê lâm ngoại cảnh, đành quên sự phát triển từ trung tâm khối óc mà tự thức.

Kệ:

*Khai thông chuyển chạy khắp hoàn cầu
Lợi ích chung vui rất nhiệm màu
Tự tại an nhiên tình thắm thiết
Trí tâm thanh nhẹ chẳng ôm sầu.*

Ngày 10 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Khuyến khích làm giàu có tốt không?*

Đáp: Thưa, khuyến khích làm giàu mà không lương thiện là tạo ra một cuộc giàu có cướp giựt, ngược lại nó là cái khổ ở tương lai! Thảm hại cho phần hồn vì của không có lối thoát. Phải hiểu rõ của thiên trả địa, kể cả cái xác của con người là đại diện cho đất nước nhưng cuối cùng cũng phải chôn vùi trong lòng đất, chứng minh mưu mô giàu mạnh cho cách mấy đi nữa cũng phải chịu luật tuần hoàn của thiên trả địa, tuân theo luật tiến hóa mà ra đi.

Hỏi: *Đi về đâu?*

Đáp: Thưa, buông xuôi ra đi với hai bàn tay không, tâm làm thân chịu tùy theo trình độ thăng hoa mà tự thức.

Hỏi: *Muốn lập lại trật tự và lập lại một chế độ tốt cho loài người cộng hưởng thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, muốn có sự cộng hưởng hoà bình, thì phải dành riêng cho mỗi người một cơ hội tự thức về luật vay trả của tâm linh.

Hỏi: *Đã nói tâm linh làm gì có sự vay trả?*

Đáp: Thưa, vay mượn xác này mà sống thì phải có ngày trả lại trọn vẹn cho lòng đất, thì phần tâm linh mới cảm thức được vị trí tiến hóa ở tương lai, tức là phần hồn phải lia xác sau những chuỗi ngày thực tập cuộc sống tại mặt đất, không phải tiền là chánh, nhưng tâm là chánh, dụng tâm từ bi khai triển, thì mới thấy được loài người là ánh sáng trên mặt đất, có khả năng khai thác những gì người đã hiểu, tận dụng nguồn sống thiêng liêng của tâm linh, thì nó mới chịu dứt khoát cuộc sống tranh chấp tạm bợ của trường đời.

Kệ:

*Thức tâm giải mở cõi hồng trần
Tiến hóa tâm thân tự xét phân
Đời đạo bao lần tâm tự xét
Giải mê phá chấp sửa chuyên cần.*

Ngày 11 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Thâm tình là gì?*

Đáp: Thưa, thâm tình chuyện đã có từ lâu cho đến bây giờ, tức là sự thanh tịnh của nội tâm, ai ai cũng có cả.

Hỏi: *Tại sao lại biến mất?*

Đáp: Thưa, sự thanh tịnh đã và đang bị che lấp bởi sự động loạn từ bên ngoài đưa đến, dồn dập như sóng nhồi mất cả tâm linh là vậy. Cho nên nhiều người khỏe mạnh đành quên vị trí tâm linh của chính mình, biết thưởng thức mùi vị nhưng chẳng cần biết tâm linh là chánh gốc, mùi vị là hành trình tiến hóa của vạn linh,

vượt qua cơ cấu sách lược của tâm linh mà không hay biết gì, biến thể của nó là tạo loạn. Cho nên khối óc thần kinh không ổn định, khó tu khó hòa, khả năng cảm thức càng ngày càng yếu đi.

Kệ:

*Tự mình tiến tới sân si động
Khó khổ do tâm tạo một vòng
Thuyên chuyển không ngừng vì trí hẹp
Kích bác sân si vẫn tham tòng.*

Ngày 12 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Hiện nay Bé có hai hàm răng mới, Bé có cảm thấy khoa học đã phục vụ con người tận tình không?*

Đáp: Thừa, khoa học đã và đang khám phá ra rất nhiều khía cạnh khác nhau để phục vụ nhưn loại, càng ngày càng ổn định về nhu cầu hiện thực. Còn người tu thì lại khám phá được thực chất và vị trí của tâm linh, đang tiến hoá vào giới thanh tịnh, sức hút được khai triển từ trung tim bộ đầu xuất phát, thừa tiếp với thanh khí tự nhiên và siêu nhiên, tự nhận xét nguyên lý của tự nhiên và siêu nhiên, hơn lúc khối óc chưa được phát triển, sau khi khối óc được phát triển thì cuộc sống càng ngày càng dễ dãi hơn, thì hợp trong nguyên lý đời đạo song tu, lúc nào cũng cảm thấy tròn vo. Đời cũng không mà đạo cũng không, tâm thân yên ổn, thức hoà đồng khai mở, biết quý trọng lẫn nhau.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp ngộ chung nhau
Đời đạo song tu chuyển đổi đầu*

*Cảm thức tâm thân cùng một mối
Tròn vo chuyển chạy khắp hoàn cầu.*

Ngày 13 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bé có bộ răng tốt và Bé sẽ đi xa, Bé nghĩ sao về vấn đề này?*

Đáp: Thừa, tinh thần của Bé trước sau như một, Bé chỉ biết phục vụ mọi người tùy theo khả năng sẵn có của Bé.

Hỏi: *Bé tạm xa những người thân yêu của Bé, Bé nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thừa, những người thân yêu của Bé vẫn có khối óc tinh vi Trời ban như Bé, và họ sẽ được lần lượt tiến hóa như Bé, nếu họ chịu hưởng thượng, thì mọi sự nan giải trong cuộc đời của họ sẽ được hoá giải như Bé. Tuy thời gian gặp gỡ không lâu, nhưng những lời nhắn nhủ của Bé đã và đang giúp cho mọi người có một cơ hội khai triển từ tâm lẫn thân. Nếu ai cảm thức được khả năng của chính họ và tự tu tự tiến thì họ sẽ được tự đạt và tự thức thêm chiều sâu của chính họ, quý giá vô cùng.

Kệ:

*Thực hiện chơn tình tự bổ sung
Trí tâm tiến hóa ý vô cùng
Hiểu sâu thành đạt trong tìm thức
Phá vỡ trần tâm phát triển dùng.*

Ngày 15 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Óc của con người tự động mà tại sao tâm tối vẫn còn thối mốc?*

Đáp: Thưa, người có óc vẫn còn thối mốc là óc chưa thanh tịnh, thì gặp đâu tá vào đó, không giải kịp, cho nên lúc nào cũng vẫn còn thối mốc. Từ trường của khối óc mạnh thì mới đẩy được trực ngoại xâm.

Hỏi: *Ngoại xâm là sao?*

Đáp: Thưa, ngoại xâm là ý lực xâm chiếm của đối phương mạnh hơn người đối diện, làm cho đối phương nặng ngực, nặng đầu, có cảm giác rõ ràng khi gặp họ, bị buồn nôn hay mệt lã người.

Hỏi: *Gặp trường hợp như vậy thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, gặp trường hợp như trên thì phải tức khắc nhai một miếng chanh, luôn vỏ, nuốt vào thì chất chua và hăng của chanh liền giải độc tố tức là trực ở trong đàm bám trong đường hơi thở thì từ từ sẽ cảm thấy nhẹ lại. Gần đây người Mỹ có chế cục điện nam châm, ngược dòng điện, tức là tổng khứ thay vì hút vào thì cũng giúp được một phần ảnh hưởng cho điện năng của đối phương bớt ý lực tấn công. Biến thể của sự hút trở thành tổng khứ, không khác gì bật đèn giữa bóng tối đang hoành hành.

Hỏi: *Đối phương muốn tấn công mà không thành thì có hại cho chính họ hay không?*

Đáp: Thưa, tâm làm thì thân chịu, tự biết được việc mình làm vô hiệu quả thì phải ăn năn và thấy rõ tội trạng của chính họ nhiều hơn.

Hỏi: *Tâm từ bi là sao?*

Đáp: Thưa, chỉ lo sửa mình và hướng về con đường giải thoát thì tâm từ bi mới được rộng mở, chứ không phải đem tâm tội nghiệp mà hại đối phương trở thành một tập quán không hay, tiếp tục phá hoại người khác thay vì xây dựng

Hỏi: *Nguyên lý đủ điều kiện và thiếu điều kiện là sao?*

Đáp: Thưa, óc đủ điều kiện là óc hướng thượng, thức tâm thì sự tiến hóa lúc nào cũng đầy đủ, còn óc cảm thấy thiếu điều kiện tức là óc vẫn còn sân si và tham lam hướng hạ đấu tranh, thắc mắc từ việc nhỏ cho đến việc lớn.

Hỏi: *Thơ đây chuyên có ý nghĩa gì không?*

Đáp: Thưa, thơ đây chuyên có ý nghĩa tốt xây dựng về tâm linh, cũng gây được một từ trường tốt cho mọi người nhận được, đọc và hiểu ý nghĩa thiện lành của nó, thì là thơ đó rất hữu ích, đi đến đâu cũng đem lại sự an vui cho mọi người, tự nó mở ra thay vì đóng lại. Ngược lại, những tin bất chánh có tánh cách phá hoại, thì chỉ gây nạn cho đối phương, thì hoàn cảnh của người đi càng ngày càng xấu thêm.

Hỏi: *Đại Hội thành công là sao?*

Đáp: Thưa, “*Ứng vô sở trụ, nhi sanh kỳ tâm!*” Lời hứa rất đơn giản, nhưng nó rất quan trọng, hứa phải giữ lời thì Đại Hội tâm linh mới có giá trị và sự chứng giám của ba cõi, giữa người thì cộng hưởng sự an vui, ma quỷ thì tự nó thức tâm mà nhận lấy ánh sáng từ bi của Đại Hội mà hướng về con đường tu học, thay vì phá khuấy, còn Trời Phật thì chứng tâm cho kẻ ăn năn sám hối. Đại Hội tâm linh thành công do tâm óc của con người được ổn định.

Hỏi: *Nam và nữ có gì phân biệt?*

Đáp: Thưa, nam thì nó muốn nhiều cảnh giới mới, tức là dâm tánh nhiều hơn nữ giới, kiến tạo kiến tạo, thay đổi thay đổi, cứ vậy mà tiến thân. Cho nên ở mặt đất này, cầu cống và vật chất thay đổi cũng nhờ nam giới.

Hỏi: *Còn nữ giới thì sao?*

Đáp: Thưa, nữ giới thì không khác gì mặt đất, thu hút bất cứ những gì đưa đến, bị tình thế bắt buộc chịu đựng mà tiến thân.

Hỏi: *Trước hút trước, thanh hòa thanh là sao?*

Đáp: Thưa, khối nào nó sẽ hợp với khối đó, cũng là cơ hội thức tâm trong chu trình tiến hóa.

Kệ:

*Học rồi giải bỏ sự say mê
Tự thức minh tâm tự trở về
Đường đạo đường đời gieo ý thức
Bình tâm học hỏi sẽ ra về.*

Hỏi: *Hôm qua Bé đi xe từ 9:00 giờ sáng đến gần 2:00 giờ khuya, Bé được bình an đến nơi, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn khoẻ mạnh, ngủ ngon và dậy sớm. Bé cảm thấy làm người cần phải đi đây đi đó mới có cơ hội nhìn rõ khối óc của con người là vô cùng. Bé đã từng thấy lại đám rừng hoang trước kia, nay đã thay đổi, nhà cửa nguy nga ngoạn mục, cũng do khối óc của con người đã biến đổi tình thế và tạo phương tiện cho mọi người được cơ hội sống chung hòa bình, vui đẹp hay là buồn khổ cũng do khối óc của loài người mà hình thành. Hoàn cảnh càng khắc khe thì càng sẽ được

đổi mới, cũng không ngoài sự thực hành chung hợp của Nhơn sinh.

Kệ:

*Tranh đua giải mở hành trình trụ
Khai mở tâm linh chẳng phải mù
Đây đó tùy duyên tâm tự thức
Triền miên học hỏi trí an du.*

Ngày 16 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Tại sao người thế gian mang nhiều bệnh tật khác nhau?*

Đáp: Thưa, người thế gian sống dưới vòm trời đang bị ràng buộc bởi ngoại cảnh cũng như sức hút của nội tạng, cuộc sống rất bận rộn, hướng về giới nào thì sẽ tiến hoá về giới đó, lâu ngày biến thành tập quán và không tự giải được. Ngược lại, người tu thiền hướng thượng giải thoát, thì sẽ được tiến hóa về cõi vô biên sống động, càng tiến thì càng giải bỏ được tập quán hẹp hòi và tranh chấp, tự nó ổn định theo chiều hướng cảm thức của chơn lý, giải phân rõ rệt và thanh tịnh hơn người sống mà không biết tận dụng khối óc.

Kệ:

*Tu hành khối óc quang khai tiến
Giải tỏa phiền ưu chẳng tức phiền
Ý thức Trời cao nơi sống động
Về nơi thanh nhẹ cảm giao liên.*

Ngày 17 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Giữa biển cả mệnh mông, Bé có thấy gì lạ*

không?

Đáp: Thưa, Bé thấy rõ biến chuyển động theo sinh khí của vũ trụ, còn tàu thì làm việc theo nhịp nhàng của trí khôn loài người, tự nó rút ngắn hành trình, từ biển rộng tiến tới đất liền trong trật tự. Người tu thiền cũng có cơ hội rút ngắn ý lực của chính mình, sẽ được về Bến Giác, trung tim bộ đầu khai mở, thì sự hòa hợp với tự nhiên không có khó khăn.

Kệ:

*Khai thông cái tiến cơ tầng thức
Giải bỏ trần tâm lý diệu thâm
Đời đạo song hành tâm tự thức
Cơ màu thiên địa giải trần tâm.*

Ngày 18 tháng 05 năm 1992

Hỏi: Loài người làm sao ngộ được Phật Tiên?

Đáp: Thưa, cuộc sống của loài người hướng ngoại, làm sao ngộ được Phật Tiên? Thức tâm buông bỏ tất cả thất tình lục dục nhưn duyên, thì mới có cơ hội chứng ngộ được Phật Tiên và Thượng Đế. Chỉ có người thật tinh tu học thì mới có cơ hội chứng ngộ được Phật Tiên.

Hỏi: Tu thiền để làm gì?

Đáp: Thưa, tu thiền đạt tới quân bình nội khoa tâm lý thì mới chịu dứt bỏ ngoại cảnh, tức là tiền tinh duyên nghiệp, thì nội tâm mới được bừng sáng, tâm linh phần hồn mới thật sự được tiến hóa. Nhắm mắt thấy đạo thì mới gọi là chánh pháp, mở mắt rước động thì có, chứ không bao giờ thấy được đạo.

Kê:

*Cơ tầng ẩn lặng bên trong thức
 Khi có khi không tự cảm mừng
 Minh triết khai thông hồn chuyển tiến
 Điển quang quang chiếu khai từ từng.*

Ngày 19 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Lúc này tâm người cả thế giới bắt đầu bất ổn vì tình thế chung, tại sao?*

Đáp: Thưa, khí trời thay đổi thì tâm người cũng phải tiến theo chiều hướng đổi thay của cả vũ trụ. Sự ước mong của mỗi cá nhân đều được gia tăng đồng đều. Sau sự kích động của thiên cơ, con người mới bắt đầu ổn định. Qua trạng thái thay đổi hướng về con đường tu học để bước vào lãnh vực linh quyền tự nhiên và siêu nhiên, nhiên hậu mới có hoà bình, từ đây cho đến 2001 năm còn rất nhiều thay đổi giữa người chưa ý thức được tu thiên là cần thiết. Mỗi người chịu tìm tòi thực chất của chính mình, nhiên hậu mới đóng góp được sự hoà bình cho mặt đất. Cơ động loạn bất buộc phải có, chúng sanh mới có cơ hội hiểu được sức mạnh của đại thanh tịnh, diễn tả từ tình thương và đạo đức thì mới cảm thức được căn bản của tâm linh.

Kê:

*Hành trình điều luyện thức tâm linh
 Khai mở đường tu cũng tự mình
 Ý thức Trời cao là sống động
 Cảm thông thiên địa rõ hành trình.*

Ngày 20 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Muốn làm một bạn đạo Vô Vi khôn ngoan và tinh tấn thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, trở thành một bạn đạo Vô Vi khôn ngoan và tinh tấn thì phải chịu sự phê bình của các giới và tự phê bình liên tục, học hỏi trong tâm thức, thì mới có cơ hội trở thành một người tu Vô Vi. Quý mọi người thì từ quang sẽ càng ngày càng sáng, không kích bác bất cứ một việc nhỏ cho đến việc lớn, tự cảm thấy nguyên lý cộng đồng đều quý giá, chỉ biết học thêm và hành thêm thì mọi việc sẽ được tốt đẹp ở tương lai.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ ban hành tiến
Giải thoát qui thiên chẳng có phiền
Thiên địa đồng hành gieo ý thức
Bền tâm tu luyện tự mình hiền.*

Ngày 21 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bé sắp đến xứ Anh, Bé có cảm tưởng gì lạ không?*

Đáp: Thưa, Bé thấy người Anh rất cố gắng cải tiến cuộc sống, thích hợp với tự nhiên, chịu công khai học hỏi bất cứ từ đâu đưa đến. Những việc hữu ích của cộng đồng, người Anh bằng lòng ngồi lại với nhau để nghiên cứu và xây dựng. Họ có tinh thần bất vụ lợi trong lúc bàn bạc, cho nên cuộc sống của họ rất thoải mái. Những xứ chậm tiến muốn có một cuộc sống bình an, nhưng kích bác lẫn nhau vì mỗi lợi cá nhân, đành quên chơn tâm vì nhơn loại, tự cảm thấy hẹp hòi và

thua lỗ, biến thể của nó là chống báng và rất khó mang lại sự hoà bình chung tiến. Mỗi một phong tục đều khác nhau, rất khó đem lại sự thống nhất cho nhau.

Hỏi: *Bé gặp lại bạn đạo quý yêu của Bé, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, lâu ngày không gặp, nay gặp lại, Bé được nhìn lại chiều sâu hoan hỷ của mọi người, vui khi tương ngộ.

Kệ:

*Tâm thành nguyện niệm Nam Mô giới
Tưởng niệm tình yêu chuyển bởi Trời
Thưởng thức tâm thành trong nháy mắt
Tình Trời sống động ở trên đời.*

Ngày 22 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bé đã bình an đến nơi, khí Trời thanh nhẹ và mát tốt, Bé nghĩ sao về thời tiết này?*

Đáp: Thưa, rất tốt và nhẹ nhàng, mọi người đều vui, chúng mình có Trời độ rất rõ rệt, đi đến đâu khí Trời cũng đều vui hòa cả. Bé không cảm thấy mệt mỏi, ngược lại, có một giấc ngủ yên tịnh, tưởng nhớ tình thương của Trời Phật, lúc nào cũng quang chiếu cho Bé được bình an. Bé thiên rất tốt khi đến đây.

Kệ:

*Nhớ thương bạn đạo mến Thầy
Quý Phật quý Trời phát triển thay
Mùi đạo thanh cao càng mến quý
Bình tâm học hỏi thức vui say.*

Ngày 23 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Cuộc sống của con người có gì bận rộn như?*

Đáp: Thưa, chỉ có tâm tư của cá nhân bận rộn như, trong cuộc sống không nghĩ việc này cũng nghĩ việc nọ, lúc nào cũng có sự kích động và phản động của mắt mũi tai miệng, để cho phần hồn sớm thức tâm mà tự nó ổn định. Người tu thì phải hiểu rõ điều này mà tự lui về sự thanh tịnh của chính nó, nhiên hậu mới có cơ hội quán thông lấy chính mình, hành trình học hỏi và tiến hóa từ tâm lẫn thân, chỉ có bao nhiêu đó thôi, cũng làm cho con người gặp phải sự khó khăn tự thức, chấn động nội khoa tâm lý từ giây phút khắc. Cho nên làm người rất dễ bị sai lầm, chỉ có nhịn nhục tối đa thì mới có cơ hội tự thức và thăng hoa.

Kệ:

*Nhịn nhục thăng hoa tự cảm hòa
Khó khăn giải tỏa tự mình qua
Khai thông giếng mối tâm tự thức
Học hỏi triền miên tự thăng hoa.*

Ngày 24 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Xe hơi và máy bay càng ngày càng phát triển, có thể làm ô nhiễm bầu trời không?*

Đáp: Thưa, chất đốt càng ngày càng gia tăng, mây dễ tụ hợp thành khối nặng mưa bất thường, sự ô nhiễm chuyển hoá trên mặt đất, độc tố trú ẩn trong hoa quả. Qua không khí ô nhiễm, thực phẩm của loài người và súc vật đều bị sự ô nhiễm hóa hóa sanh sanh, tạo ra nhiều thứ bệnh khác thường. Giới y học tìm đủ cách

nhưng không sao theo kịp, chứng minh sự nảy nở của bệnh hoạn càng ngày càng nhiều, sự tham muốn của loài người càng ngày càng gia tăng. Chỉ biết sự sống là quan trọng, mà đành quên sự ra đi nhẹ nhàn của phần hồn, cuống cuồng trong sự ham muốn, mê say tình đời, khó dứt khoát mà tu tiến. Cho nên có nhiều người tu nửa chừng thay đổi lập trường, tự hướng về sự động loạn, tạo khổ cho phần hồn mà không hay, xen vào chuyện của người khác thay vì tiếp tục sửa mình để tiến hóa. Cho nên Bé thường nhắc, không khí trong lành rất cần cho sự sống còn của loài người và thú vật. Mưu lợi cá nhân không cần thiết bằng mưu lợi thanh nhẹ chung cho quả địa cầu. Người tu thiền thật sự mưu lợi cho chung, nhứt quyết không rước động và tạo động nữa.

Kê:

*Nhứt quyết tu thiền tự giải mơ
Cảm thông thiên địa tiến từ giờ
Thiên nhiên cảnh đẹp Trời ban phúc
Thanh tịnh bình tâm rõ pháp cơ.*

Ngày 25 tháng 05 năm 1992

Hỏi: Ở thế gian thường trưng bày tượng Phật trong nhà để làm gì?

Đáp: Thưa những người có tâm niệm theo Phật, hay là nhờ sự phù hộ của chư Phật mà dựa nương nơi những mỹ thuật do con người khéo tay làm ra những hình có tướng tốt uốn nắn theo mỹ quang thanh nhẹ, để cho chúng sanh nhìn thấy sự cao đẹp đó mà thích mua về để trưng bày. Sự thanh tịnh và oai nghiêm của chư

Phật mà đại đa số như gian thương ca tụng, tạo ra một ý niệm thiện lành mà thôi, chứ kỳ thật điển năng thanh nhẹ thì mới tròn trịa theo ý muốn được. Thế gian tạo cảnh mê lầm, đua nhau bỏ tiền ra mua Phật để phụng thờ, nhưng bao giờ thật sự gặp được Phật tại gia.

Hỏi: *Tại sao có sự mê lầm như vậy được?*

Đáp: Thưa, đời này truyền cho đời khác, tạo thành phương tiện ỷ lại mà thôi, chứ kỳ thật mỗi mỗi đều do tâm mà ra, tâm con người nhìn nhận, là thật, còn tâm của con người không nhìn nhận, nó là giả tạo. Biến thành thương mại, mua và bán một cách tinh vi hơn, phải bỏ tiền ra mới có, nhưng gọi là thỉnh chứ không phải mua, lời tiền nhưng gọi là phước Phật ban, nhiều loại trá hình khác nhau. Đối với người tu thiên thì phải thẳng thắn nhìn lại sự thật của tâm mình, nhiên hậu mới truy tầm ra sự thật, hằng hữu trong tâm.

Kệ:

*Thâm tu tự tiến giải diệu thâm
Bác ái tu thân chuyện rất cần
Giải mở phân minh trình độ thức
Pháp tu thanh nhẹ tự mình phân.*

Ngày 26 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bạn đạo ở xứ Anh có thương Bé không?*

Đáp: Thưa, lúc nào chúng tôi cũng quý mến nhau. Trên con đường tu học, ai ai cũng thực hành phương pháp chính mình đã nắm được trong thực hành, giữ giới mà tu tiến. Mọi người đã nhìn nhận, nhờ thực hành pháp này mà gia đình được an vui, tự biết thương mình,

chịu tu sửa để ảnh hưởng những người kế tiếp. Bé thấy mọi người tự nêu dưng chí thực hành và tự khám phá chơn lý của chính mình, nhiên hậu thức hòa đồng mới được khai mở, đồng tu đồng tiến thì mới cảm thấy nguyên lý của vạn vật đồng như thể.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ ban diu tiến
Pháp giới phân minh chuyển tiến liền
Đây đó hai nơi cùng là một
Pháp tràng khai triển đạt thành duyên.*

Ngày 27 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Xác người thường bị bệnh, do đâu sanh ra?*

Đáp: Thừa, xác người thường mang bệnh tật do cái miệng và tánh ý mất quân bình. Thực thi không đúng nhịp nhàng trong cuộc sống, ăn nhiều không nhai kỹ cũng là hậu quả của bệnh tật. Bệnh ăn nhiều không giải kịp, lên men ung thối, bộ ruột vận hành bất thông sanh ra bệnh. Từ bệnh tạo ra tập quán không hay, như ghiền một khía cạnh ở trần gian có hại cho chính bản thân mà không hay, tưởng lầm là đã đạt thành, chú kỳ thật là mang nạn vào tâm lẫn thân, mất hẳn bản chất tự nhiên và hồn nhiên. Cho nên đến giờ phút lâm chung, nội khoa tâm lý rối loạn, không tìm được hướng đi là vậy. Còn người tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải ý thức rõ ràng là hồn đang làm chủ thể xác, nhận thức cuộc sống là tạm, tự khai triển trí ý hướng về tâm linh vô tận cùng, nhiên hậu mới cải hoá cuộc sống phù hợp với chấn động tự

nhiên và hồn nhiên, sống vui hoà hợp với các giới, thức giác nguyên lý sống động vô sanh.

Kệ:

*Tâm thân yên ổn hiểu phần hồn
Hỗ trợ tương sanh chẳng ác ôn
Trật tự trong lòng lần cảm thức
Hồn nhiên tự tại lý sanh tồn.*

Ngày 28 tháng 05 năm 1992

Hỏi: Con người đang bơi trong biển tình tài danh vọng thất bại sắp chìm thì phải làm sao?

Đáp: Thừa, người thất bại về tình tài danh vọng thì phải tự thức, và tự nhìn thẳng vào mặt của chính mình, mà tìm lại những giây phút chào đời thanh nhẹ, có cuộc sống hồn nhiên và tự nhiên, tự tháo gỡ những sự ràng buộc bởi tình tiền danh vọng. Khổ! Khổ! Khổ! Thì mới bắt đầu tìm con đường tu học để tự gỡ rối, có đảo điên về tiền bạc, nhiên hậu mới thấy rõ nội khoa tâm lý đã tự mình làm cho nó rối loạn, khó ăn khó ngủ, thần kinh khối óc bị ô nhiễm, điện năng hướng hạ, không sao biết được cõi vô sanh mà tu tiến.

Kệ:

*Đảo điên chỉ có tâm phiền yếu
Khó khổ trầm luân yếu đuối nhiều
Nghịch cảnh tràn đầy gieo ý thức
Bình tâm học hỏi giải tâm phiền.*

Ngày 29 tháng 05 năm 1992

Hỏi: Cuộc thế sẽ đổi thay bằng cách nào?

Đáp: Thừa, cuộc thế sẽ đổi thay bằng một cách phán xét rõ rệt. Trình độ tham dâm ác độc tự nó sẽ tiêu tan, hướng về con đường vui hòa thanh tịnh và trật tự chung. Người tu thiền sẽ được cơ hội học hỏi ưu tiên hơn, tự cảm thức cuộc đời là tạm, sẽ không nuôi dưỡng sự bon chen vụ lợi cá nhân, nhưng hướng về con đường tự giải nghiệp tâm, càng ngày càng được thanh nhẹ hơn, thời tiết thay đổi, chư Phật ban chiếu thanh quang tận độ, óc người thay đổi chiều hướng mới, rút ngắn con đường tiến hóa, tu nhanh, giải quyết nhanh càng ngày càng cảm thức cõi bên kia hơn, không còn bỡ ngỡ trên đường tu.

Kệ:

*Tự do khai triển giải mù tiến
 Chẳng có âm u chẳng có phiền
 Trí độ càng ngày càng cảm thức
 Vô sanh nguyên lý vẫn bình yên.*

Ngày 30 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Nhiều người tu nhận định rõ rệt, có Thượng Đế, có Trời có Phật, thì sao?*

Đáp: Thừa, người tu nhận định có Trời Phật, thì hành giả sẽ có cơ hội đánh lễ Trời Phật ở tương lai. Nguồn hy vọng ấy không bao giờ chấm dứt, lúc nào cũng triền miên sống động. Tưởng nhớ Trời Phật thì sức sống lúc nào cũng dồi dào hơn. Chung vui và chấp nhận sự tiến hóa cả hoàn vũ đại trí triền miên được phát triển, lượng tử bi càng được mở rộng hơn, giờ thiền lúc nào cũng được yên ổn và thoải mái.

Kệ:

*Ý lành tiến hóa xác tâm khinh
Rõ rệt Trời cao xét hành trình
Diệu pháp tràn đầy tâm chuyển thức
Cơ màu sắp đặt chuyển chuyển khuynh.*

Ngày 31 tháng 05 năm 1992

Hỏi: *Bé viếng thăm vườn Bách Thảo, Bé có cảm tưởng gì lạ không?*

Đáp: Thưa, Bé viếng thăm vườn Bách Thảo, Bé lại cảm thấy định luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất rất rõ ràng. Loại thảo mộc sống ở vùng đó, tự nó chấp nhận định luật hóa hóa sanh sanh mà hành sự, tùy theo thời tiết nóng hay lạnh đó thôi. Hiểu được luật Trời thì cũng chẳng có gì khác lạ hết, chịu luật thì mới có cơ hội tiến hóa. Người tu cũng vậy, ở vị trí nào cũng có cơ hội tu học và tiến hóa cả. Chỉ có phần hồn hiểu được nguyên lý vô sanh thì mọi việc sẽ được giải quyết ổn thỏa và tốt đẹp theo chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kệ:

*Vạn linh nguyên lý triển hành trình
Cảm thức Trời cao tự giác minh
Vượt cõi vô minh cùng tiến hóa
Hóa sinh sinh hóa tạo thân hình.*

Ngày 01 tháng 06 năm 1992

Hỏi: *Mỗi buổi sáng Bé đều có thể thao, có lợi ích gì không?*

Đáp: Thưa, mỗi buổi sáng có thể tháo và thiền đều có lợi ích cho cơ thể, máu huyết sẽ được chuyển chạy đều hòa, trí tâm khỏe mạnh. Tâm có cơ hội tưởng đến Trời Phật nhiều hơn, đầu óc ổn định và thanh nhẹ. Sự liên hệ giữa óc và xác rất cần cho sự tiến hóa của tâm linh. Mỗi buổi sáng tham thiền nhập định tốt, thì kết quả trong ngày sẽ được tốt.

Kệ:

*Tâm tưởng sự thành việc tiến nhanh
Hóa sanh sanh hóa đích thân hành
Chiều sâu tâm đạo tùy duyên thức
Học hỏi triền miên đến hóa thanh.*

Ngày 02 tháng 06 năm 1992

Hỏi: Bé đã được bình an tới Tây Đức, Bé cảm thấy có gì đặc biệt không?

Đáp: Thưa, Bé thấy thời tiết rất tốt thay vì sự báo cáo của T.V. thì nơi này bị mưa lớn, ngược lại những gì đã báo cáo. Bạn đạo cũng cho hay cách đây một tiếng đồng hồ thì mưa gió tầm tã, nhưng bây giờ lại khác hẳn, mọi người đều vui vẻ ra về, Bé được một giấc ngủ yên và thiền tốt.

Kệ:

*Nơi nao cũng sống ý Trời độ
Tương ngộ đồng hành chuyển thức vô
Hợp cảnh chung vui thành ý đạo
Trí tâm học hỏi pháp phân đồ.*

Hỏi: Tu không thành trách móc Trời Phật và hoàn

cảnh tại sao?

Đáp: Thưa, tu không thành còn trách móc Trời Phật và hoàn cảnh thì trí tâm càng ngày càng bị lu mờ, càng ngày càng xa Trời Phật, tự giam hãm mình trong chiêu hướng sân si bất chánh, không sao tránh khỏi cảnh địa ngục ở tương lai. Không chịu nhìn lại hành động của chính mình mà sửa tu, ngược lại bị hạ từng công tác, tranh chấp vô lý, sa vào lửa thiêu thân mà không hay, bày mưu lập kế, chẳng đi đến đâu! Càng ngày càng khổ thêm, cuối cùng phải tự bước vào địa ngục mà tự ăn năn sám hối, nhiên hậu mới được hồi phục một phần nào ở tương lai, tiếp tục trên hành trình tự tu tự tiến gian nan, để xây dựng dũng chí mà tiến hóa tu thân.

Kệ:

*Từ bi căn bản tự mình có
Tự sửa tiến thân đỡ khỏi mò
Thanh tịnh tràn đầy duyên tự thức
Minh tâm kiến tánh khỏi trở đờ.*

Ngày 03 tháng 06 năm 1992

Hỏi: *Cuộc sống vui hòa bình giữa bạn đạo và Bé sẽ có những hiện tượng lạ trong tâm tư của mọi người hay không?*

Đáp: Thưa cuộc chung sống hòa bình chung vui của các bạn đạo Tây Đức đã tổ chức, do sự phát tâm hình thành bởi mọi người, đều là sự cao quý vô giá của tâm linh. Sự khai triển mừng vui của mọi người sẽ có, việc tái hội không ngờ, nhưng nó sẽ có và hình thành cơ hội hướng về tâm linh thay vì bám vào sự đấu tranh cho vật

chất có thể làm mất vị trí của tâm linh.

Kệ:

*Thương yêu xét rõ hành trình tiến
Bỏ cuộc đấu tranh giải nỗi phiền
Sum họp chung hành tâm đạt đạo
Giải thông đời đạo sống càng yên.*

Ngày 04 tháng 06 năm 1992

Hỏi: Mọi người đều được bắt tay Bé, Bé cảm thấy vui và bất ngờ không?

Đáp: Thưa, Bé rất lấy làm vui sướng được tái ngộ các bạn quý yêu của Bé đã từng ôm ấp lời hay ý đẹp của Bé trong lòng. Nay lại tái ngộ và được phân giải mọi khía cạnh cần thiết trong cuộc sống chung này. Cuộc chung sống thành hình ở ngày hôm nay, cũng do sự phát tâm tu tiến của mọi người. Ý thức được cuộc sống vui với Trời Phật, qua thời gian thực hành công phu hằng đêm, kiên trì hướng về thanh tịnh thì sẽ có ngày quang vinh của tâm hồn.

Kệ:

*Giải mê phá chấp ý sanh tồn
Phá vỡ trần gian rõ trí hồn
Hỷ xả từ bi nêu nhấn lực
Vô cùng thanh nhẹ tự mình ôn.*

Ngày 05 tháng 06 năm 1992

Hỏi: Ở trên đời này, nhiều loại người khác nhau sao Bé có thể hòa với mọi người được?

Đáp: Thưa, nhờ Bé ngày đêm lo tu luyện hơn là

tranh cãi, cho nên Bé có cơ hội am hiểu mọi việc. Cho nên Bé mới có thể sống với bất cứ hoàn cảnh nào, nguyên lý của nó cũng là một mà thôi. Nguồn gốc từ thanh tịnh hóa sanh ra sự động loạn mà thôi. Bé tu từ động loạn trở về thanh tịnh thì rất rõ mọi việc sanh trụ hoại diệt của chính nó. Mọi sự kích động và phản động đương nhiên phải có, cuối cùng của nó cũng do tâm con người mà ra.

Kệ:

*Nhơn sinh thế đạo trí thân nhà
 Ăn ở thực hành vẫn thiết tha
 Động loạn mưu sinh tình giao cảm
 Thưa hành chơn pháp tự mình qua.*

Ngày 06 tháng 06 năm 1992

Hỏi: Bé đi xem lâu đài cổ kính xây cất thế kỷ 13, Bé có cảm giác thế nào về việc lưu niệm này?

Đáp: Thưa, đồng bạn đạo cùng tham gia tìm hiểu lâu đài cổ kính, mục đích tìm hiểu khả năng của nhơn lực xa xưa có khác hơn con người tái hồi trên mặt đất này không? Xét thấy cổ kim ý lực cũng như nhau, đôi bên cũng muốn tạo thành một cơ đồ tốt đẹp, tùy theo thời điểm sống còn mà thành tựu, thời nào cũng là thời vàng son tự vệ. Ngược lại, người tu cảm thấy rất rõ rệt sự tiến hoá của tâm linh không ngừng nghỉ, từ sự thô thiển tiến tới sự tinh vi đóng góp cho chung, lúc nào cũng tồn tại, chứng minh qua vật chất, còn tâm linh thì vô cùng, biến thể của nó từ dạng này tiến tới dạng nọ, đổi thay thay đổi cái vô bề ngoài mà thôi.

Kê:

*Thú người chung sống hướng tâm linh
Tái hội nguyên căn rõ hành trình
Xoay chuyển luân hồi tâm hiểu đạo
Vô cùng tiến hóa lại càng minh.*

Ngày 07 tháng 06 năm 1992

Hỏi: *Cuộc chia tay có gì vui không?*

Đáp: Thưa, cuộc chia tay có phần văn nghệ đóng góp cộng với tình thâm huynh đệ triu mến vui chơi, trong giây phút cảm hứng vui chung. Chỉ có tâm đạo thì mới có cơ hội phát tâm và sống chung hoà bình. Mọi người đều vui và nhẹ nhàn, tâm hướng thượng thông cảm thông cảm, khai thông khai thông, khác hẳn với tình đời đen bạc nghi nan tạo động.

Kê:

*Vui chung thích hợp ý Trời chuyển
Cảm động thương yêu khắp các miền
Tâm đạo tràn đầy tâm tự thức
Cần khôn qui một chẳng buồn phiền.*

Ngày 08 tháng 06 năm 1992

Hỏi: *Năm nay có hai Đại Hội là sao?*

Đáp: Thưa, năm nay có hai Đại Hội là chứng minh có nhiều người tu, Bề Trên sẽ chứng giám cho tâm thành của mọi người, trong chu trình thực thi tình thương và đạo đức.

Hỏi: *Như vậy Bé có cảm thấy mệt không?*

Đáp: Thưa, người chơn tu không bao giờ cảm thấy

mệt, nhưng ngược lại có cơ hội tái hội tâm linh ở cõi ta bà này, trong thâm tình đồng đạo, thực hành đến đích hơn.

Kệ:

*Cơ hội chung vui xét hành trình
Tâm giao tươi đẹp trí càng minh
Thực hành chơn pháp tình giao cảm
Có không không có lại càng minh.*

*BÉ TÁM Bàn Bạc Cùng Các
Bạn Khắp Năm Châu — LƯƠNG
SĨ HÀNG — HỘI ÁI HỮU VÔ
Vi ấn hành — in tại nhà in
VÔ Vi 14869 Dillow St. —
Westminster, CA 92683 — Thư
từ liên lạc: HỘI ÁI HỮU VÔ
VI — P.O.BOX 2045 —
Westminster, CA 92683-2045*